

தலைவன்

கவிஞர் வெள்ளியங் காட்டான்

வே. இரா நளினி
1/52 அரசமரம் வீதி
ஆவாரம் பாளையம்
கோவை -6

உயர்திரு தமிழ்நாறத் தலைவர் அவர்களுக்கு,

வணக்கம்.

கண்டதைக் கற்றுக் கசடற்றோன் காசினியில்
பண்டிதன்கா' னென்தும் பழமொழியொன் - நண்டதிலே
சேர்ந்தவன்தான் நானெனச் செப்புகிறேன், செந்தமிழை
யோர்ந்தவர்தா மோர லுள்து.

அறமறிந்தே னாராய்த் தறிஞரினா லாங்கே
புறமறிந்தேன் பேரதம் பொருந்தத் - திறமறிந்தேன்;
தன்னைத்தா னாரும் தலைவனையும் தந்தேன்மற்
றென்னையா னாள் விருந்து.

தூய வுணர்வொன்றித் தூய்வுரை - யொன்றித்
தூய செயலொன்றித் தொல்லலகில் - தயவைக
ளஞ்சி யகல மறிவுநிலை யாமமுநம்
நெஞ்சுரமாய் நிற்கும் நிலை.

வாண முளமாலி வாய்மை யிளங்கதிராய்
ஞானமே நாய்வாரும் நாளாயிள் - னனம்தான்
தங்குமிட மாகாது தாரியகமா யின்பமது
பொங்குமிட மாகும் புலன்.

புரணமாய் ஞானம் புரியவைக் காதவொரு
காரணமாய் வந்த கருஞ்ஞயரம் - நேரணுகி
ஐராய்த்தோ ரொன்றி யறிவிக்கும் பேரதன்றிப்
பேராத தாமிப் பின்.

தேசுக்கு வாருவது தேராத தேசத்தில்
காசுக்கு வாருவது கற்பித்தாரீ - நேசிக்கும்
உள்ளமே யில்லாதா ருண்மைக்கு நேர்மாறாய்
என்னவே கல்வா யிகுந்து.

மட்டுமித மற்ற மனமகிழ்ச்சி மானொமாடு
மட்டுமித மற்ற மனமொக்கம் - மட்டுமித
மற்ற மனத்தளர்வு மனஞ்ஞெனின் மட்டுமித
மற்று மடியும் மனம்.

காசே குறியான காரணத்தால் கன்னியந்தான்
மாசே குறியாகி மாறியதோ - சேசேசே
செந்தமிழ் நாட்டின் சிறப்பனைத்தும் சீரழிக்கும்
சொந்தசுகச் சூழ்ச்சிச் சுழல்.

அழிவுக் குரியவை யாய்ந்தகற்றற் கஞ்சின்
இழிவுக் குரியவரீக னாவோம் - மழவரென
வாழ்ந்தோரும் வார்த்தை வலவிழந்த வையத்தில்
தாழ்ந்தோராய்த் தீர்வரீ தளர்ந்து.

கள்ளச்சா ராயம் கழுத்தறுப்பு கற்பழிப்பு
எள்ளெழ லின்ன இழிவுகளால் - வெள்ளமெனக்
கண்ணீர் பெருக்கித் கலவ்வார்தம் கைநெறிக்கும்
புண்ணாற வேண்டும் புவி.

"எவ்வழி நல்லவர்கூடவர் அவ்வழி நல்லை
வாழிய நிலையே; என்தும் புறநானா ந்துப்
பொன்மொழியை நிலைவுறுத்திக் கொண்டு 'தலைவன்' எனும்
இந்நா லைப் பற்றிய தங்கள் மேலான மனோநிலையை அன்புடன்
அறிவிக்கக் கோரும் --

காப்பு

"யாம்மெய்யாய்க் கண்டவற்று எல்லை, யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிறி'என்கும் - தாய்மையுரை
மக்கள்வாய் மல்கி மலராடேல் மல்குமலச்
சிக்கலினால் மல்கும், செயிர் !

அறிமுகம்

உன்னத்தாற் பெய்யயா தொடுகி னுலகத்தா
 உன்னத்தி னொல்லா முன்னென்ற — வள்ளுவரின்
 முன்னெக் குறங்கு^{பாலை} முன்னமையெனக் கொண் டொடுகப்
 பெற்றத்தாற் பெற்றதிப் பெறு.

தன்னவிட்டுத் தீவ்வ இனத்தர் தேங்கு முனைய
 தன்னவிட்டுப் புல்லித் தறுகண் — முனையாட்டும்!
 பொலிபன்னா ரெண்ணை வணிகத்திற்கும் கண்துன்னும்
 காவலிது வென்று கணித்து.

குறவொன்றி நின்றும் குறியொன்றி நடனும்
 உறவொன்றிற் றொன்றார் வினம்ப — நிறவொன்றி
 லொளி விடுங்கோ விடுங்குந் துண்டு ரீப்
 பாரிவிடுந் துய்யப் பரிந்து.

நட்பார் பிரிந்து நிகர்ப்புறம் நண்ணிடினும்
 மட்டார்ப்பா, ஒன்றை, கதவிபவா — கட்டார்ப்பு
 வெலிசுத்தர் தேங்குது விட்டடுகின் தோட்டம்தின்
 காவலிகன் றுண்டு கவித்து.

உடைத்திழைந்து வாடும் குடகளுட னென்றித்
 தடைத்திழைந்து வாடும் துழை — துடைத்தாழும்
 வெறுவொழின் வைய விடும்பா ரென விரித்து
 துறுவதுண் டென் பவன்.

தந்நைத் தவையுதும் தாலை தவையெனத்
 தந்நைத் துதிருது துப்பமுன் — நந்நைத்
 நிகழாது துழைபுர்த்து நிறையுறையத் துய்து
 நிகழாது துய்த்தா ரினை!

உழவுத் தொழிலை வாய்வுரை வுண்ண
 ஒழுகல் நாடு முடித்தார்ப — கழுவகல்
 பண்ணினப் பயிர்ப்பணமாய்ப் பண்ணியதைப் பார்த்துத்
 தண்ணியின் புறுவெனத் தாய்!

வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்த்தார் வலவறு
 தாழ்வாங்கு வையத்தால் தகர்த்துவை — வுழ்வாங்கு
 தேங்குவைநாது, நனைத்தல் வேருன்றிப்
 பாரிவிட்டும் பற்றும், பட்டிந்து.

ஏன்னை யவ்விந்து தன்னையுயர்த்தித் தன்னாற் றவான்.
 தன்னையாட லகாள்வதுதன் நம்பிக்கை; — ஏன்னை,
 புனடும் பொழுதின் புனண்கவரப் பூச்சு
 மவரின் மணமதன் மாண்பு!

மவரவிரிந்து தூய மணம்பரவு மாநுயல்
 பவர்பரிந்து வாய்மை பரப்பின் — புனரின்
 சூழ்ந்தவிரும் தோள் சாடந்தோன்றி யாங்குநாம்
 தாழ்ந்தமடுள் பேரும் தவத்து!

ரிகாக்கி யிடுக்கும் சூதந்திரத் தூய் பொருள்
 அக்கனையா யாய்ந்தவியோ மாயின்நாம் — எக்காழல்
 துக்கம் தோடாப்பாகித் தோவ்கிட கடவுடுவோம்
 முக்காவிரித் துண்ணை மோழி!

அறிவ துறியாதான் ஆண்டவன் வேண்டப்
 பெறுவதோன் நின்றுநாம் விடற்ற — திருவ
 மணம் புணையாய் மணத்தவ்பா வித்தாங்
 குணமொப்ப தாவிமன் றுணர்!

பொய்யின் பிறந்த புணைகதைகள் போற்றிடவே
 மெய்யின் பிறந்த தெனமீதுநித் — ஆய்வின் புன்
 நாய்நு நடுதலின் நம்முதத்தின் நடத்தின்
 வேற்றுநவி கன்னேடு மிகத்து.

தத்தியவே தெய்வவெண்து சாற்றும்வான் தத்தியமா
 யுத்தமர்தம் முன்னத் துணைவதுகாண்; — பத்தர்க்கள்
 தெய்வ மறியாது தெய்வத்தைத் தேவித்தீர்,
 உய்வதன் யாத உலப்பு!

தன்னவே தான்வைய மாக்கன தகவென்பர்;
 தன்னவே தான்வைய மாக்காணை — தன்னவே
 தாணிழந்தோ ளுணான்; தவகீழாய்த் தாழ்ந்தான்; பின்
 வானிழந்தா ளுணான் வவன்!

அம்மையுட னாப்பன் அகம்புற முற் றிடுன்றித்
 தம்மை மகவாய்த் தாம்பயத்தன் — தம்மை;
 மறுமை: மவர்து மணங்கமழ்ந்து மண்ணன்;
 வெறுமையிற் பாதன் விதி!

அடங்கிலம் காண அவனியில் வாழ்பவர்
 கட்டங்கிலம் காண வியவாது; — மீட்கிலம்,
 மென்மை மணம் மென்மை மென்மை மென்மை

அறிவு வளம் வளம்

காவம் கழிய நினைக காத் துக் கொண் டென் னாவதா
 சாவம், நீர், தீகாந்நு நாண்கிரண்டு — நிலநி
 வானமென ஐந்துண்டு, வாழ்வைக் கட்டப்படைபாம்;
 சூனியநி வித்தாண் நிமக்கு!

உடல்மண்ணை நாகி உயிர்நீதி கார்த்து
 உடல், வாழ்கண் ஒக்குவாவி போரும் — உடலாய்
 மனம் வாக்கு காயமென மன்னுமம் ஒன்றின்
 கனம் காக்கும் வாழ்வின் கவந்து.

தன்ன யநிந்தோன் தகவ'ரெனது தக்கோர்வா
 உன்ன யநிந்தான் உய்வு துதான் என்ன
 உடல்காத் துயிர்க்காத் துளங்காத் தோழி
 இடல்காத் துளங்காத் திருந்து!

வருந்துண்டு வாழாம விட்டுண்டு வாழ்வை
 ஆற்றத் தகுந்த அருமென்பர், — சார்நின்
 போற்றுகிற ஒய்வம் புனிதவாழ் துள்ளாதது
 தோற்றநிந்து கொள்ளெனும் நூல்!

வாழப் பிரந்தவன் வாழ்வை யறியாமல்
 தாழம் தவறுகளைத் தான் ஆய்தான் — தாழ்க்
 தைழத்தூக் கிழமா யுடலியுயிர் போகும்,
 தைழத்தீவை நின்னி யிருந்து.

விதைத்தே பிந்தி விதைந்ததென் ரென் னா
 விதைத்தேதும் சிந்தை கவந்கிப் — பதைத்தேது
 கண்ணாடாய்ப் பெய்வார், கதறுவார் காதடைக்க—
 மண்ணிடம் வய்வார் மடந்து.

பொன்ஓபான் ரென்கின்ற புத்திரிகா அம் தனின்
 மென் போன் ரென்கின்ற மெய்த் தவ்வம் — என்ஓபான்
 நாண்ஓபு ரெய்வம் மென் மென்மென்மென்; தான்ஓபு
 நாண்ஓபு மெய்தா நடப்பு.

மனம்வாக்கு காயமென மன்னும் மன்து
 இனம்ஓபாக்கு ரெய்வமென வன்னும் — துணைதுதான்
 நாதாந்தம்; அதுதான் நன்கு விதைக்கும் நூல்
 தைதாந்த மென்பார், விதந்து.

2 வர்த்தமன்

விவ்வைமீதர் ஆவ்வண்ணத் திண்ணைகனிதி ஆவ்வைத்தாய்
 கவ்வையும்கற்றுக் கருத்துற்று — நிவ்வைகை
 காவம் கண்ணித்துக் கவின்னைப் போல் ஆவ்வைக்கு
 திண்ணைவ! நென்பார் தவர்!

சாதியாய்நின் நெண்ணப் புகழ்நீர் திண்ணைப் போன்;
 புகியாய்நின் நெண்ணப் புகழ்நீர் — கதியாய்நின்
 நுண்ணுந் திண்ணை ஆவ்வைத்தாய் ஆவ்வையென
 விண்ணையு கொண்டேன் வடை!

கண்ணத் தழிங்கடலின் கண்ணெட்டுத்த நிவ்முத்து
 மின்னின் கதியோன் மெவ்வாண்மந் — நுண்ணி
 விரியினின்று அருகெவன் நிவின்நான் வேண்டார்
 கவயின்னி மெவ்வார், கண்!

அந்நவதந் தாயா நகத்தாய்மை தோயார்
 உறுவதந் தோயா அறுத்தார் — முறுவலது
 வஞ்சகையின் தோய்ந்தலுந் வண்ணையாய்த் துண்ணுந்
 நெஞ்சினின் தோய்ந்து நிவ்த்து.

கண்ணம்பற்றிக் கண்ணைக் கருங்கற்றுக் கொண்டதென,
 மண்ணம்பற்றி மக்கள் மகிழ்ப் — பண்ணம்பற்றிப்
 பற்றினுள் நைக்காமல் பண்புகளின் நைத்ததென
 மற்றவர்க் கிவ்வை, மகிழ்ந்து.

இருட்டி வெழின்வரைக் கெற்றுநீர் வெண்ண
 மிடுட்டுத் திடுட்டு மிடுட்டு — தெடுட்டு
 அறிவினைப் பூண வண்புகுவோர்க் கந்தாய்
 குறுவினைப் பூண ஆவப்பு.

காசு வின் ஆவ்வதாய் காவ்வின் ஆவ்வதாய்
 கெவ்வையென தின்னை மொழிந்ததை — வாய்க்காய்
 நெஞ்சிற் பதத்து நிவ்த்தினை தின்னையவர்க்கும்
 தஞ்சமெனத் தாழ்த்தினை தவ!

உனத்தாய்மை பின்வாதா னாநாட்சி யான் தன்
 வனத்தை வனத்திடந் வாய்ப்பாடும், — துனத்தின்
 துனக்கப் போய்த் துறப்பிக் கொண்டோன் வனத்த
 துனக்குக்காத் தான்போன் தாயர்!

சித்திவெந்தாய் பார்த்துநான் சிந்தைக் குறைத்தது:
 பத்திரம், பைந் பாவையவன் தோன்றம் - நித்திரைமையப்
 பங்கப் படுத்தாது; பாழாய்ப்போ காதிரை;
 இங்கிதமாய் என்ருமீந் நான்!

மூன்றாறு வயாடுவான் உதிர்த் துளங்கொண்டு
 கற்றுப் விளங்காமல் சுகந்தபுப்பெண்! - கற்றுப்
 உற்றுநீன பொரு வுறையென்றே ஸ்வஸம்
 பற்றியதை யாயப் படுத்தும்

முகத்துதன் வயய முயொது : முண்டந்
 தத்தன் முன்தாங் கெதர்க்கா - தத்தன்
 தாய் நினைவுகன் தோன்றத் துணைநிது நான்
 ஆய முனையு லகம்.

பணம் பூர்த்தி கொன்றது பழகிப்போ பாரின் பார்ப்பு
 குணம் பூர்த்தி வென்றது குறைந்தது மணம் பூர்த்தி
 எல்லாநி! வயன்றுவக லெது மிடுங்குண்டதற்கு மெய்யின்
 கொல்லாநி! வென்று கருத்து.

முண்மனத்தின் மீதுமண முன்புமலர்ந் துள்ளாவினின்
 கொண்மனத்தின் கொய்து கொள்வாந்நொன் - உண்மனத்தின்
 நன்மனத்தையே நாடி நயந்துநொடுத் தாதுமென்த
 புன்மனத்தைக் கொள்ளான் புரந்து!

காவத்தை வினையக் கழிப்போர் கையுயரின்
 ஞானத்தின் நன்மோர் நயிவதான் - சிவத்தைக்
 கண்ணதக் காதத்தாக் கடைத்தேற வேண்மெனது
 எண்ணமினை யுர்த்த தினைத்து.

துணியைமக்கிங் கென்னத் தகவமைத்துக் கொண்
 யினியைமயாய் திரை மயங்க - நன்முடி நான்
 புனித நான் கற்றுப் பொருது கழித்திடுவென்
 முனிதனை வெண்டி மதித்து.

.ளமேடு

17.03.90

பெரணபுடையர்

தங்கள் மேலான புலமைக்கும், அருள் சார்ந்த தகுதிக்கும் என் பணிவன்புடைய வணக்கமும் வாழ்த்தும்.

தலைவனைப் பற்றிய தங்கள் கருத்துரை கிடைக்கப்பெற்றேன். மூன்று அக்னிகள் என்பது மட்டும் நீங்க, மற்ற அனைத்துக் கருத்துக்களும் சரிவர ஆய்ந்து புலப்படத்தியுள்ளீர்கள். தங்களுடைய பல்வேறு அலுவல்களுக்கிடையே தலைவனை ஒரு பொருட்டாக மதித்து படித்துப்பார்த்து என் வேண்டுதலை நிறைவு- செய்தமைக்கு நான் பெரிதும் நன்றிக்கடப்பாடுடையவனாகிறேன் . நிற்க

இனி என்னை நானே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள அனுமதிப்பீர் என எண்ணுகிறேன் புலிப்பாற்பட்ட ஆமாக் குழவிக்குச் சினங்கழி முதாக் கன்றுமடுத்தூட்டும் கானத்ததுவே பான பரிசிலர்க்குள்ளியது சுரக்கும் ஒம்பா வீகை வெள்வேல் ஆவ மாயின் ஒள்வாள் கறையடி யானைக் கல்லது – உறைகழிப்பறியா வேலோ னூரே.

இந்த ஊரின் பெயர் வெளியம். ஊர் காடு சூழந்திருந்தது . இந்த ஊரை உறைவிடமாகக் கொண்ட குறுநில மன்னன் பெயர் ஆய் எழினி. களங்காய்க் கன்னி நார் முடிச் சோவின் படைத்தளபதியாக இருந்தவன். இந்த வெளியங்காடு எனும் ஊர் தான் என் சொந்த ஊர் .

களிறு பொரக்கலங்கும் கழல்- முள் வேலி அரிதுன் கூவல் அங்குடிச்சீறார் ஒலிமென் கூந்தல் ஒண்ணுதல் அரிவை – நடுகல் கைதொழுது பரவு மொடியாது

விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே எவ்வையும் ஒருவாப் பொருள் நசை
வேந்தனோடு நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.

இது தான் நான் கற்ற அறநெறி இலக்கியம்

அடலருந்துப்பின் கெடலரும் படப்பை – கோங்கு வேங்கை குருந்தே
முல்லையென் நின்நான் கல்லது பூவுமில்லை- கருங்கால்வரகே யிருங்கதிர்
தினையே சிறுகொடிக் கொள்ளே- பொறிகிவ ரவரையோ- டின்னான் கல்லது
உணவுமில்லை ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி ஒளிநேந்து மருப்பின்
களிறெறிந்து விழ்ந்தெனக் கல்லே பரவி னல்லது நெல்லுகுத்துப்பரவும்
கடவுளருமில்லே.

இதுதான் நான் கற்றறிந்த தமிழக வரலாறு.

ஈன்று புறந் தருத வென்றலைக் கடனே எனும் முறையில் தலைவனை நான்
பெற்றுத் தந்துவிட்டேன். மேலும் சான்றோனுக்குத் தந்தையும்,
வேல்வடித்துக்கொடுக்கும் கொல்லனும் நன்னடை நல்கும் வேந்தனும் என்
தலைவனுக்கு வாய்த்தால் அவன் நிச்சயம் களிநெறிந்து பெயர்வான் என்ற
நம்பிக்கை தங்களது அறிவு சால் கருத்துப் பேருரையால் நிறைவுறும். நாடும்
நலம் பெறும் என்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்ஙனம்

தங்கள் நன்றிமறவாத

வெள்ளியங்காட்டான்

புதிதாய் மா. இராமலிங்கம்
("தலைவன்")
கவிஞர், தமிழ்ப்புலவர்.

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
பல்கலைப்பேரூர்
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 024
தமிழ்நாடு
தொலைபேசி: 29031
நாள் : 13.3.90.

கவிஞர் வெள்ளியங்காட்டான் அவர்கட்கு,

வணக்கம்.

தாங்கள் இரு மாதங்களுக்கு முன் பதிவஞ்சலில் அனுப்பி
வைத்த "தலைவன்" என்னும் காவியத்தின் படி கிடைத்தது.

மிகக் மகிழ்ச்சி.

என் கருத்தினை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

பெற்றுக்கொண்டமைக்கு ஒரு வரி எழுதுக.

அன்புடன்,

(மா, இராமலிங்கம்)

பெறுநர்

கவிஞர் வெள்ளியங்காட்டான்,
98, துரைசாமி நாயுடு லே அவுட்,
ஆவாரம்பாளையம் சாலை,
பிளைமேடு,
கோயம்புத்தூர் - 641 004.

டாக்டர் மா. இராமலிங்கம்,
பேரா. & தலைவர்,
தமிழியல்புறை,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 02.

கவிஞர் வெள்ளியங்காட்டான் தலைவன் என்னும் பாவியம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள வெண்பா யாப்பிலான இனியநூல். மிகச் சிறந்த மரபுக்கவிஞரான வெள்ளியங்காட்டான் தன் வாழ்வின் பட்டறிவினையும் கல்வியறிவினையும் இணைத்து இந்நூலை யாத்துள்ளார். நாட்டை நன்னெறிக்குய்-விக்கும் நூல்கள் அண்மைக்காலத்தே தோன்றாத குறையினைப் போக்கி நிறைவு செய்ய வல்லது, தலைவன் என்னும் இந்நூல். அறநெறிச் சிந்தனைகளையும் ஆன்மீகச் செய்திகளையும் ஆய்ந்து தெளிந்து எளிய வெண்பாவின் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ள கவிஞரின் சமுதாயப் பணி போற்றத்தகுரியது.

அரசியல், பொருளியல் நோக்கில் தடம்புரண்டுவிட்ட இன்றைய உலகை நெறிப்படுத்த வேண்டும் என்ற கவிஞரின் உள்ள வேட்கையை இந்நூல் தெளிவாகத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

"எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே"

என்னும் புறநானூற்றுப் பொன் மொழியை நெஞ்சில் கொண்டு நோக்கின் தலைவனின் சிறப்பும் பண்பும் தெற்றெனப் புலப்படும். இந்நூல் சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம் என்னும் முக்கிய பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிரிவும் இருபது உட்தலைப்புக்களையும் ஒவ்வொரு தலைப்பும் பன்னிரண்டு வெண்பாக்களைக் கொண்டும் நூல் சிறப்புற்றுள்ளது. நூல் முழுமையும் பல்வேறு வகையான சுவைகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றிலெல்லாம் சமுதாயத்திற்குத் தேவையான நல்வழிச் சிந்தனை உயிரோட்டமாகத் திகழக் காணலாம். கொள்ளுவார் கொள்ளும் வண்ணம் நல்ல நடைநலம் சிறக்க இந்நூலைக் கவிஞர் யாத்துள்ளார். உபநிடக் கருத்துக்களும் ஆன்மீகக் கருத்துக்களும் திருக்குறட் சிந்தனைகளும் இடையிடையே இந்நூலில் பயின்று வரக் காணலாம். இதற்கு இன்றைய ஆரவாரமிக்க உலகு அமைதியை இழந்துவிடக் கூடாது என்ற கவிஞரின் ஆர்வப்போக்கைக் காரணமாகும்.

உபநிடதக் கருத்துக்களை எளிமையாக்கி ஆசிரியர் எடுத்தாண்டுள்ளமைக்கு
வேதத்தைக் கற்று விரித்து விளக்கியதும்
பூதத்தைப் பற்றிப் புகல்வதும்; - சாதத்தாக்
கானதொரு தந்திரமே; ஆத்மிகமன் றென்கிறது
கேள்வோ வுபநிசத் து

இந்தளில் ஆத்மாவே ஈசனெனும் வேதாந்த
விந்தைக் கருத்து விளக்கமுற - வந்துமற்
றோமெனும் ஒற்றை ஒருசொல்; உணர்வேநா
னாமெனும் பற்றை யறிந்து

28: 6

ஆற்றற் கரியவொரு ஆம்மீக வாழ்வில்நாம்
போற்றக் கருதல் புகழொன்றே - சாற்றின்
அதுவே அமிழ்தம்; அழிவின்மை; ஆயின்
அதுவேநா மாவ தறிந்து.

ஆசிய வெண்பாக்கள் காட்டுக்களாகின்றன. இறைவனைப் பற்றியும் உயிர்களைப்
பற்றியும் உபநிடதங்கள் சாத்திரங்கள் கடும் கருத்துக்களைத் தெளிந்து கவிஞர்
விளக்கியுள்ள திறம் சிந்தித்தற்குரியது. தத்துவச் சாரச் செய்திகளைத்
தொகுத்து விளக்கியுள்ளார். நான் என்னும் தன்முனைப்பையடக்கி நலம்பெற
வேண்டும் எனவும் அழியுமுடலைக் கொண்டு அழிவற்ற புகழைத் தேடவேண்டும்
எனவும் உயிர் ஊக்கச் செயல்களைக் கவிஞர் உலகுக்கனித்துள்ளார்.
வாழ்வுக்குறுதி பயக்கும் நல்லொழுக்கமும் நற்செயல்களும் நல்சிந்தனைகளும்
மனிதகுலம் முழுமையும் ஏற்றுப் போற்றிக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்பதை
வலியுறுத்தும் பாங்கில் இந்நூல் அமையக் காணலாம்.

இவரது பாடல்களில் சித்தர்களின் சிந்தனைகளும் இடையிடையே விரவிக்
காணப்படுகின்றன.

அன்றே அறிஞர் அறிவித்தார்; அக்கிகள்
ஒன்றா யுடலின்மூன் றுண்டெனவே - ஒன்றால்
உணவு செரித்தல்; உயிர்காத்த லொன்றால்
குணம் கட்டவொன்றால் குறித்து

(29:2)

இப்பாடலில் சித்தர்களின் கருத்து உட்புதைந்துள்ளமையை உணரலாம்.

அன்றோர் தங்களது வாழ்வில் கண்டு தெளிந்ததை இலக்கியமாகவும், வாழ்வில் -
கணமாகவும் வகுத்தும் தொகுத்தும் பல்வேறு வடிவங்களில் விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

அவற்றைக் கற்றோர் கற்றுணர்ந்தோர் கலைத்திற்கேற்ப மீண்டும் வழங்க
வேண்டுதல் சமுதாயக் கடப்பாடாகக் கொள்ளலாம். அவ்வகையில் கவிஞர்
வெள்ளியங்காட்டான் திருக்குறட் கருத்துக்களையும் உரிய இடங்களில் இணைத்துள்ளார்.

ஊமனும் கட உளமுந்நு கொண்டொழுக
ஔமெனும் சொல்லுக் கொருகுறன்பா - வாமெனவே
வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம், மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய னுயர்வு (29:6)

மேற்கண்ட வெண்பா திருக்குறளை நூலாசிரியர் எடுத்தாண்டுள்ள திறத்தினை
விளக்கும் சான்றாகிறது. குறளையோ, தொடரையோ, கருத்துக்களையோ
அப்படியே எடுத்தாண்டுள்ளார்.

திருக்குறள் கற்றுத் தெளியாதான் சிந்தை
செருக்கிழுந் பற்றிச் செறிந்து - கருக்கிருளாய்
வீடெங்கும் வெட்கம் விளைவித்து விட்டுளதால்
நாடெங்கும் நட்பு நனித்து (47:2)

இவ்வெண்பா கவிஞர் திருக்குறள் மீது கொண்டிருந்த பற்றினை விளக்கும் சான்றாகிறது.
இவரது நோக்கம் குறட்கருத்துக்களை மக்கள் அறிந்து தெளிய வேண்டும் என்பதே-
யாகும். தலைவன் எயும் இப்பாவியத்தில் இழையோடிச் செல்லும் இப்பண்பு
விளைவிக்கும் பயன் சமுதாயத்தின் கடைத்தேற்றம் என்ற ஒன்றேயாகுமெனில்
மிகையிலை. இவற்றோடன்றி இந்நூலில் அனியிலக்கணம் கூறும் உவமை,
உருவகம் முதலான அனிகளும் பயின்ற சிறந்துள்ளன. இலக்கிய இன்பம்
காணவிழைவோர்க்கும் இன்பப்புகழையலாகுந் தன்மைக்குச் சில காட்டுக்களைக்
காணலாம்.

காலைக் கமலம் கதிரோன் வரவேற்கச்
சோலைக் குயில் னவாழ்த்தச் சூக்குமமாய் மாலைக்
கலையைத்தன் கதலிக்குக் கற்பித்தான் கண்கள்
தொலையாய்த் தொலைக்கும் குயில்.

இவ்வெண்பா உருவக அணி பொதிந்து சிறந்துள்ளது.

மாதர்கண் மாந்தி மகிழுமெழில் மார்புக்குள்,
தீதரும் பரத திருக்கமலப் - போதரும்பிப்
பூத்துப் பொலிதலெனப் பொன்னிதயம் பூத்தபுகழ்
பூத்துப் பொலியும் முகம் (22:3)

இவ்வெண்பா உவமையணிக்குக் காட்டாகின்றது. இதைப் போன்ற பல்வேறு
அனிகளும் பாண்டிந் பொதிந்து பொலிவு பெற்றுவிளங்குகின்றன.

நா லாசிரியர் உலகியல் தன்மைகளை மிகவும் துணுக்கமாக நோக்கி
விளக்கியுள்ள திறமும் போற்றத்தக்கதாகவுள்ளது .

சோறகா னாதான் சுதந்திரமும் சோறிருந்தும்
பேறகா னாதான் பெருமிதமும் - பேறிருந்தும்
வீறகா னாதான் விகசிதமும் வீறிருந்தும்
ஆறகா னாதான் அவம் (12:3)

குடல்பசியை யாற்றிக் கொள்ளக்கூடும்; கடின
உடல்பசியை யாற்றிக் கொள்ளக்கூடும் - கடல்பசிபோல்
போதுமெனக் கூறாப் பொருள்பசியை யாற்றுவது
நீதமெனக் கூறும் நிலை (12:9)

மேற்கண்ட வெண்பாக்கள் உலகியல் சிந்தனை வயப்பட்டுள்ளவற்றை விளக்கும்
தன்மையுடைய இவரது பாக்களுக்கோர் காட்டுக்களாம் .

கவிஞரின் தமிழ்ப் பற்றினை இந்நூலில் காணலாகும் பல பாடல்கள்
பறைசாற்றுகின்றன .

"அமிழ்ததனை யாராதா ரென்ன, அருமைத்
தமிழ்திறனை யோராது தாழ்ந்தார்" (43:1)

என்ற அடிகள் அவர் தமிழின்பால் கொண்டுள்ள காதலைப் புலப்படுத்த வல்லன .
உரிய இடங்களில் பழமொழிகளையும் கதைக் குறிப்புக்களையும் பயன்படுத்தி
வெண்பாக்களை யாத்துள்ளார் . தான் எடுத்தாக்கொண்ட கதைக்கேற்ற
வகையில் நிகழ்ச்சிகளை அமைத்து எளிமையான தெளிந்த நீரோட்டமாகத்
தலைவன் எனும் இப்பாவியத்தை நடத்திச் செல்கிறார் .

முடிவாகக் கூறுவமாயின் தலைவன் எனும் இந்நூல்வழி இன்றைய
உலகுக்குத் தேவையான கருத்துக்களான சமத்துவம், சகோதரத்துவம்,
சுதந்திரம் எனும் மூன்று நிலைகளை மக்கள் உள்படியே சூழ்த்திட வேண்டுமாயின்
சமுதாயத்தில் அமைதி நிலுவ வேண்டும் . அந்த அமைதி நிலவிட
ஊறுவிளைவிக்கும் சக்திகளைக் களைந்து மக்கள் நன்னெறி நிற்க வேண்டும் .

அந்த நெறியைப் பற்றிட அவர்களுக்குத் தேவை ஆன்றோர்கள் விட்டுச் சென்ற
அரும்பெரும் கருத்துக்கள் . அக்கருத்துக்களைத் தொகுத்து கதையோட்டத்துடன்
ஆசிரியர் பாவியமாக்கியுள்ளார் . இந்நூல் இருபதாம் நூற்றாண்டில்
தோன்றியுள்ள வெண்பா இலக்கியங்களில் குறிக்கத்தக்கனவாகத் திகழ்கிறது .

மக்கள் முக்கேற்றத்தையும் வாழ்க்கைச் சிக்கலையும் சிக்கலுக்கான காரணங்களைப்
பற்றியும் கவலைப்படாத ஐக்கிய படைப்பாளர்களிடையே கவிஞர் வெள்ளியம் -

காட்டாளிகள் தலைவர் உணர்மயிலேயே. அவைவருக்கும் தலைவனாகாத தஞ்சையப்
பெருவாங்க. உண்மையான உழைப்பு நற்சிந்தனை, நல்லொருக்கம், நற்பண்பு
ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் இந்தூரில் ஆசிரியரின் நோக்கமும் முயற்சியும்
தயிற்சுக நல்லுக்கம் போற்றிப் பயன் கொள்ள வேண்டும். பண்புடையார்ப்
பட்டுண்டு உலகம் என்ற பொய்யா மொழிக்கேற்ப இந்தூர் லாசிரியரின் சீரிய
நேரிய குறிக்கோளிற்கேற்ப இந்தூர் ல் நின்று நலம் பல நல்கவல்லது.

1. ச ம தீ ழ வ ம

1. தலைவன்

வாணமே! நல்ல வணப்பாண வையகமே!
சுனமே இல்லா இளஞ்சுடரே! - நானம்
கமழ்தென்றல் காற்றே! கணைகடலே! கன்னித்
தமிழ்மன்றில் சாற்றத் தகும்!

கொல்லைப் புறத்தில் குழந்தைகரீம் பல்லன்ன
மூலைய யரும்பி முகையாணிப் - புல்லவரும்
மாவை 'தகரீக மணமெ' ஞமா றாய்மலரும்
அவை தகரீக, தவிந்து!

சுவதனை யன்றி யிரப்பதறி யாஇனிய
மாவும், சுதலி, பவா, மாதுளையும் - காவில்கண்
குந்தி யருந்தக் கொடுப்பதென வேகொடுக்கும்
சிறந்த யருந்தச் சிறந்து!

காவில் பயிலும் களிவண்டே! காமுறுசீர்ப்
பாவில் பயிலும் பரிபாலன் - நாவில்பே
ரன்பு பயிலும்; அறம்பயிலும்; ஆரயிழ்தா
யின்பம் பயிலும், இணைந்து!

பங்குவியில் தங்கும் பசும்பொழிலாய்ப் பாங்குபடாக்
கங்குலிலே மங்காக் கவிவ்விளக்காய் - எங்கும்
கவிந்த பவிநாள் கனலாய்க்கார் நாவில்
நிவந்தகுடை யாவான், நிலைத்து.

நீர்ருந்தா லன்றி - நிலமிருந்தும் நேர்ந்தமுநல்
லேர்ருந்தும் எய்த்தொன் றியற்றாராய் - னீர்ருந்தோர்
காய்தலைக் காணின், கருணைகரீக் கார்முலையாய்த்
தேய்தலைத் தீர்ப்பான், தெவிந்து.

எச்சிலுக் கேங்கி யெதிர்பார்த்தான் கீணை
குச்சிலில் னாங்கும்நாய்க் கோலத்தோ - டச்சோ!
வறமைநோ - யெய்தி வருவோர்தம் வாழ்வுச்
சிறுமையறச் செய்வதன் சீர்!

காதில் விழுந்தசொல் காத்துக் கருத்தாய்ந்து
தீயநன் றோர்ந்து திருத்தமுறப் - பேரதில்
நறய்தன்தே வெண்ண நவிலவாண்கான், பொய்மமை
யறிந்துண்மை யாவ தறிந்து!

உண்மை யுளதாயி லுள்ளத்தில் ஒப்பற்ற
தின்மை யுளதாகும் தேகத்தில், - ஒண்மை
உளதாகும் வாக்கில்; ஒழுக ளுளதாயின்
உளதாகும், நோக்கி லயர்வு!

பருதி குடிக்கொண்ட பாரிவை; பன் பட்ட
சுருதி குடிக்கொண்ட சொற்கள்; - கருதின்
புவியாள்வோர் பூணாப் புகழ்புண்டான்; புண்டான்,
கவியாள்வோர் காணாக் கவின!

ஐரையர், உற்றா குறவுயர், உற்றவொரு
பேருயரப் பெற்றோர்தம் பெப்புயரச் - சீருயர்க்கும்
நாவல்லோன்; ஞானி, நகைமுகத்த னானாவன்
சாவல்லோ னானான், சுகத்து!

சிறந்த தமிழால் தெவிந்து செயலாக்கக்
கந்தம் கமழும் கவியமிழ்தை - வந்தவர்கள்
குந்தி யிருக்கக் குணமுறவென் பாக்கலத்தில்
தந்தருந்த வைக்கும் தனக!

பூக்கள் மலர்ந்து புலங்கவரும்; பூக்களிலே
சூக்கள் புகுந்தாந் கிசைபயிலும்; -நோக்கத்
தயிலெழக் கவும் துணைவனெனக் கோழி
தயிலெழக் கவும் அகம்!

'நீக்கமறப் புக்கு நிலவுமிருள் நீங்கிடவே
மாக்களொடு மக்கள் மனம்மகிழ்க் -காக்கைமனப்
போக்கைப் புடைப்பீர் புலவர்கா னெ'ன்றகுயில்
பாக்கள் படைக்கும், பரிந்து!

'காசினிமேல் தஞ்சாக் கருங்குலிரால் கால்கடுக்க
நீசனென அஞ்சி நிலைகுலைந்தேன், -நேசக்
கரம்காட்டி வாராய் கதிரவனே!' என்று
கரம்கட்டிக் கோரும், அகம்!

'செக்கச் சிவந்ததுவான்; செஞ்சுடரும் சேரஎழுந்
தொக்கப் பரப்பும் ஒலிக்கதிரை; -சூக்கஇருள்
ஒருங்கா ணுன்னி யுறம்னை யும்பிடிக்கக்
கருங்கா னென்றும், குருகு!

மாலைக்குள் வந்து மரங்களில் தங்கியெழில்
காலைக்குக் காத்திருந்த காகங்கள், -சோலைக்குள்
'கா கா கா' வென்று கரையுமொலி காதுகளை
நோகாமல் செய்திடும், நோய்!

'தண்டா மலையில் தவத்தின் பயனாயினான்
வண்டாயிப் பிறந்து வசிக்கின்றேன், -பெருங்காக்கான்!
தேனூட்டு வாழ்வேன், திகழுமென் சங்கதம்
வாண்ட தா'மெனும் வண்டு!

கறவைதல் பேரன்புக் கன்றினைக் காணற்
குறவுரைத்து வின்ற வெளியும், -'பொறத்தி'யென
ஆயல் அதட்டொலியும், ஆய்ச்சிதயிர் மத்தொலியில்
தேயத் திகழும், தெரு!

வீரும் வெளியும் விளக்கவரும் வெய்யோனை
முடிச் சூனீர்ந்த முகிலனைதனம் -கடி
வருந்தாய் பயிர்கட்கு வானமித்தாய் மாறிப்!
பொருந்தக் குவிரும் புவி!

'வானம் துறந்து வளங்குன்றி னும்வரும்
வானம் துறவாக் கவிஞ்சனைநீர் -நானம்
கமழவரும் நொய்ய'லெனும் கன்னியர்சொல், காதல்
அமிழவரும் துய்ய அமிந்து.

பாருமைக்கும், ஓர்மைப் பதமொன்றிப் பார்க்குயிராய்
நீருமைக்கும் நேர்மை நெற்றிநின்ற, -வேரிமைத்துப்
புற்று குமைக்கும், பொலியப் பொழிவமைக்கும்
பொற்பொருதாய் போற்றப் பொலிந்து!

தென்னை, பனையின்றித் தீங்கரும்பு, தேன்கதலி
பச்சம் அரிசி, பருப்பின்றி -மன்னிவளர்
குழை வுன்றி அவயினை வாழ்வுண்டோ?
நாட்டுடன் நானம், நமக்கு!

தக்கை பறித்த தகவன் தவிப்பன்னைச்
செவ்வெல் சஞ்சாப்தகச் செவிக்கும் -கன்னலும்
பாடிவருக் காக்கும், அருப்புமுக வாய்மொலை
மாடிவருக் காக்கும், மதர்த்த!

காமவையக் கண்டாய்; கழலியைக் காணப்போய்
மாவையக் கண்டாய்; மனமொன்றி-வேலையக்
கண்டாய் கருத்தமாய்க் கண்டாய்கால், ஊர்காண
வெய்லே ஏறி நினைந்த.

'சொல்குறைத்தத் தொல்லைவெனச் சோரா குழைப்பார்க்கு
நெல்குறைத்த தில்லை நிலமென்பாய், -அல்குறைத்தக்
கொண்டகருந் கந்தவெழில் கோமதியி லிப்புகுந்தான்
உண்டுறங்கித் தீர உவந்து.

அப்பா அகத்தை யறுவகுங்கால், அன்புமகள்
குப்பாய் முகத்தைத் துலக்கிக்கொண் -டப்போது
தப்பாது நின்ற தலைவாசல் காத்திருந்தான்,
ஒப்பேது மின்றி யுணர்ந்து!

வண்ணத் திருவடிவு வானி கடைக்குட்டி
நன்னிச் சீரிக் நயந்தணந்தென் -கண்ணெயின்
'நிச்' சென்று முத்த மிடும்போதே 'என்கண்ணம்
எச்சி! லெனக் கத்திற் றிரைந்து!

பசியகல வுண்டும் பரிவகலாப் பண்டக்
குசியகலக் கொண்ட குயிலை -நிசியகலக்
கடிக் கனித்தநான் கடாது, கடிற்றின்
நா டிக் கனித்தவொரு நான்!

சுவலொரு மண்ணம் அரிப்பினா வானவரும்
சேவலொரு முன்னிச் சிரிப்பிற்றிக் -காவிவடல்
போவதென நோக்கிப் புகழோம்பின் போனான், பொய்
நோவதனை நக்க, தவறு.

மூச்சாட லன்றி முறுவல் முகம்மூசப்
பேச்சாட லொன்றாப் பெருந்தகையை -ஏச்சாட
எண்ணினா னன்றா லிதயத்திற் கேற்கும்சொல்
கண்ணினா னொன்றிக் கனிந்து!

'தேகத்துக் கேற்றதெ'னத் தேர்ந்த நடைப்புரவி,
வேகத்துக் கேற்றதெனும் வில்வண்டி, -ஏகத்தான
நீண்ட நிழல்சாலை தேர்ந்தும், நடந்துசெல்ல
வேண்டி விழையுமிக் கால்!

காலந் கருதிக் கழலியுமு திட்டபயிர்க்
கோலந் குருதிக் குறையகற்றிச் -சீலன்கொண்
டோயா குழைத்தோ குளங்குளிர வுள்ளதனைக்
காயா தனித்திடும், கை!

காற்றோ மழையோ கடும்வெயிலோ கங்குலிலே
ஆற்றா திழையும் அரும்பனியோ -ஆற்றாசித்
தாக்கிலும் தாங்கும் தளராத் தறுகண்மை
மூக்கிபுரம் தேங்கும் உடல்!

குயிலாகிப் பாடினும் கூர்வேல்கன் கூர்ந்து
மயிலாகி யாடினும் மாதர் -அயலாயின்
ஏறெடுத்தப் பாராம லேகும் திசைபார்க்கும்
வீறெடுத்தத் தீரும் விழி!

போதவே ஓர்ந்த புலவர்வாயிச் சொல்லாக,
ஒதவே ஓரார் உரையாகச் -சாகுவாயித்
தப்பாது வேட்கும் தலைவனைத் தாணறிந்து
செப்பாது கேட்கும் செவி!

சிந்தனை செயிது செயலாற்றம் செல்விவாய்
வந்தனை செயிது வழங்கியசொல் - நிந்தனையை
உற்றம் அருமருந்தா யல்பை யகத்குறுத்தி
மாற்றத் திருந்தும், மனம்.

உள்ளாரிந்த வுண்மை யுபசரிப் புள்ளத்தைக்
கள்ளாரிந்த வண்டாய்க் களிப்பிக்கப் - புள்ளோர்ந்து
சோலையுற வெய்திவெயில் சோகம் தனிந்ததென
மாலையறச் செய்தாள் மதிந்து!

"காதலன் கண்மலர்ச்சி காண்பதே கற்புடைய
மாதர் மனமகிழ்ச்சி மன்னவனே! - வேதனையா
யுள்ள முறத்திக் கொள் முன் குறைதவிர்ந்ததுக்
கொள்ளல்நன்" றென்றாள், கொடி!

'உறுப்பொத் துயர்த்தி யுரிமையுறத் தொட்டுச்
சிறப்பித்த தற்கிச் சிறப்பென் - றறப்பித்தன்
கட்டி யணத்ததுக் 'கவிவாய்க் கொருமுத்தம்
மட்டு'மென் றிட்டாள், மகிழ்ந்து!

"வாரும் பயிருக்கு வானம் வழங்கல்பொல்
னும் மயிலுக் குதவுகிறேன்: - வீடுறவே
உன்னை யுலகத் தொளிர்விக்கும், உள்ளத்தில்
மின்னா யிலங்கிடி, மெய்! . . ."

"அஞ்சா தலரும் அறிவாற்ற வன்பனைதும்
எஞ்சா திலங்கும் இதயமியி - மஞ்சாகி
முடி மழையாய் மொழியாங்கொல்", என்றாள்மற்
றா டி மொழியா ளுந்து.

"பொதுமட! பொதும்; புலரும் பொழுதுவரை
ஏதுமிட யிட்டொன் றியம்பாதே - மெதைவெனத்
தீநாள் தோர்ந்து தெளிந்து திகழ்ந்திடநாய்
சாதுவாயித் தீர்ந்தால் சரி!

முல்லை மணங்கமழும் முன்றிலென என்றமுனம்
நல்ல, குணங்கமழ நட்புறவுக் - கொல்லவே
இல்லை 'யெனச் சொல்லா திளியவே செய்வததன்
எல்லையெனக் கொள்வ திலி!

உள்ளுவது முன்மை யுரைப்பதுவு முன்மையெனின்
விள்ளுவதற் கொண்மையினி வேறில்லை - பள்ளியிலே
செந்தா மரைமலரில் செல்வியுகர் வண்டெனவுன்
சிந்தைநலன் னயிப்பேன், சீரித்து!

வானம் வீரிந்துளது; வையம் பரந்துளதால்,
ஊமொன் றில்லா குதித்துள்ளோம்; - மானிகளாய்
அச்சமற் றொன்றி யமைதியாய் வாழ்ந்தால்நாய்
உச்சமற் றொன்று முயர்வு!

மையொன்றும் கந்தல் மனைவிமனம் மாண்பொன்றிக்
கையொன்றி யட்டுக் கமழ்ந்திடவே - 'நெய்யொன்றப்
பெய்'யென்று கேட்டுப் பிரியமா யுண்குவக்கச்
'செய்'யென்று செப்புமாய், செய்!

நாக்கன்கும், நாகும் நலந்திகழ நம்வாழ்வில்
கேன்கன்கும், கேயும் கிளையுமென - ஆன்கன்கும்,
ஆரும் அறிவ தறிந்தமைந் தாட்பட்டால்
நகுநம் இன்பம், நிலைத்து!

"இரவுவரி ஊஞ்சம் இளமகவை யேற்பான்;
பிரவுவரி ஊஞ்சிப் பிதற்றம்-பெரியவரை
மன்னித்துக் கொள்ளான் மறவ' னெனும்சொல்லை
முன்னொத்துக் கொள்ளல் முறை!

சுள்வேண்டு மென்றின் நவதீபுற மாறன்று
கேள்வேண்டு மென்று கிளப்பியதேன்? -தாள்வேண்டி
ஒன்றியுடல் நின்றவுயிர்க் கொப்பான தம்பியைநீர்"
என்றவள், மற் றொன்றி யிருந்து .

"இருள்குழந்த வீட்டுக் கெழில்விளக்கா யென்றும்
அருள்குழந்த ஓட்டங்க ளாட்டி -மருள்குழந்த
மக்கள் மனத்தில் மகிழ்ச்சி மலர்த்துகிற
சொக்கப்பொன் ஒக்கும் சுதன்!

வீடு விளங்க விருப்ப மறிந்துதவக்
கூடப் பிறந்த குணக்குன்று-வாடிடவே
சீர்கெட்ட சிந்தைச் செருக்கனது சேவைக்கு
நேர்கெட்டு நீக்கினீர், நீர்!

அறிவுறுத்திக் கூறும் அருகதைமற் றற்றம்
உறவுறுத்திக் கூறமென் னுள்ளம்-செறிவுறுத்தி
வருவிட்டு வாழ விரும்பாத தம்பியைநீர்
வாடவிட்டு வாழ்தல் வசை!

ஹிய மலரையுளம் னா யோர் தொடல்போல்நா
முய்ய மலர்ந்த வெருமகனை -மெய்யுறுத்தித்
தம்பி தழுவித் தழுதழுத்து நின்றநிலை
நம்பவிய லாநன் லிலை!

கண்ணையும் காதையும் கல்விக் கவித்தவனைப்
பண்ணையைப் பார்க்கப் பயிற்றியொரு -பெண்ணையும்
தேடி வியக்கத் திருமணம் செய்திருந்தால்
நாடு வியக்கும், நயந்து!

கூடப் பிறந்த குலக்கொழுந்தின் கோலமுகம்
வாடத் கூறந்து வலவிழந்தோழ் -காடுகரை
பாடற்ற தாகிப் பயனற்ற "தென்றான், மற்
றட்டற்ற தோகை யினைந்து!

"கங்கையெனக் கன்னீர் கவிழ்க்குமென் கண்ணின்
தங்கைமனப் புண்ணைத் தவிர்த்திடநான் -அங்கிவனைச்
சென்றிருந்து வாவென்ற செப்பினேன்; சேர்ந்திருந்து,
'நன்றெ'ன்றாய் நீயும், நயந்து!

'போனதைப் பற்றிப் புலம்பவேன் டாமெ'ன்று
நானிதைப் பற்றி நவின்றிருந்தும், -ஏனதைநீ -
யெண்ணாது தம்பி யிசைக்குவகை யேற்றுகிறாய்
கண்ணையின் றெ"ன்றான், கரைந்து!

'சிற்பக் கலைஞன் செயல்திறனைச் சீர்சாலா
அற்ப ரறிதல் அரிதெ'ன்பர்; -பொற்புடையாய்!
கற்பதனைக் கற்பக் கலைநுணுக்கம் காணார்சொல்
பிற்பயக்கும் தொற்றாய் பிணி!

'உற்றதனை யுள்ள'மென ஓர்ந்தா ரொருவாழ்
பெற்றதனை விள்ளின் பெரும்புகழே: -மற்றதனை
சிந்தித்துச் சீராய்ச் செயல்படுதல், சீர்சால்பாய்
நிந்தித்தோர் ஓர நினைத்து!

கூல்குழந்தை வின்னில் முழுமதியை ஸ்டப்
புகல்குழந்தை பெண்ணாகப் புகுகித் -கூல்குழந்தை
கந்தல் முகக்குவனைக் கோலவிழிக் கோமதியிற்
காந்தத்தா வென்றும் கவிப்பு!

'இல்வேற பாடெ'ன்றித் கில்லா திருந்திடினும்,
'சொல்வேற பாடெ'ன்று சொல்லிவிடற் -கல்வேற
புத்தது, -மெய்முசப் புனிதவதி புன்னகைக்குக்
காத்ததுகண், பாசங் கலந்து

"பங்குநான் செய்த பலத்த தவம்பயந்த
பெருவந்து செய்து பெறுமுணவு -கொண்டவுடன்
உருவக்கச் செய்யும்; உணங்கலினை யோயாது
கருவக்கச் செய்திடும், கண்!

தேனைக் கிதமாய்த் தெவிட்டாது தித்திக்கும்
கோவை யிதழுகுந்து கொண்டமது -சாவைத்
தடுத்தத் தகைமைசால் தாரமிகனாய் வாழ
மருத்தமகிழ் விக்கும் மருந்து! . . ."

சோமுசொல், தேனாய்ச் சுவைத்திடினும், சோராத
கோமதியும் தானாய்க் குறிப்புரைத்தான்: -"மாமதியும்
சாய்ந்து மறநான் சமைந்தெழல்போல் கண்ணுறங்கி
ஒய்ந்தெழுந்தா லொன்று ஸவப்பு!

பாசுமதி யுங்கள் பதித்தனதுக் காணதலிற்
நாசுமதில் பங்குநான் நன்றிது; -தேனும் -
அகலும் திகட்டும்; அகமிதிகட்ட மாட்டா
அதலும் உபந்சத் கு!

'இல்லை'யெனச் சொல்லா தேற்போர்கட் கீந்துதவி
'வல்லை'யென வாழும் வகையறிய -முல்லை
யரும்பாகி வந்தே கைமகிழ்ந்திற் காசைச்
சுரும்பாகி முந்துவீர் நீர்! . . ."

"வேனில்நான்; அங்கம் வியர்க்கின்ற வேளையிலே
வானில்வெண் திங்கள் வயங்குங்கால் -தேனெனவே
தென்றாய் எய்ப்பாய்த் திரியுமெனின் தேர்ந்திணைந்து
நன்றென்ற அய்ப்பார், நலன்!

வேனில்நா னங்கம் வியர்த்து வெழும்பிடவே
வானில் பதக்கன் வருத்துங்கால் -தேனென்ன
வேப்ப மரநிழலில் வீற்றிருந்து வேதனையை
நீப்பவே செய்யும், நிலைவு!

அட்டி வகுக்கலைகற் றாறவுன வுன்பித்திற்
கொட்டி யுகுக வுறவாதுத் -தொட்டவுடன்
'வேதாந்தம் வேண்டு'மெனும் வித்தக! வேண்டேகந்
பேதாந்தம் பூண்டதக் பித்.

மாமம், மயங்காமம், மாட்சி, -மகந்தான
ஞானம் நயப்போர், நாயகியை -கணில்
உயிரொன்றித் தென்ன உளமொன்றி கன்றித்
சுயரொன்றித் தோய்ந்திடார், தோள்!

ஏடுவனை யேற்றா விலங்கிடுமோ அத்தகைய
குடவளி வாற்றற் களவிலை! -போக்போ!
கண்ணிறோர்க் காது கலியவெருத் தோதிலுமென்
வண்ணிகள் காணா தவர்!

"உள்ளத்தில் வைத்துள்ளே ஓம்மையான்; நரென்னைக்
கள்ளத்தில் வைத்தெள்ளக் காட்டுவீர்; - தெள்ளத்தான்
வீடு வெறக்க விதிகிரிக்க, வெட்கத்தால்
முடவே வைக்கும், முகம்.

அறிவுறவே யும்மை அணுகிநான், நரென்
உறவுறவே சும்மை உகுப்பீர்; - பெறுவிரெனின்
போற்றுவீர்; புவாய்ப் பொருத்தேனெல் போடியெனத்
தூற்றுவீர், ஏவாய்த் துளைத்து.

'அத்திப் பழமென்ன, அண்டமனைத் தும்புரப்
புத்தமிழ்தா யுண்டுமிந்நு போகிறதால் - உத்தான
கால்'மெனக் கூறும்நீர் காமத்துக் காட்படுதல்
சீவமெனின் சீறும், சிவம்!

ஞானப் பழந்தின்ற நல்லவனே நாடித்தன்
மாணம் தழையால் மறைத்தானாம் - ஈனன்
இதயத்தி லென்றும் இருளென்றால், ஏற்போர்
உதயத்தி லென்றும் ஒளி!

தேன்கா யனைத்தும் தெருவிவே வீழ்த்துகிற
ஒங்கா முடத்தென்னை யொத்துள்ளீர்; - பாண்காய்நீர்
ஊராரிக்குச் செய்வீ ருபதேசம்; உற்றாரிக்கு
நோர்ராய் உய்வீர், நிலைத்து! . . . "

அங்கொன்று மிங்கொன்று மாயல் ஊனங்குரைத்த
இங்கிதச்சொ விற்கின் றிதயமுறப் - 'பங்கயத்தை
மங்குல் கவிந்ததெ'ன மாதின் முகந்நுடைத்தால்,
நங்கைநலன் காண, நவின்று.

"யானை மிகப்பெரிய தாயினுமென்? ஆற்றலினால்
காணத் துகள்செய்து காட்டினுமென்? - ஊனில்தன்
ஊசியுனி யொத்த 'உறவி' துளைத்துதிரம்
கசுமமா யாரும், கொக!

யானை கொகவை யலைத்தோட்ட மாட்டாமல்
பூவையாய் அஞ்சிப் புகல்தேடும்; - சோனை
முலையை கந்தல் முழுமதியே முண்டி
றிகவினையச் செய்தா யெனை!

'தங்குதரை யாய்ப்பொங்கி நொய்யலுந் பாவெ'ன்னத்
தங்குதரை யுய்யத் தனித்தோடும்; - அங்கைகுவித்
தள்ளிப் பருகியத் தாயாசம் தீர்க்காமல்
உள்ளி யுகுப்பா யுளம்.

சதவ குணமாகிச் சத்தியத்தைச் சார்ந்தொழுகின்
'தத்வமசி' யாதல் தவறாது; - 'வித்வம்'
இதுவே! இரண்டற் றிதிவிதய மொன்றின்
அதுவேந் யானா யமைந்து! "

"புதியதொன் றோர்ந்நு புகன்றிடுப்பீ ராயின்
மதியிதென் றார்ந்நு மகிழ்வேன்; விதியே!
பழையதே வுள்ளிப் பழையதையே விள்ளல்
பிழையிதே" என்றான், பிடி!

முல்லைமது வார்ந்நு முரன்றவரி வண்டுறங்க
இல்லமது சேர்ந்தஇளங் கன்றுறங்கத் - சில்லமதி
'நல்லோ ழுறங்கி நலிவகற்றல் நல்லதெ'ன
நல்லா திறங்கும், நிலத்து!

'புத்திரனைப் பெற்றப் புனகமுதல் செய்வெ'னும்
வித்தகனம் சற்ற விசயமுற - உத்தமியும்
முற்றாய் முறையுமொரு மோகியை வின்றெடுத்தாள்
தோன்றாள் மறுக, தவன்ற.

கொண்டாள் குறிப்போர்ந்து கோமதியே கூறினள்: "நான்
வந்தார்ந்த புவாய் வசித்திருவேன்; - உன்டாகும்
மைந்தனைக் காண மனமகளாய் மற்றொருத்தி
இத்தனை காணின், இசைந்து!

'இரண்டுமனைக் கேற்ற இடமிறுவன்' நென்றால்,
மருண்டமனம் மாற்றி மகிழத் - திரண்டிருக்கும்
சொத்துக் கொருமகனைச் சொந்தத்தில் தத்தெடுத்தல்
உத்தமம்"மற் நென்றாள், உணர்ந்து.

மாமன் மகளாய் மனைகவரீந்த கோமதியைச்
சோமன் மனந்து சுலிக்கும்கால் - ஏமமுறப்
பெற்றவை பெண்களெனப் பிள்ளைக் குழமகற்காய்
மற்றொருத்தி வந்தாள், மனைக்கு.

முதல்மனைவி கோமதியே மூலமுதல் மூப்பாய்ப்
புதிம்மனைவி யாய்வந்த பாளை - புதல்வனையும்,
சீரான்டாள் கொண்டு சிறப்பாளப் பெற்றளித்தாள்,
ஓராண் டொளிவதற் குள்!

பையன் பிறந்து பரவசமா யையலுமின்
வையம் மறந்து வாழ்த்தியதும் - கையுறவே
கோமதிகைக் கீந்து, 'குழந்தையின்தாய்நீ' யென்றாள்,
மாமதியா னேந்த மகிழ்ந்து!"

மையேந்தும் கண்ணி மலரேந்தும் கார்க்குழவி
கையேந்தி யண்ணலின் காள்முளையை - மெய்யேந்தும்
கோலமுகம் கண்டு குழந்தைகொண் டாள், கொழுநன்
சீலமகன் கொண்டு சீவீர்த்து!

பிணக்கற்ற தென்தும் பெருவாழ்வி லின்பம்
கணக்கற்ற தென்தும் கருத்துக் - கிணக்குற்ற
சோமப்பன் சோகம் சுகமாகிச் சூழ்ந்துகொல்
புணம்போல் போகம், பொலிந்து!

பற்றறவே வந்து பரிந்துமக வைப்பைய
வுற்றவோ ரேந்தி யுவந்துரைத்தார்; - 'மற்றிவனைப்
பெற்றவனே யின்ற பிறந்தாங்கான் பிள்ளையுமிக்
கொற்றவனே', யென்று குளிர்த்து -

'வாணமதி வந்து வனிதைவடி வான'தெனும்
பாணமதி சிந்தை பரவசமாய் - 'மாமனமு
தானியுதெ'ன் றாரீந்து தளிர்ந்தாள்மெய், தன்னடக்கம்
தேனியுதென் றோர்ந்து திளைத்து.

'காயும் கயத்தின்கண் கால்வாய் கரைபுரண்டு
பாயப் பரவிப் படிந்தந் - ராயதிலே
தாமரையும் தங்கிற்று தாயொருசேய்' தாமெனவே
கோமதியைக் கொண்டாடு மூர்!

ஈதல் மலர்ந்தாள் கிசைமலர்ந் தில்லறத்தில்
காதல் மலர்ந்து களிமலரச் - சீத
மதிமலர்ந்த பாங்கில் மனம்மலர்ந்து மைந்தன்
பதிமலர்வான், பாங்கு படைத்து!

போது மணக்கப் புனைவுற்றுப் பூத்தசும்போய் -
தீதி மணக்க நினைப்பவன்சொல் - சாதுவாய்
உள்ளோரும் கங்குற் றழைவந் துட்கொளல்போல்
கள்ளா=ரும், வண்டு களிந்து!

ஊரருகில் கான்பா ருளங்கவரும் ஒப்பனையில்
'சீரக'மென் றெல்லாரும் செப்புமிடம்; - சாரவரின்
அன்னலில் சொல், செயலை ஐறதலாய்க் கோருபவர்
எண்ணிமற் றொல்ல இருந்து.

'எந்தா'யென் றென்கி யிடம்நாடி எய்தியதும்,
'வந்தா'யென் றாங்கு வரவேற்றாக் - குந்தாது
நொந்தாரின் நோய்தீர்த்து நோற்பா யனுப்புபவன்,
வந்தான், பின் வந்தான் மனைக்கு.

கனவலுக் காயிரவு காத்திருந்தான், காதல்
தனவுத் தயிர்தொடரத் தாங்கான் - பனிவிகந்தான்
கௌள இயலாளாய் ஏற்க இயலாளாய்
வெள்ளம் பயிலும் விதி!

"பண்ணியது பாழாயிப் பசிருசியும் பாழாய்மற்
றெண்ணியது பாழா யிரவமுதென் - கண்ணீரே
மண்ணீரா யொன்ற மனம்மறகி மாய்ந்தேன்நான்
புண்ணியனே!" என்றான், புலந்து.

"முத்தான் மனைக்கு யொழியாது போனீரநீர்,
நீத்தாளாய் நொந்து நிலைகுலைந்தேன்; - ஆத்தாவோ!
ஊத்தப்பம், கூட உழுந்தவடை யுண்ணாமல்
காத்தொப்ப வாடுதென் கன்! . . ."

"ஊத்தப்ப மென்றும், உழுந்தவடை யென்றும்நீ
நாத்தப்பி நின்று நலியாதே - கூத்தொப்பக்
குஞ்சான் குறநகையும், கோலமுக மும்காணும்
நெஞ்சோனாய்ச் சென்றேன், நினைத்து!

கால்தவறும், கன்தவறின்; காசினியை யான்பவன்கைக்
கோல்தவறின் மண்ணில் குடிதவறும்; - தூல்தவற
கடிந் குணந்தவறும்; கூறுகெட்டில் லாஸ்தவறி
யாடிந் தவறும், அறம்!"

"பெற்ற மகனோ பிறர்கையில்; பேணுவதற்
குற்ற கொழுநன ராரிகையில்; - ஏற்றினிநான்
ஒற்றைக் கொருத்தியிருந் துள்ள முவந்திடவும்
கற்றறிந்து கொள்ளாக் கசடு!

கண்ண் கரியஇருள்; காவலனில் லாதமனை;
தன்வந் தனியாய்த் தவிதவித்து - மன்குமுயிர்
அஞ்சிப் பதங்கும் அவலநிலை; ஆன்பவனும்
வஞ்சித்தா லுண்டோ வழி?

தூண்டில்மீ னொத்துத் துடித்த வுடல்துயிலை
வேண்டிக் கிடக்க, விழிதருக்க - யாண்டும்
புகலிற்றிப் பொங்கிப் பொழியும்கன் னீர்க்குத்
துகிலொன்றே யிங்கென் னுணை! . . ."

வேதனைக் கரு வெடித்து வெளியேறும்
சோதனையில் கடிச் சுடச்சுடவே - நாதலுடன்
நேராக வெட்டியவன் நெஞ்சிறகி வெஞ்சொற்கள்
போராகி யிட்டான், பொரிந்து!

'பெண்ணெயில் பேயும் இரங்குமெ' லும் பேச்சிலும்
மண்ணில்மற் றாய் மருங்குளதால்; - எண்ணில்
பிணக்கம் பிறந்த பிழைகளைந்தால், பெண்மை
பிணக்கம் பிறத்த வியல்பு.

அறவுணர் வாற்ற லகத்குறைய, ஆயா
மறவுணர் வாற்றல் மறைய - உறவுணர்வு
மேலாகி, மென்மையாய் மேலாடை யால்குடைத்தான்,
வேலாகும் முன், மை விழி!

காதல் கலைவல்லோன் கண்ணீர் குடைத்திடவே
மோதல் தொலைய, முகம்மலரக் - கோதிலிதன்
பும்போது பொன்மார்பு புல்லிப் புளகித்தான்
கோம்பவற வென்றிற் றுளம்!

ஆரணங்கின் னாயவுள மன்புற் றமைந்தவொரு
காரணமாய்ச் சோமனம்மீதுந் தரைத்தான் - "ஊருணவுப்
போர்புரிந்து கொண்டு புலம்பாது, போதைனை
நேர்புரிவோ" மென்று நெகிழ்ந்து!

"பூப்போலம் மேலி புழுங்கிடச் செய்தளனைத்
தப்போலம்நீனைத்துத் தண்டாமல் - நப்பாயென்
றன்னவே நொய்தா யுடைந்ததுளம்; ஓர்ந்ததனைத்
துன்னவே செய்தாய், துணிந்து.

'வீட்டுக்கு வேண்டாம் விரித்ததலை' யென்றறிஞர்
நாட்டுக்கு வேண்டி நவிலஞ்சொல் - கேட்டுன்
முடிதிருத்திப் பார்த்து முறுவலித்தால், நாவிப்
படிதிருத்திப் பார்ப்பேன், பயன்.

வேலையில் லாதாள் விரும்பி யொருமகவைக்
காலையில் பெற்றுக் களிகூர்ந்து - மாலையில்
சாகக் கொடுத்தமுது சாமிகும் பிட்டகதை
யாகக்க டாதில் வகதமு.

'அழகொழுங்கு வாய்மையே ஆண்டவனெ'ன் றாய்ந்தோர்
வழிகெழுமித் தாய்மைநம் வாழ்வாய் - விழியொளிர
உண்ணந் யாள் உளத்தினா முற்றிருந்தால்
என்னையும் ஆள லெனினு!

ஆசையே நம்மை யழிப்பதாய் ஆக்குவதும்!
ஆசையே ஆன்மாவில் வைக்காதார், - மாசையே
பூசிப் புலனைப் பொலிவிழக்க வைக்கின்றார்,
கூசினாய் கூடக் குலைந்து.

புறத்தை வெறுத்துப் புறங்குறல், போற்றம்
மறத்தை யுறுத்தாது மாய்த்தல் - அறத்தைத்
துறவாது நிற்பவரைத் துன்புறுத்தல் செய்யாரிக்
கிறவாது நிற்கும், இசை!

உள்ளத்தில் பொய்மை யொழிந்துகொன் றுள்ளதெனின்
வெள்ளத்து நொய்மை விளைவிக்கும்; - கிள்ளாய்ந்
தள்ளுவது தள்ளித் தயங்காது தத்துவத்தில்
கொள்ளுவது கூர்ந்தோர்ந்து கொள்.

'உத்தமி'யென் றன்னுள்ளம் உண்ண யுயர்த்திடவே
சத்தியமென் றொன்றுளது சஞ்சீவி - புத்தமிழ்தாய்
உள்ளத் துவப்புக் கொளியுட்டும்; ஓம்புமுடல்
கொள்ளத் தவிரக்காக் குணம்!

தாலுயித மாகித் தகைமை தனைவிரும்பு
வாலுயித மாகும் வகையறிந்த - பாலுமதி
பற்றறிந்து நின்றான், பர்வாய்க் குளித்துவர
இற்றிறந்த சென்றா ளிசைந்து .

'பின்புத்திப் பேதை'யெனப் பெண்ணுள்ள மேசுமெனும்
குன்பத்தை மேதையுளம் துன்னிடவே - முன்புத்திக்
கேற்ற நிலைவையுள மீயவே யில்லை !யென
ஆற்றிப் புனைந்தா னகம் .

'இனிமை' யெனயெனவு மில்லா திதயம்
தனிமை தனைத்தவிர்க்கத் தக்க -நனிமெய்க்
கனவொன்றும் தம்பியைக் காண்பதெனக் காட்சி
நனவொன்றச் செய்தான், நயந்து .

பச்சைப் பசுக்கிளிக்குப் பால்பழம் தந்துதினம்
கச்சிதமாய் நற்சொற்கள் கற்பித்து -மெச்சிடவே
பேசி மகிழுன்கால் பேணாதான் கைபட்ட
மாசுக் கிகழும் மனம் !..

மறந்துவிடத் தம்பி மனத்தொளியின் மாண்பு
கூறந்துவிட நம்பித் துணிதற் -கிறந்துவிடும்
போதொன்றி னன்றிப் பொலியு முளங்குவிய
யாதொன்று மொன்ற லரிது .

சிற்பக் கலையில் சிறந்தோன் செயல்திறனால்
பொற்பு நிலையில் புறத்துருவா -யற்பமரம்
மாறுவதும் தப்பாது, மக்களகத் தாசைநிறை
வேறுவதும் தப்பா தினி !

மற்றவர்தம் கையில் மரம்மாறும் னா-றுவிதம்:
உற்றவர்தம் உய்திக் குரமாகும் -கொற்றத்தோர்,
சப்பரம் சுட்டில், தூண், சட்டம், சா லாணியெனத்
துப்புமனைக் கொட்டும், தொகை .

தம்பிகைப் பட்டமரம் தன்னிகரில் லாததரம்
தம்பி, புறா, தோகை மயில், குயில்பூங் -கொம்பினிலே
பச்சைக் கிளி, குருகு, பன்றி, முயல், கன்ற, பசு,
மெச்சுமமா னாகும், மீளிர்தது !

'ஞாலியிவ் வென்று நவிலுவோர் சிலர்; சிலபேர்
'மாளியிவ் வெ-ன்று மகிழ்ந்திருவர்; -'நா னவின்
கைதேர்ந்த சிற்பக் கலைஞனெ'னக் கூற்றறிந்தோர்
மெய்தேர்ந் துரைப்பதே மெய் !

அம்புவியில் நம்புவதை நம்பும் அறிஞனை;
தம்பியும் பம்பித் துணிந்துபோய்க் -கொம்பில்
மலர்காண லொப்ப மரங்கண்டு சிற்பம்
பலர்காண வைப்பாக், பதித்து .

வண்ணம், வடிவம், வணப்பினொடு சீவகளை
யெண்ணி யிதயமிறம் பூதெய்த -நண்ணியதை
யுண்டு களிப்பதுபோ லுள்ள முவந்திடவே
கண்டு களித்திடும், கண் !

பாலுருக்கும் போதருந்தப் பாலசனம்; பாவலரின்
நூ லிருக்கும் போதிருந்து நோன்று கொளல் -மேலிருக்கக்
காலம் கருதிக் கருத்து ன்றிக் கூற்றகலைச்
சீவக் கருதும் செயல் ! .

சோற்றக் குணவாகிச் சொத்துக் குணவாகிக்
கற்றக் குணவாகிக் கொண்டுளரால் -போற்றம்
உயிர்க்குறதி யூட்டும்மெய் யுண்ணார்பொய் யுண்டு
யுயர்க்குறதி யூட்டத் தொடர்ந்து .

சோறகா னாதான் சுதந்திரமும், சோறிருந்தும்
பேறகா னாதான் பெருமிதமும், -பேறிருந்தும்
வீறகா னாதான் விகசிதமும், வீறிருந்தும்
சூறகா னாதான், அவம்!

மாயிந்து மறுநாள் மலரும் மதியாயன்
றாயிந்து குளித்துவந் தாவலொடும் -ஒய்ந்திருந்
துள்ளத்தோ டொன்றி யுரையாடு வோளுளத்தைக்
கொள்ளத்தான் நின்றான், கொடி!

" 'இணையுங் கிணையுமென்' றிவ்வா றிழிசொல்
கணையெய்ய வேண்டாம்; -கனிவாய் -மணையிலினிக்
குத்துங்கள் வந்தென் குடிக்கரசே!" என்றான்,
செய்முவர்வாய் சிந்தச் சிரிப்பு! -

"உளமொப்பா னா நென் றுடலொப்பா னுள்ள
வளமொப்பா வாறாற வைத்தென் -இளமொப்பா
நா த்தப்பம் உண்பித்திவ் ளுரொப்பா வாறின்ற
மீத்தொப்ப வைத்தல், மிடி!

ஊசலே வுள்ள உழுத்துவடை யுள்ளத்தைக்
கூசலே வைக்கும் கொடுமையட! -பேசலே
றட்டுப் படைப்ப தார்தெனின்நா னுன்னையினி
விட்டு படைப்பேன், விடை!

கஞ்சந் தனம், கனம் காணா துளக்களிப்பை
வஞ்சிந்து வாழ்வை, வறுத்தெடுக்கும்; -கெஞ்சினும்
ஈவதற் கஞ்சம்; 'இல்லை' யெனும் சொல்லிதயம்
சாவதற்குச் செய்யும் சதி!

"நச்சுச்சொல் லாடாது நல்லோர்வாய், நாடாது
கொச்சைச் சொல் லாடல் குறம்பென்பர், -அச்சச்சோ!
கூறுகவந் தின்று, அறுசுவையோ டுண்டுபசி!
கறுகபின் பெண்ணாள், கொடி!

"குடல்பசியை யாற்றிக் கொள்க்கும்; கடிண்
உடல்பசியை யாற்றிக் கொள்க்கும், -கடல்பசிபோல்
போலுமெனக் கூறாப் பொருள்பசியை யாற்றுவது
நீதமெனக் கூறம் நிலை .

அகத்தி லமுக்ககற்றி யான்மிகராய் வாழ்ந்து
முகத்தி லொழியுறா முடர் -சுகத்திம்மற்
ற னோம்பும் ஊனுக் குயிரோம்ப லொன்றன்றி
வானோம்பக் காணார் வழி!

குதன், சுயநலமி, 'சுத்தசன் மார்க்க' னெனப்
போதம் புரியும் புவிதனிலே -நீதம்
நெறிதவறி, நிற்கும் நிலைதவறி, நேர்ந்த
குறிதவறிக் குன்றம் குடி!

உண்மைக்கு மாறா யொருகா னுறவினர்தம்
அண்மைக்கு மாறா யொருகாது -திண்மைக்கராய்
வண்மை வருவாது வாழ்வாயேல், வாழ்வியல்
ஒண்மையை யோர்ந்தொழுது முர்!"

எவல் இதமற்ற தாயிருந்தும், ஏற்புறவே
கோவில் கதவுநிலைக் கோபுரமும்-சாவிலதாய்ச்
சிற்பப் பணிமுடித்துச் சிற்பியுமவந் திற்புகூந்தான்,
தற்பெருமை யின்றித் தனித்து .

நன்றொன்றி மூத்த மதனி நலந்திகழ
முற்றிலைக் காத்து முகமலர்ந்திங் - 'கொன்றப்
பொழுதுவக்க வந்த புகழே! வா' - வென்றான்,
விழுதுவக்கும் ஆல்போல், விழைந்து !

முற்றத்தி லற்றார் மொழியால் முறுவலொடும்
கொற்றத்தோ டுற்ற குமரத்தன் - சிற்றறிவுப்
பற்றொப்ப வொன்றிப் பரிந்து பரவசமாய்ச்
'சிற்பப்' வென்றான், சிரித்து !

அமுதக் குதலைமொழி யாற்றமரு மந்தத்
தமயன் மகனைத் தழுவித் - 'குமுத
அதழ்வாய்க் குமுதகைக் கழிப்புப் பரிசெ'ன்
றிதழ்வாய் பதித்தான், எடுத்து !

மக்களாய் ஆய்ந்து மறுபிறவி யெய்தாதார்,
துக்கவாய்த் தேய்ந்து தொலைகின்றார்; - 'தக்க'தெனும்
பச்சைமர மொன்று பயலின்றிப் பட்டதென -
எச்சமொன் றின்றி யிகத்து !

'தந்தைதா யென்னத் தமைமகவாய்த் தாம்பயத்தல்
விந்தைதா' னென்ன வியந்திடவே, - சொந்த
வுரையா லுடனும் ஒருடலா யொன்றும்
அருமையே சீவ அமைப்பு .

பெற்றா னொருத்தி, பேணுவாள் வேறொருத்தி
இற்றா யிவ்வில் கிருந்தாளா - குற்றான்
முளர்விழி, முக்குறனி, மோகனை முத்தாய்
வளரவொளி தேக்கும், வடிவு !

பற்றப்ப னாகிப் பரிவுநற் றாயாகிச்
சொற்றப்பா துள்ளம் சுருங்காது - சுற்றப்பின்
பட்டமும் பெற்றப் பதவியும் பெற்றுவந்து
தீட்டமுடன் வாழினான், திகழ்ந்து !

"மன்னில் விழுந்த மகத்தான வித்தனை
விண்ணீர் விழைந்து விளைத்ததென - அண்ணிகை
அன்புச்சோ முண்டார், அறிவதறிந் தாருமையால்
இன்பச்சோ முண்டா ரிகந்து ! . . "

"இஞ்சொல் புகல்வ தியல்பா யெவரிடமும்
புஞ்சொல் புகலாப் புகழோனே ! - உஞ்சொல்தேன்
பாகென்ற காது பருகிலும், பாழென்று
போகின்ற தாகும், பொழுது ! . . "

'குகத்திலில் சொக்கிச் சுயநலத்தில் சிக்கி
யுகத்திலிருள் புகுகோர்க ளன்றி - முகத்துதியை
நல்லோர் விரும்பாது நஞ்செய்ய' ரென்றறிஞர்
சொல்லோர்ந் துரைப்பதிச் சொல் !

தூய்மையைப் புல்லிச் சொல்லாட வல்லவொரு
வாய்மையை வெல்லும் வலிமையைச் - சேய்மையிலும்
காணும்; செறிந்துவரும் காலமருத் தன்மையிலும்
காணையா மென்பர், கவித்து !

தான்பிறந்த வீடும், தமயன் தமக்கையொரு
தான்பிறந்த நாமும் தழைத்திடவே -கான்பிறந்த
தொய்யல்நன் நரை துகர்நிலவந்து வாழ்ந்தவாரிம்
மெய்யர்தம் பேரை, மிகுத்து .

காலைக் கடனாய்க் கழிக்கத் தவிர்த்ததனை
மாலைக் கடனாய்க் கழித்துமகிழ்ந் -தோலைப்பாய்
வேறா யுகறகொண்டான், வின்ம் விடைவிளங்கும்
மாறாப் பிறையாய், மலர்ந்து .

சதிலுள்ள தக்கதொரு சாப்பாடு; சாருமுடல்
ஒத்துள்ளத் துக்குமுர முட்டுவதா -யத்தினத்தில்
அட்டதனை யன்போ டனைவர்க்கும் ஆய்ந்தனவோ
டிட்டனைப் பன்னை யிசைந்து .

நாக்கு நயப்பதாய் நக்கதனை மென்றண்டால்
நக்க வியலாநோய் நக்குவதாய் -மூக்குக்கும்
ஒத்துநலம் கோல உவந்துநனி யுண்டுவக்கும்
புத்தமிழு போலும், உணவு !

அருத லொருகலை, மற் றட்டதனைத் தட்டில்
இருத லொருகலையா யிட்டுப் -பருதல்
அறிந்துகாத் தன்பா யமர்த்தி விழைந்துகூன்ச
சிறந்த 'தென மின்பச் செயல் !

அன்னமே ஆருயிர்க் காதரவாம்; ஆருயிரே
மன்னும் மனத்துக்கும் ஆதரவாம்; -மன்னுமனம்
விஞ்ஞானத் தாதரவாம்; விஞ்ஞானத் தாதரவு
மெய்ஞ்ஞானப் போதமிழ் மெய் !

அன்னியிடு மன்னம் ஆற்று முடல்பசியை;
அன்னவிடு மன்னம் ஆற்றுவது -நன்னியே
நா றாறு நா ல்கன் றுணுகியாய்ந் தோதிலும்
ஆறாத சால்புப் பசி !

வாண்முகத் தொன்றும் வளர்மதியாய் வாழ்வுறவே
நா ண்முகத் தொன்றி தவலம்சொல் -ஆன்மீகமாய்
ஆராய்ந்து பொற்போ டமைதியகத் ஓற்றவர்தாய்
நேராய்ந்து நிற்பர், நிலைத்து !

'சோற்றுச் சுகமே சுகமெ'னும் சோம்பலிநோய்
மாற்றும் மகத்தான மந்திரமாய்ச் -சாற்றுகிற
அன்னனருள் வாக்கே அமிழ்தென் றறிந்தேன்மற்
றன்னினிடுந் நீக்கு முனத்து .

'இங்கேபார் தெய்வம்தோ அங்கேபார் தெய்வமென
எங்கேபார்த் தெய்த இயம்பிடினும் -எங்கும்
இருப்ப தருவன்றி யசை. தன்ஹென்
றுரைப்ப குபநிசத் து !

கண்ணதனைக் காணாதாய்; காசினியி லுள்ளதனைக்
கண்ணதனால் கண்டு களிக்கிறதாய், -என்னின்
அதுவேதான் தெய்வம்; அதுவேநம் ஆத்மா !
அதுவேநான், தத்வம் அசி !

இந்தநம் ஆத்மாவே ஏற்குமொரு தெய்வமெனச்
சொந்தமா யாய்ந்து சுகம்காணா -தந்தோ ! நாம்
சிற்பத்தைச் சேவித்து சுவையே வன்செய்தோம்
தற்பரந்தா னாதல் தவிர்ந்து !

தமயவதை தாக்காணம் தாபத்தால் தம்பி
தமயத் திணைகலைமா என்னக் -சமயத்தை
கைப்போக்கா னாகி வினாந்துவனா பெற்றெழுந்தான்
மாப்பாக்க மாக மதித்து .

மனிதன் மகத்தாய் மணிகமழ்ந்த மனைபி
புனிதன் புலிபுக்க போதம் -இனிதெனவே
ஒன்றிப்பின் ஒன்றமற் றன்னியுவந் தோர்பவனாய்ச்
சென்றனைதன் சிற்றன்னி யில் .

அன்ன ஒருவாய்த்தன் னாகுயிரு முள்ளதென
என்னி வருவா னெழில்மலையை -நன்னியனம்
'சுருடா மொன்றி' நெனத்தழுவி யெழுறவும்
நேரிடா மென்றம், நினைப்பு !

காணாது கண்டு கவிவோடு தனிதம்பி
கோணாது கொண்ட குணத்தோடு -புணாது
புண்டான் புகழாரம்; போற்றம் புவியெனவே
கூட்டான் மகிழ்ந்தா னனம் !

தம்பிமுகத் தாமரையில் தன்விழிவன் டாயிப்பதிய
"வம்புவழக் 'கோமம்' வளர்த்தாமல் -அம்பிகையில்
கோயில் பவிகன் குறையின்றிக் கடிற்றோ ?
ஞாயிடை" என்றான், நயந்து .

"சிந்தை பொருத்தத் திருத்தமுற் செய்தபணி
விந்தைக் குரிய விருந்தாயும், -அந்தத்தில்
மன்னி முகத்தில் மகிழ்ச்சிகர் னென்கின்றான் .
தன்னிலையில் தாழா தவன் .

"கலையுணர்வு தாங்கிக் கருதுணர்வு தாங்கான்
நிலையுணர்ந்தும் நய்காது நின்ற -தலையுணர்
வோடுகிப் பவியை ஒழுங்காய் முடித்தே"எனக்
றென்கித் தனிந்தா னிசைத்து .

"ஒட்டி யுடவிருந் தொன்றிப் பவிமுடித்த
கட்டழகி யன்னத்தில் காணாமாயிப் -பட்டிமகன்
முடத் தனம்சினத்தை லுட்டிற்று போல"மென
வேடங் கலைத்தான், வினாந்து !

"உள்ளத்தி லுண்மை யொருமனியு மில்லாதான்,
கள்ளத்தில் கண்மை கருதிடுவான், -முன்னொத்
துறத்திடுவா னுற்ற ஷறவினர்தம் உண்மை
வெறுத்திடவே பற்று விடுத்து .

ஆட்சி நலமெய்தி னன்றி யகிலத்தில்
மாட்சி நலமெய்து மாறில்லாக் -காட்சிகளைக்
காணுகிறோ மன்றோநாம்? கண்ணாடிக் கண்டுமிது
பேணுகிறோ மென்றான், பிழை !

பொல்லாரி பொலிபுப் புரியும் புவியாட்சி
நல்லோர் நலிய நடப்பதனால், -எல்லாரும்
ஒன்றி யொருமித் துணர்வை யுறவுறுத்தி
வென்ற திருத்தம், விதி !

மன்னென வுள்ளவன்நம் மைத்துனனே யாயிடுமென்
'நன்னெ'ன வுள்ள நார்க்குறவன், இன்னெனக்
காண்பித்துக் கொள்ளாந்; கயவரைக் கண்டுகாவி,
வன்பிந்து கொள்ளும், விவந்து !

"அண்ணலும், தம்பியும் அரசனைத் தூற்றிக்கொண் டன்னாமல் சும்பி யுலர்த்துவதின் -தொண்ணாதே அட்டவுண வாறியவ லாயிற்றென் றாள், பாது மட்டவுணர் ஓறி மறித்து .

'பெருங்காய மிட்டிருந்த பெட்டி'யெனப் பெண்ணின் வருங்கால மொட்டியுதிர் வஞ்சொல் -சுருங்காமல் வாரி வடித்தின்று 'வாயாடி' யென்றபெயர் கோரிப் பிடித்தாள், கொடி .

"அங்கிள்கெல் னாதபடி யெங்கும் பரந்தபுகழ் உங்கன் குடிக்கே உரித்தெனினும் -இங்கிதமாய்ப் 'பார்த்துப் பகர்க பகற்பொழுதில், பாழிருட்சொல் தீர்த்திருக!' என்பர், தெளிந்து .

மண்ணாவோன் நொந்து மனமெரியச் செய்வதினிப் பண்ணாமற் குந்திப் பசியாற்றற் -கெண்ணீர்நீர் ! வம்புவழக் காரும்சொல், வாயில்லாக் கன்றுமுனைத் சும்பவிழந்தான் கோடும், தொடர்ந்து !

மண்ணைப் போற்றி மதிக்காத போதுமவன் இன்னெனைத் தூற்றி யிகழினது -பின்னால் குறவஞ்சி குந்திக் குறிகுறு மாறாய் மறுவெஞ்ச முந்தும் மலிந்து .

குணாகப் பெண்ணாக -யாராயினும், அந்தோ ! சேனாகும் எண்ணம் செவிவழியாய் -நானாகிக் காணாது வந்து கழுத்திறக்கிக் காக்குமுயிர் கோணாது சிந்தும் குலைத்து .

'வேப்பமர வீடே ! விதைராகி வெங்களியே ! காப்பான காடைக் கறிக்குழம்பே ! -சாப்பிடத்தான் இன்னுமவள் கொண்டு வர வில்லை'யென ஏருழவன் தன்னொடுதான் விட்டான், தவித்து .

ஒரே குழவ னுளக்கருத் துற்றோர்ந்த யாரோ வொருவ னடுதலுப்போய்ப் -பூராவும் உற்றான்போல் கறியொருங் குண்டெடுத்துச் சென்றானாம், இற்றானே மாற இகழ்ந்து .

'நல்லோர்கட் கென்றமே நாடுபுகை யாகு'மெனும் வல்லோர்சொல் கொன்று வசைபாடும் -எல்லார்க்கும் வீடு விளங்காது, வேதனைகள் தீராது கேடுவினை விக்கும் கினை !

உஞ்ஞந்து நேசித் துறங்காடி லுள்ளூரில் கண்டதைப் பேசிக் கருத்திழந்து, -கொண்டாள் பசியோர்ந்து பாராப் பதியாயின் பையக் கசியாமல் தீராது கண்"

"குழந்தைகளெனா டுண்டு குலவியிருந் தங்கே யெழுந்துவந்தே னண்ண நா விற்கே -கழிந்ததுமற் றின்பமாய்க் கால மிரண்டுமணிக் கூறென்றான், அன்புமயச் சீல னடுத்து .

அல்லதொன் றில்லா அறிவுரைமற் ற:-தன்றேல் நல்லதொன் றில்லா நகையுரையென் -தொல்ல இவன் கேட்டெழுந்தான், கேடு கிளறாது சென்றமர்ந்தான் வீட்டிலெழு மூடல் வெறுத்து .

தலத்தியல் புற்ற நிறம்திரிந்த நீராய்க்
குலத்தியல் புற்ற குணத்தால் - தலத்தியல்பில்
தாலமது பெற்ற தருகன் தனிப்போக்கில்
பாலமதி யுற்றான். படிவு.

ஏறிட்டு நோக்கான், 'இலுயா தெ'வினவான்;
சோறிட்டு நாக்கின் சுவையறியான்; -கறிட்டுக்
கோபமும் காட்டான்; குறைகாட்டான்; கொண்டமனத்
தாபமும் காட்டான், தவித்து.

அவசிய மாயிருந்தும் ஆடும்சொல் ஆடான்;
தவசியனத் தன்மானம் தாங்கிக் -கவசமெனப்
பேசா விரதமிது பேணிப் பிணக்கறப்பான்,
ஆசாபா சம்தீர்த் தவன்.

தன்னால் விளைந்த தவறென்று தானறியான்,
முன்னால் வளைந்து முறுவலித்தான், -பின்னாலே
சென்றான்; சினந்தான்; செயிர்சிந்தை செய்யாது
நின்றான், நினைவு நெகிழ்ந்து!

ஒப்புக் கொருசொல் உரையானா யுண்டெழுந்தான்,
செப்புச் சிலையானாச் செல்வமகள், -தப்புக்குத்
தந்ததனித் தண்டனையோ? தாரீமிகனி னுள்ளத்துச்
சிந்தனையோ? -தேராச் செயல்!

அருமை யறியான்; அறிவதறிந் தாள்வான்
பெருமை யறியாத பேதை - 'ஒருமையாய்ப்
பேசா திருத்த 'லெனும் பெட்பின்பே ருண்மையறிந்
தேசா திருத்த -விவிது!

"கள்ளன், கலைப்புகுடன், காழகன்மற் றின்னபிறர்க்
குள்ளதைச் சொன்னா டுடலெரிச்சல்; -தெள்ளத்
தெளிந்தார்க் குடலெரிந்தால் தேசத்தில் தெய்வம்
விளிந்தாங்கா" மென்றான், விசித்து.

கைபூசி வாய்பூசிக் கையிற் படிந்திருந்த
நெய்பூச வாய்க்கா நிலைதனிலே -மெபூசம்
கண்ணாள், குணிகாட்டிக் 'கண்-மலர்ச்சி காட்டரேல்
நண்ணாதி. தென்றான், -நலிந்து!

அரிப்பதனை தீர்த்தற் கறிஞறியா யன்று
சிரிப்பதனைச் செய்யாது சிறி-எரிப்பதெனப்
பார்த்தொன்றி வாராப் பசுங்கினியின் பாவனையைத்
தீர்த்தன்றித் தீரா திடர்!

சொல்லொன்று சொல்லாது சோமு சுறுசுறுப்பாய்க்
'கொல்'லென்று சொல்லாது கொல்யுங்கள், -அல்லொன்று
கந்தலான் முன்றானை கொண்டுமுடைப் பாண்கையைத்
தாண்டுகூடத் து விட்டான், தவித்து.

'தோல்வியோ தோல்வி தொலையாத தோல்வி'யென
வேல்விழிக்கு வெட்கம் விளைவித்து -தூ ல்வில்லை
நானேற்றிச் சொற்களை நாடிநலி வெய்தவிடா
ஆனேற்றைக் கண்டா னுங்கு!

குறையற்ற வீரம் குடிகொண்ட வுள்ளம்
நிறையுற்றத் தீரும் நிலையில், -முறையுற்றிங்
காகும் கொழுநன் அகத்தினிதா னாதற்குத்
தாளுற்றுச் செய்தான், தவம்!

தீசிநீக்கி நிற்கும் நிலையிலே நேர்ந்த
பசிநீக்கி நிற்கப்பைங் கன்று, -விசிநீக்கித்
தாம்பகன்றா வன்றித் தவிப்பு மகலாதால்,
ஒம்பகன்றா லொன்றா னுவப்பு.

கன்றும் பசவும் கதமவது காதடைத்தான்
கின்றும் இசிவா யிதமறவே -குன்றவறும்
சோமனின் ஒன்றாத் துயரமறத் தம்பியும்வந்
தோமெனவே நின்றா னுணர்ந்து.

"சூக்கமய மாயின்று சூக்கம் தொலைந்திரவு
சூக்கையாய்ச் சாறு பிழிந்ததெனை; -மீக்கிதனின்
சூவும்கன் றும்சேர்ந்திந் றாறாது செய்யுமகத்
தேவலனில் லாதிங் கிடர்!

பாலைக் கறக்கும் பனியொன்று நீழுடித்தால்,
காலைத் துயரம் கரைந்துவிடும்; -மாலையில்
மற்றதனைப் பற்றி மனமுவந்து சாவிடலாம்,
உற்றதிலு" வென்றா னுலைந்து!

'பரலெ'ன்ற சொல்காநில் பட்டலும், பாசத்தால்,
மேலொன்று சொல்லி மெலிக்காது, -சேலொன்றும்
கண்ணாள்சொல் பாங்கும் கருதிக் கறந்தளித்தான்,
எண்ணாங்கன் றேங்க இணைத்து.

தமயன் தவிப்பதனைத் தம்பிமனந் தாங்கிச்
சமயம் தவிர்க்காது சாரீந்து -'நமதெ'னவே
பண்ணும் பணிகள் பலவும் பசுத்தொழுவில்
திண்ணமுறச் செய்தான், தெளிந்து.

'இவ்வாறு செய்ஈயென் றியம்பா திவங்கிடவே
எவ்வாறு தந்தமயன் செய்வானோ -அவ்வாறே
செய்நேர்த்தி யாய்ச் செய்தான்; சேர்ந்தானில், நீராடி
மெய்நேர்த்தி யாக, மிவிர்ந்து.

"அண்ணனி வித்தபனி யத்தனையும் செய்குமுடித்
துண்ணும் பனிமுடிக்க வுட்காரீந்தேன், -அண்ணநான்
தன்னரை வேண்டித் தலைதாழ்த்திக் காத்திருக்கும்
பண்ணப் பயிர்போல் பனிந்து! . . ."

"தும்பறத்துக் கொண்டு தொலையுமிளங் காளைதலை
கொம்புறத்திக் கொண்டு குலைகிறதோ? -கம்பொருகை
யாய்வருவே ன்ற அமர்ந்திருசற் றங்"கென்றே
ஒய்வுருவாய் மாறும், ஒலி!

வெட்டொன்று ஸுண்டிரண்டாய் வீழ்ந்தசொல் வெய்யதெனப்
பட்டென்று காதடைக்கப் பட்டாலும், -மட்டொன்றி
உள்ளேயோ ருண்மை யுரிமையுனர் வுள்ளதனைத்
தள்ளாது கொள்ளல் தகும்!

'தண்ணீர்மைத் தாய்த்தோன்றும் தாமரைபோ லன்றேலய்
விண்ணீர்மைத் தாய்த்தோன்றும் வெண்மதிபோல் -பெண்ணீர்மைக்
சண்ணி யொருத்திக் ககிலத்தொப் பில்லை'யென
எண்ணி னேழுந் திவல்!

போற்றத் தகுந்தவிதம் பூசல் புரியும்சொல்
லாற்ற வறிஞர்க் கருப்பதுதான், -சாற்றினது
வெவ்வேறு வாறு விருப்பம் வினைவிதிசுச்
செவ்வாறு மாறும், சிறந்து!

"அன்ன மீடுங்கை யன்புக்கை யென்பதனை
யுன்னி யொருங்கி யுகப்பேன், நான்-மன்ன!
கவறுகள், காமம், களவு, பொய் யின்ன
தவறுகள் செய்யா தவன்" !

"வீட்டுக்கும் நல்லோன், வினைக்கும்நல் லோனெனினும்
'நாட்டுக்கும் நல்லோன்நாடு' ன்னும் சொல்-மீட்டுக்கொள்;
நம்பவே-நம்பேநா" னென்றாள், நகைத்தவளாய்த்
தம்பியுக்கும் வெம்பத் தனிந்து.

"ஆசி யருகுக, அன்ன!" யெனத்தம்பி,
'ஆசி மருளல் முறையன்' றன்-தேசியவன்
நல்லவித மாயட்ட நாட்காலைச் சிற்றண்டி
ஒல்லவிருந் திட்டா ளவந்து.

"அன்னாவின் தம்பி அசகாய குர'னென
மன்னேவி-யந்து மதித்தாலும், -என்னென், மற்ற
முள்ள மொளித்தொழுகி யூராவ்வோ ருண்மையில்
கன்னர்தா" மென்றாள், கடிந்து.

"மெய்யின் விளைவு மிகுந்தபுகழ்; மேவாத
பொய்யின் விளைவு புகழழிவு, -செய்யின்
விளைவோ விதைவிளைவு; வேட்கைவெளிப் பாட்டின்
விளைவோ விதியின் விளைவு!

சிற்பக் கலையில் சிறந்திருந்தும், சீர்சாலம்
பொற்புக் கலையில் புகழிழந்தாய்! -தற்பொழுதும்
ஐந்திற் கிரண்டவல மாயிற்றுன் சொல்"வென்றாள்,
நைந்தவன் நான், நகைத்து.

தம்பி தலைதாழ்த்த வயிற்று; தாமரைமையில்
தம்பி குளைந்துதேன் சூய்த்தென்னக்-கொம்பொத்துத்
தானெங்கோ செய்த தவறுறிந்தா னன்னியென
மாணங்கே டெய்த, மலைத்து.

"இருகையும் சேர்ந்தான் கிசைந்தன்றி யென்றும்
ஒருகையிக் கோசை யுதிக்காதென்-வருகையதன்
காரணமே யாகும்; கவிந்தஎம் காதலதைப்
பூரணம்செய் வீர்கள், புரிந்து!

"ஆசி-அதனைவிட அன்னீர் ரன்புடனே
ஏசி விதய மிக்கிறதால்! -மாசில்லா
உள்ளமே தெய்வமென ஓர்ந்தே அபநிசத்தில்
கொள்ளவும் செய்தார், குறித்து!

'வாக்கில் பெயரடக்கம்; வாக்குமனத் முள்ளடக்கம்;
நோக்கில் மனமடக்கம்; நோக்கம்மற்-றா க்கத்தில்;
ஊக்கம் இயக்கில்; இயக்கம்மெய்து ஞானத்தில்'
ஆக்கினது தானாத் மிகம்! . . . "

"சட்டியிலே சாறடக்கம்; சாற்றிலே சோறடக்கம்,
வட்டியிலே வீட்டால்நம் வாயடக்கம்-விட்டால்
வயிற்றடக்க மாய்; வயிறு வாழ்வடக்கம்; வாழ்வோ
பயிற்றியடங் காது படித்து!"

என்றதன் அன்னி இனிமையாய்ச் சொன்னதுமே
நன்றிதென் றுன்னி நகைத்தவனும்-'இன்றிதயம்
கொண்ட குரைத்துநான் கோமானி யானே'னென்
னட்டெழுந்து சென்றா ளவந்து!

அவையெனச் சாலையில், சூவினங்க ளாற
மணலில் மேய்ந்துவரும் மாலை,--நிலைகழுக்குக்
கால்வீசிக் கற்றகளைக் காணக் கடுநடையாய்க்
கோலிவீச வின்றிக் குவிந்து.

இனங்கற்ற சேரா தியங்கிடுமா மந்தை
வனங்குன்றா வார வயங்கக்-கொழுங்குன்றம்
ஊழ்த்தபுல் மேய்த்தந் னாறுகளை ந்ரகுத்தி
வாழ்த்தி யழப்பும், வழி!

சுனைகருற வொன்றிச் சுரத்தந் ராறாகி,
மனைகருற வொன்ற மகிழ்ந்தோடி,--வினைகருற
வொன்ற 'விதி' யென்றின் லுலகுய்யு மாறலுப்பும்
என்றமிழம் குன்றா இறம்பு!

வருந்தவே பற்றி வருத்தம்தோய் நீக்கற்
கிருந்தவப் பெற்ற இயல்பில்,--மருந்தா
யருந்தவேர், பூ, பிஞ் சருந்தழை, கா யின்ன
பரிந்துபார்த் தீயும், பறம்பு!

வேறுநீறும், வேறுருவம், வேறுகுணம், வேறுமனம்
நாறுதலா விழ்புறத்தும் நாள்மலர்கள்,--தேறவென
ஈக்களை யீர்த்தெடுப்பித் தீயச்சேர்ப் பித்தநமைக்
காக்கவே பார்க்கும் கடம்.

யானை, கரடி, குரங் காடு, முயல், மாணவிய், நாய்,
பூனை, புலி, பன்றி, புசங்கமென-ஏனை
மயில், புறா கோழி மரங்கொத்தி, மற்றம்
குயில், குருவி வாழும் குவடு.

காணகத்தில், ஆற்றங் கரையகத்தில் காலமெல்லாம்
ஊனகத்தைப் போற்றி யுவந்திருந்து-வானகத்தில்
பாடிப் பறக்கும் பறவைகளைப் பாங்குபட
முடிச் சிறக்கும், முகில்.

'செந்தமிழ் கற்றத் தெளிந்தவனே! தேசத்தை
யந்திக்கு விட்டிக் றகலகிறேன்;--நொத்தவர்கள்
நிந்திக்க நேருயினி நின்றால்நான்; நாளைக்குச்
சந்திப்போ' மெல்லும், சுடர்!

காட்சியது காட்சி! கவிப்பிக்கும் காட்சியது!
மாட்சியது மன்தும் மனத்திற்கு!--நீட்சிய
வண்ணச் சுடர்கள் வனககோடி வாய்த்தவ்வாகி,
கண்ணிப் படரும், கவித்!

கல்லாத பொல்லாக் கயவருளம் போலமிருந்
நல்லோர் நயப்பை நவிவித்துக்-கொல்லா
தியற்கையினி தேற்றம் எழில்மதியை! ஏனைஞ்சி
செயற்கையொளி, னாற்றச் சிரிந்து!

'இரவும் பகல'மெனும் இவ்விரண்டும், என்றம்
வரவும் செலவுமென வாழ்வில்-விரவும்
ஒழுக்கம், உயர்வுதாழ் ஷம்மைபொய்! யொன்றி
வழக்கமாய் வைக்கும், நான்.

'கோல மணலில் கொடை'யெனக் கறகிற
நீலிவாய்க் காலிநீர் தெல்லினைக்கும்-வேலி,
பரந்த வயல்வரப்பும் பார்த்து-வந்த பொக்கைக்
சுருந்தினான், அத்தி யமிழை!

2. சேகரத்தீவம்

பருதியுறா தில்லை பகலும்; பகல்போல்
சுருதியுறா தில்லை சுகலும்; -சுருதிநீ
புறத்தும் அகத்தும் புகழுறார்க் கில்லை
மறித்தும் இகத்தில், மதிப்பு.

குகையும் காக்கையும் கொத்திக்-கொள் சூம்வாழ்வாய்
யோகசுகத் தாக்க முளத்திலறச்-சோகத்தில்
ஓயா சூழன்றோரா தொப்பாறி யிட்டொடுங்கி
வீயா தருவர், வெறுத்து.

புல்வாய்ப் பொருந்திப் புவியிற் பிறந்திருந்தால்
இல்லாயிப் பசுவிற் கிரையாகி-வல்லேயே
பாலாய்த் தயிராயிப் பருகும்மோர் வெண்ணெயென
மேலாயிப்பா ராட்டுறல் மெய்!

காக்கையும் காவில் கருங்குயிலும் காணவே
யாக்கைநிறம் மேவி யமைந்திருந்தும்-காக்கை
இளவேனில் கேட்க இசைபொழிந் தின்பக்
கவிவானில் கட்டாது காண்!

'பாழிரவு நீங்கிப் பகல்வரவு காணுந்'தனக்
கோழி ஓயில்நீங்கிக் கவிடவே-தாழிசையாய்
நோய்மாய்த்துச் செங்கமலம் நா-றிதழக ளாய்மலர
வாய்வாய்த்து வாழ்த்தும் குயில்!

'சோகம் கரைந்து சுகங்காண நேர்ந்த'தெனக்
காகம் கரையக் கவிவண்டு-போகும்கால்
பாக்கண்டு ஓய்க்கின்ற பண்புத் தமிழ்மகன்போல்
பூக்கண்டு ஓய்க்கப் புரிந்து!

'நாவல் கவிக்கு நறும்தன்தேன் ஈடாமோ?
காவில் யிறுக்கும் கருவண்டே!-பாவிற்சூள்,
வெண்பாவுக் கீடோ விருத்தம்? வினம்பெனமே,
பண்பாயும் பச்சைக் கிளி.

கோலக் குளத்தருகில் கவிரத்தில் கோப்பியமாய்ச்
சீல மறிந்துறையும் செம்போத்தும்-'ஞாலத்
திருநீநீங்க வந்தா யிளங்கதிரே!' யென்ற
மருள் நீங்கும், முந்தாய் மகிழ்ந்து!

'ஓமெனஞ் சொற்பொருளை யுற்றோர்ந்தன கொள்ளாது
நாமசன் கத்தத்தில் நான்கழிக்கும்-பாமரர்போல்
பற்றோர்ந் துணராது, பைங்கியும் பண்ணுதெ'னும்
உற்றோர்ந் துணர்ந்-துய்குயில்.

'பழகும் மொழியிலாய் பாவிக்குயிலை'க்
றழகுக் கிளிமொழிக் கன்புற்-றொழுமும்புன்
காக்கை கடிந்து', கா கா 'வெனவே கற்றகுயில்
போக்கிந் போய்ப் பூசும் புதர்.

குடிகனம் தாங்கும் குமரப்போ லன்றேல்
முடிகனம் தாங்கும் முனிபோல்-மடிகனம்
தாங்கிப் பசுவழைக்கும் தன்கன்றைக் கன்றபசி
தாங்கா தழைக்கும், தவிந்து!

விங்காட்சி யாகி விடிந்து, செடிகொடிப்பு
மங்காட்சி யாகி மலர்ந்துகவிந்-கண்காட்சி
யானதுகாண்! ஆக மனவான வெய்யோனால்
போனதுகாண், போக்கற் றிடுள்!

காலைக் கமலம் கதிரோன் வரவேற்கச்
சோலைக் குயில்வாழ்த்தச் சூக்குமமாய், -மாலைக்
கலையத்தன் காதலிக்குக் கற்பித்தான் கண்கள்
தொலையாய்த் தொலைக்கும், குயில்!

கவிவுறத்தும் காதல் கலைக்கவின் காட்சி
நினைவுறத்தும் நெட்டிரவு நீங்கி-நனைவுறத்தும்
தோட்டம், ஓரவு, வயல் தோப்பு, தொழுத்தொடர்பை
பூட்டியுற வாக்கிற் றளம்!

மாதர்கள் மாந்தி மகிழுமெழில் மார்புக்குள்,
'தத்தும் பாத திருக்கமலம் -போதரும்பிப்
பூத்துப் பொலித' வெகப் பொன்னிதயம் பூத்தபுகழ்
மூத்துப் பொலியும் முகம்.

செடிகமலம் தெய்வச் சிறப்புறவும், செங்குழுதத்
தூங்கமுகம் தொய்வுத் தயகுறவும் -கங்குலறக்
கொங்கு குலவும் குளம்நாடும் சும்பியெனப்
புய்கவமும் போனான், பொலிந்து!

கன்ற கறவை களிகறக் கால்மாற்றித்
சுன்ற தொழுவம் சுவக்குவித் -தொன்ற
எருவீட்ட வைப்பா னிருபோகம் காணிக்
குரவீட்டு விப்பா னுழை.

பார்ப்பசியைத் தீர்க்கும் பசுமாட்டுச் சாணம்; மற்
றேர்ப்பசியைத் தீர்க்கும் எருதுகரும்; -ஊர்ப்பசியை
நீக்கச் செறித்த நயிருந்தெல்; நெல்பசியைப்
போக்கப் பொறியும் புயல்!

உரம்பற்றி யுற்ற உழவொருநீர் பற்றி
வரம்புற்ற ஓற்றி வளர்ந்த -கரும்பொற்றைக்
காவியொரு ஊழ்பொதி காணும்; கவின்கதலி
கோனியது கொன்னாக் குவை!

முக்காணி நட்டுமணி மொய்த்து முதிர்ந்திருக்கும்
மக்காணி மட்டும் மதியாகரைக் -கொக்காணி
காட்டிக் கவிக்கும்; கதிர்ணி முதிர்ந்தகனம்
கட்டிக்குள் றாகும், குவிந்து!

தெய்வை, கழுகு, பனை, தேமா, திரண்டபலா,
கொய்வை, கொடுக்காப் புனிகொய்யா -இன்ன
பயன்தரத் தக்கதரு பண்ணப் பயிராய்
நயன்தரக் காத்தான், நயந்து.

பற்றாகப் பாங்குதனைப் பற்றப் பயின்றவனை
யுற்றாரு மோன்கி யுயர்வுற்றார்; -முற்றாய்ப்
பயிரும், பசுவும், பலவுப்பன் பொத்தான்
ஞயரும் வசமுற் றனர்ந்து.

தாறு நினைவுகளும், தாறாறு வேலைகளும்,
ஹமா றாகிநேர்ந் தெய்திடினம் -வீற்ற
றழவொழி மோயா துலகமொருள் காகும்
மழவொழி மாயும், மலைத்து!

மூடர் முழவலிக்க மூத்தோர் முகம்சுழிக்க
நாடு நரகமாய் நாசமுறம், -எடனைத்தும்
மெய்மையைப் போற்றி மிளிராது, மெய்மேலும்
பொய்மையைப் போற்றப் புனை!

தன்வகத்தி லுள்ள தனைதழிந்தன் தம்பிக்குப்
பகிழ் பதியப் பகர்ந்திடுவான்; -அன்னை
அருமை மகன்பசியை யாற்றாமா றன்பாரிந்
தரிமையா லொன்ற உளத்து: -

"சின்னஞ் சிறிய சிலந்திலலை பின்றுவது
சின்னஞ் சிறியகொசு ஈக்களுக்கே; -சின்னஞ்
சிறியதேன் சிட்டு செயலிழத்தல் சிந்தித்
தறிவதறி யாத தவறு.

'நீல மணிகளெ'ன 'நித்திலங்கள் போல' மெனக்
கோலமலர்க் கூந்தல் கொடிசெடியாய் -ஞாலத்தாய்
குடிக் களிக்கின்ற சூக்குமத்தைப் பாவலர்கள்
பாடிக் களிப்பர், பரிந்து!

ஏரிதா னாயிமென்கி? 'இன்றுயிர்க்குத் தன்னையளித்
தூரையே வயலிக்க வுள்ளதெனும் -நீரின்மேல்
விண்ணையெழில் செய்துதிக்கும் வெய்யோன்போல் செங்கமலம்
மண்ணையெழில் செய்யும், மலர்ந்து!

ஒன்றி யுடலில்தா லுள்ளுயிர்; உள்ளமும்
ஒன்றி யுடலில்தா லுள்ளதுமற் -றொன்றியே.
வுள்ளத்தில் உண்மையும் உள்ளதெனில் தெய்வமவ்
வுள்ளத்தில் உண்டென் றுணர்.

காகநே சித்தோன் கடவுளைக் காணாங்கான்;
மாகநே சித்தோன் மடையங்கான்; -ஆசிரிசர்
தேசநே சித்தோன் தெளிந்தோன்; திருக்குறளை
முசினே சித்தோன் முனி!

தார்மிக வுண்மை தழைக்கத் தவிர்த்தால், நம்
பார்புக மாய்வாழ்வு பாழாகும்; -வேர்மீது
'ஆடாண நீரே சுசுமாகு' மென்று ற்றின்
கேடெய்தித் தீரும் செடி.

தூ யவுளம், தூ யவுரை, தூ யசெயல் வல்லோர்க்குத்
தூ யவொரு தெய்வம் துணையாகும்; -தீயவர்க்குத்
தீராப் பகையாகித் தீராத் தூயர்செய்யும்
பேராத் தொகையாய் பிணி.

பொய்யர்கள் மிஞ்சிப் பொருள்மிஞ்சிப் போவதனால்
மெய்யர்கள், நெஞ்சு மெலிகின்றார்; -செய்யர்கள்
பண்படுத்திப் பாங்காய்ப் பயிர்பண்ணாப் பண்ணையெனப்
புண்படுத்தி ஏங்கப் புலந்து.

சாதி மதம்பெருகிச் சார்புகளும் பல்வேறாய்த்
தீதுநன் றோர்ந்தொழுகாத் தேசத்தில் -நீதி
நிலைதவற நேருமெனின் நேருவதெல் லாயத்தாய்த்
தலைதவற நேரும், தலத்து.

சத்தியம் சாரச் சமத்துவமாய் வாழ்ந்திருந்தால்,
உத்தமர் சேரு முலகாகி -நித்தியமாய்
இன்பம் பெருகி இசைபெருகி வாழ்க்கையிலே
அன்பும் பெருகு மமைந்து.

பேசவும் பேணவும் பெற்றபெண் ணாணெனவே
பாசமும் பாங்கும் படிந்தவராய் -நேசமுறச்
சாத்தீகம் சஞ்சீவி யாகவே சாரவரும்
ஆத்மீகம் யிஞ்சு மகத்து!

வீட்டி விடுத்ததாய் வெள்ளிச்செம் பொன்றதிலே
ஒட்டி யிருந்ததாய் ஊழிகு; - 'ஈட்டியநீர்
நேரம் கழிவதுபோல் நீக்கிற் 'நெனை ருந்திப்
பாரி கழிவோர், பவர்!

உன்னத்தில் உண்மை யொளிநு ழார்வூட்டாப்
பன்னிப் படிப்பு பணிப்படிப்பாய்த் - தென்கும்
கலையறிவு காட்டாது காசறியே காட்டிக்
தலையறிவு கூட்டா தகம்!

'சிட்டுக் குருவிதலைத் தேன்காய்க் கமை'யெனவே
பட்டம் பதவிப் படிப்பிடுகான், - எட்டுணையும்
அ மீமையுறா ழுன்மை; தொடர்ந்து ழயர்க்கிடமாய்
வாய்மையுறா தென்கும், வகைத்து!

தேசக்காய் வாழ்ந்து திகழுவது தேராது
காசக்காய் வாழ்ந்து கழிகின்றார்; - மாசக்காய்த்
தாழ்கின்றார்; தாழ்வால் தமைவெறத்துத் தாசராய்
வாழ்கின்றார், வாழவை வதைத்து!

'சூனொடுபெண்' வென்ற அழகுச் சிலைகட்குப்
புனொடுபு வென்றப் புனைவிதழப் பேனிடவே
மக்கட்குக் காட்டி மதியயக்கி மாய்க்கின்றார்,
சூக்கத்தை கூட்டித் தொடர்ந்து.

'காசிக்குள் வாழ்ந்தும் கவிநீங்க வில்லை'யென
வாசிக்க வாய்த்தும், வகையறிந்து - நேசிக்காரிப்
பாசுரங்கல் நயமைப் பனித்தழகான், பக்தியெனப்
புசுரர்கள் தம்மைப் புனைந்து.

வாய்வார்த்தை யில்வாய்மை வைக்காது வாழுகிற்
பேய்வார்த்தை பேணிப் பிழைத்தவராய்த் - தாய்வார்த்தை
தட்டித் தருக்கித் தருமாறித் தாழ்ந்தோம்நாய்
நட்டம் பெருக்கி நலிந்து.

'சூலா யறகா யகன்றகழித் தாராயிந்து
அ லம் நுவலும்சொல் நோலாதார், - மாலாகித்
சொத்துக்கல் சாமிகதைச் சொல்நோற்றல் சோகத்தின்
வித்துக்கத்' தென்கும் விதி!

'அருமைக் குரியதொன் றாத்மாவஃ தகிறி
ஒருமைக் குரியதொன் றில்லை, - இருமைக்கும்
போதும், புவிமலரப் போது'மென வேதாந்த
நாதம் நலியும், நலம்!

மனமயமாய் மன்னும் மனிதனையும் மண்மேல்,
'புவித'மென வுன்னிப் புகழ்தற் - கிவிய
உறவாயு முன்னுளத் தொன்றியு மொன்றா
அறிவாயு முன்ன தகைத்து.

உடலெனினு மாகா ழயிரெனினு மாகா
துடலயிரிமற் றகிறெனினு மாகாக் - கடலாய்ப்
பரந்தமணிப் பொற்பே பரம்பொருளாய்ப் பாரி
நிரந்தரமாய் நிற்கும் நிலை!

உருவவழி பாட்டுக்கு மொப்பாதங் கோரும்
அருவவழி பாட்டுக்கு மொப்பா தொருவியொளி
ராத்தமாவே தானென றறிந்தமர னாகத்தான்
சாத்மீக னானால், சரி!

'அன்னை'யெனப் பெண்ணிற் 'அப்ப'னென ஆணினிற்
'தொன்னை' ஓரோணைக் கண்ணெ'யெனப் - பன்னகிற
பக்காப் படுபொய்யால் பன்பாடே பாழாகித்
தக்கம் தொடர்கிறதே மெய்!

'கட்டுக்கல் சாய்களால் கன்னித் தமிழ்நாடும்
கெட்டதெ'னில் காதலனைக் கேளாத; - 'அட்டதிக்குப்
பாலகரால் நாடு பலப்பட்டு விட்டதெ'னில்,
'சாலவுவந் தாடும்', சகம்!

'சாய்'யெனச் சாற்றிச் சடத்தை யலங்கரித்துக்
காமக் களியாட்டம் காண்பித்துத் - ஓ மமொடு
புசைபுரிந் ஓய்யப் புகழ்ந்துவிழா போற்றிநிலும்
ஓசையறச் செய்யா தகம்.

புள்ளிச் சிறுத்தைப் புலிபுதரில் புக்கதுபோல்
உள்ளம் மறைத்தோ ரொலிகளினால் - கொள்ளை, கொலை,
கள்ளம், கபடம், கயமையொடு கற்பழித்தல்,
எள்ளெழ வெல்லா மிழிவு!

வெண்ணெயை வைத்திருக்கும் வீட்டாரும் வீதியிலே
எண்ணெய்க்கா யேங்கித் திரிவதெனப் - புண்ணியமாய்
உள்ளத்தில் தெய்வ ஸ்டனிருப்ப தோராதார
புள்ளொத்துப் போவார், புறத்து.

நீரில் நிலைத்திருந்து நீதும்மீன் நேர்கோலில்
சேரப் பிடித்த சிறுநாண்டில் - ஆரவே
பற்றாங்கால் பற்றும் பரதவனைப் பார்த்திவர்கள்
கற்றாரகொல் தெய்வக் கலை!

அறிவில் சிறந்தவன்தா னாகா தகத்தில்
உழவ தனைத்தும் தா னற்ற - மறவனைவன்
மன்னனே யானாலும் மன்னுலகந் தன்னிலறம்
முன்னாமல் ஒன்றும் ஓயர்.

பிறவிப் பிவிக்குப் பெறும்மருத்துப் பேறாம்
அறிவுப் பொருளே யவனென் - றறவுதனை
யோம்பி யுலகத் ஓயர்ந்துவந்து வாழாதார்
தேம்பியுழத் தரும், திணம்!

'சத்தியமே தெய்வ'மெனச் சாற்று முபநிசத்தின்
புத்தமுத மெய்தாப் புதிராக்கிப் - 'பத்தெ'ரனச்
சோற்றுக்கு வாழ்ந்து 'சுவாமி'யெனக் - கும்பிடுதல்
கற்றாக்கு வீழ்த்துந் குறி.

'ஆத்மாவை யாராய்ந் தறமறிந் தாற்றுவதே
ஆத்மீக' மென்னு முபநிசத்தும்; - ஆத்மாவைக்
காணாதார் கல்லைக் கடவுளெனக் காட்டுதற்கு
நாணாதார் தான்நாத் திகர்.

'சத்துசித் தானந்த மானதே சைவ'மெனச்
சித்தநாந்தம் செய்யும் தெளியாதே - அத்தாவோ?
மூலப் பருப்பொருளை முன்வைத்துச் சேவித்துச்
சீலமறச் செய்வோர், சிலர்.

அருமைத் தமிழகமே! ஆத்மாவை யாராய்ந்
அரிமையோ டொன்றியுயிர்க் கொப்ப - 'இருமைக்கும்
ஏற்ப தி'வென் றிதயமில் புற்றுவாய்
நோற்பிணை நோன்மை யுடைத்து!

'சுவர்க்க' மெனும்சொல் -சுயநலமா சொன்றா
தவர்க்குரிய தான தனிச்சொல்; -உவர்க்க
ஐடப்பெயர்க் கிட்டநமை யேமாற்றி யென்றும்
மடப்பெயர்க்காட் செய்யும் மதம்.

தன்னை யறிந்து தலைவனையும் தானறிந்து
மன்னி மகத்தாகும் மானிடனை - அன்னோ!
சிலைவனக்கம் செய்வித்துச் சீரழித்துச் சிந்தை
மலைவனக்கம் செய்யும், மடம்.

மெய்மைமேற் கொண்டொழுகும் மேல்நிலையை மேதினிமேல்
பொய்மைமேற் கொண்டொழுகப் போதித்து -நொய்மையால்
மக்கள் மடம்படவே மாண்பை மறக்கடித்தார்,
சுக்கம் தொடரத் துணிந்து.

நீர்திருத்த மாகும்; நிலம்திருத்த மாகும்; நேர்ந்
தேர்திருத்த மாகு மெனவெண்'னிப் - பார்திருத்தும்
யார்திருத்தம் செய்தாலும் ஆத்மாவை யாய்ந்தறியார்
சீர்திருத்த மெய்தார், செரித்து.

உன்மை யுணரான் உடைமைகொண் டுராளல்
பெண்மையைப் பேயாகும் பெற்றிமையாய்; -மன்மீது
தீராத ஓசு, தீருடு, பொய், தீயகொலை
பேராத பீதிப் பிழைப்பு.

சிந்தனை செய்யாதான் சீமானே யானாவம்
நிந்தனை செய்யும் நிலைக்களமாய் - நொந்தும்
சீனங்கொண்டு ஓன்னிச் செயல்படுவா னன்றி
மனங்கண்டு கொள்ளான், மனம்!

'சொல்லாள்வோர் சேர்க்கை 'சுவர்க்க'மெனும் சொல்லிதனைக்
கல்லாள்வோர் சேர்ந்து கரந்துடனே - இல்லாள்வோர்
ஏமாறு மாறா யிடப்பெயர்க் கிட்டழைத்தார்,
தாமாரு மாறாய்த் தமித்து.

அரைக்கால்பொய், கால்பொய், அரைப்பொய் யனைத்தும்
நிறைக்காநீர்; ' நேமிநே ரென்னக் - குரைக்கும்
முழுப்பொய்யில் வீழ்ந்துகண் மூடியநம் நாடு
வீழிப்பெய்த லென்று விடிந்து?

அண்டத்தி லுள்ள தனைத்தும் ஒருமனிதப்
பிண்டத்தி லுள்ளதெனும் பேருண்மை - கண்டறிந்தும்
மாலியத்தில் வாழ்வேன் மறைத்துரைக்கும் சொல்நம்மைச்
சூனியத்தில் வீழ்த்தும் சுழித்து.

மன்னும் மறப்பண்பு மன்காது மாநிலத்தில்
பிண்பும் பிறப்பவரால் பேணவே - ஐன்னும்
அறப்பன் படிப்படையா யாகும்பே ராற்றல்
புறப்பன் படிப்படைப் பூண்!

போரில் புறங்கொடாக் பொன்றின்கல் நட்பவனைப்
'பாரில் திறமிதெ'னப் பாராட்டல் - பேரியல்பாய்
வீரத்தின் மாட்சி விளக்குவது, வெய்யசமர்ச்
சாரத்தின் சாட்சி சுகத்து!

'நல்லதனை நாடிக்கொண் டல்லதனைத் தஞ்சுவதே
வல்ல'தெனும் சொல்லின் வழிபட்டிவ் - வில்லிதனில்
உள்ள உயிரோம்பி யுண்மை யுனமோம்ப
வள்ளலென வாழ்த லிவ்வு!

அறிவுதா னாராய்த் தமைந்ததெனின், மற்றவ்
வறிவுதா னாகுவது மாகும்; - அறிவறியார்
கல்வையும் செய்பையும் காட்டிக் 'கடவு'ளைச்
சொல்லஞ்சொல் ஞான சொல்!

தெய்வ மறிவாயின் தேகமே கோவிலென
வுய்வ தறியா தொழுகியுளம் - நைவதெவன்?
சாதி, சமயங்கள், சாமிசதிச் சச்சரவாய்ப்
பேதம் தமதாய்ப் பிடித்து.

கண்ணக்கோற் பைகையில் காசிபன்வே சம்மெய்யில்
சின்னக்கோ வச்செயல்கள் செய்வதுமேன்? - தன்னை
யறிந்தொழுகி யாத்மிகனா யாற்றாமற மாற்றான்,
இறந்தழுகிப் போகா திருந்து.

'காமம், வெகுளி, மயக்க மிவமூன்றின்
நாம்மீ கெடக்கெடும் நோ'யெனவே - சேமக்
கலனெற்றும் வஞ்ஞவனார் கற்கண்டுச் சொல்லைப்
புலஹ்ருக் கொள்ளான், புகழ்!

கோட்டத்தில் குந்திக் குறனை விரித்துரைத்துக்
கூட்டத்தில் வந்தனை கொண்டாடும் - நாட்டத்தில்
வஞ்ஞவம் வைத்தொழுகான் வாய்ச்சொல் வரைவாது
தள்ளியே வைத்தல் தரும்.

சொல்வேசம் போடும் சுயநலமி, சோற்றக்குப்
பல்வேசம் போடும் படிமத்தான், - கல்வேசம்
ஏழை எனியோரை யேமாற்றும் எல்வேசக்
கோழையுளக் கூற்று கொடிது.

மாசிருக்கத் தக்க மனிதன் மடிதனிலே
காசிருக்க தக்க கனவானாய்த் - தேசிருக்கும்
ஊரிருக்கும் காறும் உலகிலர சாட்சியுடன்
போரிருக்கக் கூறும் புவி!

உளத்தை யொளித்துவைத் துண்மைக்கு மாறாய்
வளத்தை வளர்த்துவோர் வாழ்வில் - புனித்தவராய்க்
கோவிலுக்குச் சென்று குவிந்து குழைகின்றார்,
நாவலிக்க நன்றி நலிந்து!

சாத்திரத்தைச் சுட்டுச் சதுர்மறையைப் பொய்யாக்கிச்
குத்திரத்தைக் கண்டு சுகம்பெறார், - சேத்திரத்தில்
கூடிக் குரையிரந்து கொண்டாடல், குற்றத்தை
முடி மறைக்கும் முறை.

உச்ச ஷுனர்வுற் முன்துண்மை யுற்றதெனின்,
அச்ச ஷுனர்வற் றறிவொளிரும், - மெச்சும்
கருத்துருவாய், வாமும் கதியுருவாய்த் தேசம்
தீருத்தமுறம், ஊழில் தெளிந்து.

ஆற்ற வெறுமொன் றறிவா றொழிகினகம்
ஏற்ற மடைந்தின்ப மெய்திடலாம்! - சோற்றால்
உடலோம்பி யுள்வ முனர்வோம்ப வுற்றார்க்
கிடலோம்பி என்ன விகந்து!

தன்னை யறிந்து தலைவன்தா னாய்த்தங்கி
அன்னையாய்த் தந்தையா யன்புற்றுப் - பின்னை
யுழுவதற் கன்றி யுதவுதற் கன்றித்
தொழுவதற்கொன் றில்லை, ஞானிந்து.

'உன்மையொன் றல்ல சுவததை யுயர்த்துகிற
தன்மையொன் றில்லை' யெனத்தெளிந்தான் - கொன்மையென
உன்மையை யோம்பி, உறவோம்பி ஒத்தாசை
கொள்ளுவது நல்லகுறிக்கோள்.

'அஞ்ஞானம் குன்ற அனைத்தும்நாம் ஆய்ந்தறிதல்
விஞ்ஞான' மென்று விளம்பிடுவார்; - மெய்ஞ்ஞானம்
சாத்மிக மொன்றிச் சமத்வ மதுவொன்றின்
ஆத்மிக மொன்று மகந்து.

'முத்தி'யெனச் சொல்லி முகத்தில் காட்சிப்
'பத்தி'யெனச் சொல்லிப் பணிவிப்பர்; - சத்தசத்து
கூட்டோர்ந்து காத்துக் கடைப்பிடியார்; கற்கமதகன்
விட்டோர்ந்து காத்து, விரிந்து.

தேகம்தேர்; ஐந்தாம் திகழ்பாரிகன்; தங்கடிவார்
ஆகுமகம்; ஆறாம் படுத்துகிற - பாககநம்
புத்தியாம்; போற்றிப் புகழுவதி னா ரிந்துசெய்ய
சத்தியாம், ஆத்மா சகத்து!

மனமயமாய், மன்கூம் மனிதனை மய்வில்
தினமுயுமா நன்மை திகழும் - தவிமையுமாய்
உஞ்ஞயிர்த் தொன்றா டுடனறவ தோமெ'னவே
முட்டகம் சொல்லும், முறை!

'இந்தளில் ஆத்மாவே ஈச'னெனும் வேதாந்த
விந்தைக் கருத்து விளக்கமுற - வந்ததும்
றோமெனும் ஒற்றை ஒருசொல்; உணர்வேநா
னாமெனும் பற்றை யறிந்து.

அவித்தையி லாழ்ந்தார் அகத்தையறிந் தானார்
கவித்துவம் கைவந்த தென்றே - செவித்துனைகள்
தாமடைக்கக் கட்டித் தழுக்கடித்து தங்குகிறார்,
நாமுருக்கிக் கொட்டி, நவித்து.

'வேதத்தைக் கற்று விரித்து விளக்கிடினும்
புத்ததைப் பற்றிப் புகல்வதது; - சாதத்தாக்
காணதொரு தந்திரமே; ஆத்மிகமக்' றென்கிறது,
கேனோ வுபநிசத் து!

உன்மத்தி உன்மை யுனதாயி னா ற்றென்ன
உன்மத்தில் தன்மை யுனதாயும்; - 'உன்மத்திற்
குன்மையொன் றன்றி யுறமுண்ணவே றில்லை'யெனும்
ஒன்மையா லொன்று முயர்வு.

'ஒத்த தறிவா னுயர்வாழ்வாக், மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படு'மென்று - வித்தகநம்
வஞ்ஞவன் சொல்லின் வகையறியா னுன்மவனைத்
தஞ்ஞகெனச் சொல்லும், தவம்.

ஆற்றற் கரியவொரு ஆன்மிக வாழ்வில்நாம்
போற்றக் கருதல் புகழொன்றே - சாற்றின்
அதுவே அமித்தம்; அழிவில்லை; ஆயின்
அதுவேநா மாவ தறிந்து.

வான்மீகி பாக்கன்-வனப்பான ராமகதை
ஆன்மிக ராக்கா துறநம்மைத் - தாக்குக
ராக்கி யுருவி னடிவனங்க வைத்தறிவை
நீக்கும், விரவி நிலைத்து!

காணாய்த் தனைத்தெய்வ மாக்கும் தகவிற்கித்
காணாய்த் தனைச்செய்து கொண்டாழம் - தேனாய்
இலிக்கும்தன் வாழ்வைநனி யின்னாத தாக்கித்
தவிக்குதவித் தாழ்வான், தொடர்ந்து .

அன்றே அறிஞர் அறிவித்தார்; அக்கிளிகள்
ஒன்றா யுடலில்முன் றுண்டெனவே - ஒன்றால்
உளவு செரித்தல்; உயிர்காத்த லொன்றால்;
குணம் கூட்ட லொன்றால், குறித்து .

'புகழ்ச்சியுறல், போற்றும் பொருளையுறல், - பொல்லா
இகழ்ச்சியுறல்' என்னுயிம் முன்றில் - மகிழ்ச்சியுறல்
சாத்மீகம் ராசசம், தாமசம் தானெனவே
சூத்யிகம் பேசு மறிந்து .

அன்னம் முதலா-யதுவேநம் ஆருயிராய்,
உன்னும் உளமாயுற் றுண்மையுமாய்ப் - பன்னுகிற
ஆனந்த மாயதுவே சூத்யமாவு மாயறிந்தால்
தானந்த மாக்கும் தகவு!

உத்தமனா யிந்த உலகிலுறை வோனுள்ளம்
சத்திசுதித் தானந்தம் சார்ந்ததெனின், - நித்தயமாய்
சூத்யா, ஓம், தெய்வம் அகமதுவே நானென்னும்
சாத்மீக மர்மம், சகத்து .

ஊமனும் கூட உளமுவந்து கொண்டொழுக
ஒமெனும் சொல்லக் கொருகுறன்பா - வாமெனவே
'வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம், மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய னயர்வு .

'பிறரை யளச்செய்யும் பேதமை; பேணிப்
பிறர்க்குதவும் பேரான்மை' யென்றிங் - கறிவறிந்து
கற்றோ ருரைத்த கருத்தகத்தில் வைத்தொழுகால்
உற்றோர்க் குரைத்திடா நோய் .

'சத்தியமே-வெல்ல'மெனச் சாற்ற முபநிசத்தின்
புத்தியைப் புல்லிப் புரிந்தொழுகின், - மொத்தமுன
ஊன்பங்க னஞ்சித் தொலையத் தொகையாக
ஊன்பங்க னெஞ்சு மிகத்து!

சத்தியத்தைச் சாராச் சமூக்கன் சகத்திலே
நித்தியத்தைச் சார-நினைக்கின்றான், - புத்தியைப்
புனைமே வேற்றிப் புறம்போக்கிப் பொய்யுடலை
யானைமே வேற்றி யலைத்து .

கவி யழைத்தழுது கோலிந்தன் பொன்னடிகள்
ஆவி யழுத்தித் தொழுதிடும் - பாவியகத்
தாசைவிடா தாகி அரிதில்தான் சேர்த்திருக்கும்
மாசைவிடா தாகும், மனம் .

கத்தி குணயாகும்; காச குணயாகும்;
புத்தி குணயாகும் போதிலும் - சத்தியத்தை
யுள்ளம் குணயாக்கிக் கொள்ளா தொருதெய்வம்
அன்னிலும் கொள்ளான், குண .

'சாமி'யெனும் சொல்லின் சரியான அர்த்தமது
வோமென் றுணர்ந்தோ ருரைத்தாரிமற் - றாமெனவே
சத்தியத்தைச் சார்ந்தொழுகிச் சாமியே நாமாகி
நித்தியத்தில் நிற்க நிலைத்து!

தன்னை யறிந்தொழுகும் கல்வி தவக்கல்வி
அன்னை யறிந்தொழுக லன்னதாம்; - 'உன்னகிற
தெல்லாமும் நல்லதெனில் எய்துவதும் நல்லதெ'ன
நல்லோர் நவிலவர், நயந்து.

'அருக்பற்றும் கல்வி அகம்பற்றி யாற்றாமல்
பொருக்பற்றும் கல்வியே போற்றி - இருக்பற்றிப்
புஞ்சும் புழுவும்போல் புசித்தறங்கிப் பொன்றினரெ'ன
றென்னப் பிறந்தா ரிவர்.

கல்வி கமரயற்ற தாயிலும் காசினிமேல்
ஒவ்வ தறிந்துகற் றோரவே - - சொல்வர்; -
புறக்கல்வி போற்றல் புசிப்புக் ககத்துக்
கறக்கல்வி போற்ற லறிவு.

'முகத்து மீமைக் குண்டு முதன்மை'யெனில் முற்றும்
அகத்து மீமை தானதற் காதாரம் - இகத்து மீமைக்
கின்விரண்டு மேற்புடைத் தென்றுளம் கொண்டொழுகின்
செவ்வியர்க ளானோம், சிறந்து.

செவ்வியர்தா மாகார், செழித்தோர் சீவரென்றும்
கல்வியநா யாகும் காரணத்தால் - தென்னெனக்
கடிப் பெருகிக் குடிகெடுக்கும் சூழ்நிலைகள்
நாடிப் பெருகும், நலிந்து.

'வாழ்விலில் வைப்புநிதி வாய்மை'யென அறியார்
தாழ்வினை வைத்துத் தவிக்கின்றார், - ஈழ்வினை
யுற்றோர்ந் தொழிலி னலகமோர்ந் னய்யுமெனும்
கற்றோர்ந் தொழுகினோர் சொல்!

'நித்துவத் தாயில் தவிக்குமந்தை சத்தியத்தை
வித்துவந்தில் வைத்து விளக்கோமேல், - 'உத்தமர்கள்
இல்லாத நாடா யிருள்முடிக் கொல்ல'மெனும்
சொல்லோர்ந் குறைப்பதில் சொல்.

'சத்தியில் லாது சிவனில்லை' யென்னும்சொல்
புத்தியில் லாதார் புரிந்தொழுகார்; - 'நித்தியமாம்
சத்தியமொக் நல்லாது சாயிலே நிலைவென
வித்துவம் சொல்லும் விதி!

உன்மைக்கு மாறா யொழுகா னுனக்குற்றக்
கன்மைக்கு மாறாயிக் கழியாது - தின்மைக்காய்
ஊன்மை லுழுவாது வாழ்பவரை வாழ்த்தியீவ்
வென்மைமேயோர்ந் தோம்பு ழலகு.

'பாவம் பலப்பலதான் செய்தாலும் பக்தியொரு
தேவன் திருத்தலம் தேடிப்போயிக் - கவித்
துதிசெய்தால் போதும் தொலைந்து போ'மென்ற
சதிசெய்தார் பேதம் சமைத்து.

மெய்வைத்த சொல்லை மெய்வித்த மேதினிமேல்
பொய்வைத்த சொல்லைப் பொய்வித்தார்; - செய்வைத்த
புல்லதுவே நெல்லென்னும் போக்கிலே பூரணத்தைக்
கல்வெனவே சொல்லில் கரந்து!

தன்னிலவில் தம்பி நமயனொடும் பின்னாகிப்
பன்னிப் பணிமுடித்துப் பாதையிலே - கன்னாயல்
றன்னுறும் மனையோர்ந் குவந்தனராய் வந்தார்தா
மென்னியதற் கேற்ப இணந்து!

ஒன்றா, இரண்டா? ஒருதாறு யோசனைகள்
என்ற மிருந்துகொள் டேயிருக்கும்; - அன்றன்று
செய்வதைச் செவ்வையாய்ச் செய்து முடித்துவந்
துய்வதற் றுள்ளதொற யுள்.

வாசலைக் கண்டு வருவா ரினங்கண்டு
பாசமும் கொண்டு பழகுவதால், - நேசித்
தெசமானக் வீட்டிலெதிர்கொண்டு நின்று
வசமாயினா யாடடித்து வால்!

பாசமும் பாங்கும் படிந்தமனை பங்கயமாய்
வாசமும் வாய்த்து வளப்புறவே - நேசமன
நங்காது நெஞ்சில் நிலைத்திடவும் நேர்ந்தின்பம்
வாங்காது மிகும், வளர்ந்து.

பெற்ற குழந்தைகளைப் பேணி வளர்ப்பதெனக்
கற்ற குணங்களையும் காத்தொழுகி - யுற்ற
தனைத்தும் அறமா யமைந்துவிடும் சூகம்,
மனைத்தலமே மாயாத் தலம்!

முத்த மகன்றினைவில், 'முத்தா' எனம்மொழிக்குக்
காத்தித் திறந்த கதவருகில் - பூத்த
முறுவலற நின்றான் முகந்தொட்டுத் தந்தை
யுறவலர வைத்தான், உவந்து.

'அன்பு கனிந்தொழுகும் சூர்வப் பரிசுமதன்
இன்பத்துக் கில்லை யினை'யென்பர்; - துன்பம்
அறந்துடைத்தற் றுள்ள அமித்தா யதநம்
திறந்துடைத்தா முன்வந் தெலிந்து!

'நமக்குறிக றின்றிங்கு நாமேதா' எனன்று
தழுக்கறைத் தொன்றத் தனையன், - 'சுமக்க'வென
வொன்றி யுரைத்துவந் துற்றசிறு றப்பனரு
கென்றம்போல் நின்றா னினைந்து.

'பெற்றப்ப' எனன்றெனவும் பேசானா யுற்றமகன்
'சிற்ப்ப' எனன்று சிரித்திடவே - மற்றப்பன்
'உன்னப்பன்' நாடு'என் றுரைத்ததனை யொப்பானாய்
'என்னப்பன்' நாடு'என் றனன்!

'கொல்'வென்றன் குற்றவர்கை கொட்டிச் சிரித்திடவே
மல்லொன்றிச் சற்று மறித்தவனாய் - 'நில்' வென்றே
'அம்மா!வந்' 'தென்னை யழவைக்கா தே'யென்று
சும்மாசொல்" வென்றான், சுதன்.

'வாழும் இனமகவின் வாய்மழவைச் சொல்கேனார்,
'யாழும், குழலம் அமிழ்'தெனிலும், - தாழிசையும்
இம்மகவின் சொல்லக் கிணையாகா" தென்றானன்
கம்மாவந் தாரீவுற் றனைத்து.

சின்னப்பன் சாரிண்டான் டேற்ற சிறுவனைன்
'என்னப்பன்' நா'என் றியம்பியசொல், - முன்னொப்ப
வேதாந்தம் கூட விரித்து விவரிக்கா
நாதாந்த மாள நற்சொல்!

'உறையுமுடல் விட்டுயிர்போ யோரனவு காலம்
இறையுலகு மெட்டியிருந் திங்கு - முறையாய்ப்
பிறக்கவரு' மென்றும் பிறைநங்கப் பெற்றுச்
சிறுக்கவரும் செந்தமிழ் சொல்!

கல்வித் கடலிலே கண்டெடுத்தக் காட்டாத
நய்வித்த; - வாழ்வு நலமுறவே - 'செல்வத்துக்
செல்வகு' மனச் செப்பச் சிறுவனவாய் சிந்தியசொல்
ஒய்வதென ஒப்பிற் றனம்.

மறபிறப்புப் பற்றி மறைந்திருந்த மாயம்
அறபிறப்பில் பெற்ற அறிவா - யுறத்திருப்பம்
பெற்றதனா னற்ற பெருமீதப் பேரொளியை
யுற்றவை முற்ற னவப்பு!

உன்னத்தி லோர்ந்த டுடன்கனோ ரும்உளர்ந்த
கொன்னத்தால் நோர்ந்த கொடுப்பனும் - தென்னத்தால்
சொல்லாம லகிற கவைத்துச் சிரித்தால், மற்
'நெல்லாமும் நகி'றக் றிடுந்த.

சிரிப்புற்ற செய்தி செலியுற்றச் சிந்தை
விருப்புற்றா ரெய்தி வினவ - இருப்புற்றக்
'கல்லாத கன்னிலாக் கண்டவொரு காட்சியை
பொல்லாத' தென்றால், பொறுத்த!

"பிச்சையெழுத் துக்கு பிழைப்பதே பேரெ'க்பாள்,
கொச்சையினச கொண்டு குடிதோறும்; - பச்சை
மரத்தடியில் வாழ்வு மலர்ப்படுக்கை கோனி;
கரத்தடியே கழக்குதவு ண்!

காலைக் கடலைக் கழித்திடவே கற்றாழைச்
சாலைப் புறவெளியைச் சார்ந்தவனும், - மாலைக்காலப்
புத்தம் புதியஇசைப் பாடல் புனைந்திருவான்,
பத்தி தழம்பப் பதித்த.

ஒணாது முன்னாலும், - ஒன்றையும் கன்கொண்டு
காணாது முன்னித்தல் கைகப்பி, - ஒணாணைக்
கலிக் குழைந்த குறையிரந்த கொண்கின்றான்,
தேவனது வெகிற, தெரிந்த!

"இருவிரியு யில்லாதிக் குன்றேநா விவ்வூர்
ஒருவழியு மொய்லா னுதால்; - தெருவழியே
காலோயச் சென்ற கருக்கினி நில்லாது
பாலியா" யென்ற பணிந்த!

ஒணானே! இந்த ஒருவரம் தந்தனம்
கோனாமல் காத்தல் குவெ'மன்னக் - 'காணானே!
வேலியூர் வேந்தனது வீட்டில் விருந்தின்ற
மாலையுனக்' கென்றுமறு சொல்.

கலிக்குத் தாலாட்டும் கோமானிக் குஞ்சப்பன்,
சாலக்குச் சாலோட்டிச் சாதிப்பான் - பாலிக்கும்
வேலிக்கா லொன்ற விடமாட்டான்; வென்னெலியின்
வாழக்காய் வாழ்வா னவன்.

"வென்னெலிச் சாறம் விரைந்தித் வெலிவனையின்
கொள்ளுகிற நெய்கைக் குருணையற - வன்னியிலிக்
குற்றி யருமரிசிச் சோறம் குருடாக்கும்
இற்றைக்குள்" டென்றான், இரைந்த.

காலை யெழுந்த கழலிக்குச் செல்வன்கால்,
வேலை மெனக்கெட்ட - வேடிக்கை; - மாலையிலும்
நெஞ்சி விருந்த நனைவுதத்திற் றித் "நென்றான்,
குஞ்சு 'னோ' வென்னக் குறித்த!

சோற்றக் குழைத்துக் கதந்திரம் குவியமாய்க்
கற்றக் கழைப்பும் கொடுக்கின்றார்; - மாற்றக்குக்
கண்ணுந்தும் காணாதார், காதிருந்தும் கேளாதார்
எண்ணுந்தும் எண்ணா திருந்து!

கோவில்கள், சாமி, குரு, கடவுடே தேசங்கள்,
கூவல்கொள் நாம அருச்சுணைகள், - காவல்கள் -
எல்லா மிருந்தும் 'இதயத் தமைதி'யென
இல்லா திருந்திறப்ப தேதி?

தன்னை யறியும் தரமிலாக் கல்வியினால்
தொக்கையெனத் தொன்றித் தொலைகின்றோம் - மின்னலை
'மிதிவ'வெனச் சொல்வால்நாம் 'மேகக் கடவுளின்
பொல்லுடல்கா னெ'ன்றும், புவி.

தேசத்தைத் தேராக்கித் தீராச் செயலத்தின்
காசொத்த நாராயிக் கயிறாக்கி - நாசத்தை
தேராக் தகர்த்துவது ஓ லோ குணரீந்திருந்தும்
வாக்கு வலவற்ற தேதி?

வீட்டை வினக்கும் விடிவெள்ளி யாமுபநிசத்
தேட்டை வினக்கா தெழுத்தொனின்து - நாட்டைவெறும்
புலச புனைவுவிழாப் புன்மைப் புகலாக்கிக்
காணசக் கனஞ்செயின தேதி?

காசுக்குக் கற்பிக்கும் கண்ணற்ற கல்வியினால்,
மாசுக்குள் னாய்மக்கள் மாயிந்திடினும், - 'யோசிக்கும்
தேரம்சா ராசு நிற்கிறதி': தெ'ன்பாரகொல்
ஒருமன லோரா தவர்?

கள்ளன், கியவன், கருணையிலாக் காதகனும்
பய்யம் வைத்துப் பயம்கொட்டிக் - கொள்ளுகிற
தெய்வம் சிவையெனினித் தேசத்தில் மக்கள்வாழ்
வெய்துவது மெய்வா நிதி?

தேவிலவின் மல்பதைகள் தென்றலின்க னின்பமுறத்
தாறுவடி மல்பிதயத் தன்மதிபோல் - ஞான
நலம்பயக்கும் கல்வி நயவாநம் நாடு
பலம்பயப்ப தில்லை படிந்து.

முத்தமிழைக் கற்ற முறையறியா முன்னோர்தம்
சிற்தமொளி யற்றுச் சிரந்தாழ்ந்து - தொத்தகனாய்ப்
படுத்து நாண்டு பரர்பாரை யாண்டதாதல்
பத்தவதா ரத்தின் பயல்.

அன்மையில மாறாயித் தறிஞ் சறிவித்தார்:-
'அன்மையே வாழ்வி ஓயிப்பென்றும் - அன்மையே
கன்மைக்குக் காப்பெ'ன்றும் காத்துக் கமழ்ந்தபுகழ்
நிர்மையில் தெய்வம் தெனின்து.

ஞானனைக் கும்பித் தொருகுருடன் வாழ்ந்ததுபோல்
காணாத தெய்வக் கதைகற்ற - ல்லானோம்,
அன்மை யொதுக்கி யுடலோம்பி யுள்ளத்தில்
அன்மைவளர்த் தாமல் வசிந்து...

"செய்வ தறிந்ததனைச் செய்வித்துச் செய்வம்சொர்த்
தெய்வ னுணர்த்தி யுலகாகும் - தெய்வத்
தமயனும், தம்பியும் தயவுசெய் அன்மையும்
சமயமிறு" வென்றான், சதி!

காணாது காணும் கவிமிக் க காட்சிகளைப்
பேராது பேணிப் பெருமீதமாய்க் - கோணாது
கண்ணுறவு காட்டிக் கவிப்பிக்கக் காத்துனகாள்,
மண்ணுறவு கட்டும் மலை!

மாறும், மயில், முயலும் மல்கி மகிழ்ந்திடவே
வாழமுதாய் நொய்யல் வனம்பெருக்கும் - காணமுறை
கோழி, புறா, கொக்கு, குயில்கிளியெல் நின்றுவை
வாழியின் நோக்கில், வரைந்து.

மாட்டுத் தொழுவம் மறைவிடமாய்ச் சிற்பன்கள்
தீட்டும் கருவிகளைத் தேர்ந்தெடுத்த - நாட்டமுறத்
தேக்குமரல் கொண்டு தினைக்கும் கலைபிணையை
பாக்கற் கமைத்தா னகம்!

சிற்பத்தில் மேல்வைத்த சிந்தை சிதறாமல்
உற்பத்தி செய்தற் குறையையாய்ப் - பொற்பொத்தாள்
கொன்றினா னுள்ளன்கள் ஹற்ற வுருவுளத்தில்
நின்றதுநீர் காமல் நிலைத்து!

நேரம்போய் போதும் நினைவுபோ காதநிலை;
பாரும்பாரித் தொன்றிப் பரவசமாய்த் - நீரும்போல்
ஏழ்பிணை காத விலங்கு மெழிவினைந்த
வாழ்புனைந் தாதல் வடிவு!

தோழமையுற் றத்தொன்ற தொட்டுமிவை காணகத்தில்
வாழும்பில் பொத்து வயனமொடும் - ஊழமைய
வுள்ளத் துனாவொன்றி யொன்றா வுடலொன்றிக்
கொன்ன வுனர்த்தல் குறிப்பு!

தோற்றப் பொலிவில் தொடங்கித் தொடர்காத
லேற்றப் பொலிவு மிசைந்திடவே - போற்றும்
நயப்பாக்க மாப்பெய்து நம்முனைத் தொன்றி
வியப்பாக்கச் செய்த விருந்து!

உள்ளத்தி லெவ்வா றத்தித்தனவோ அன்வாரே
பன்னம் படுகையில் பார்ப்பதுபோல் - கொன்னவே
கன்னவிற்ப் பாரிவையொடு காது, கண், கால், கொம்பு
வின்ன வியலா விதம்!

கற்பனையைக் கண்காணிச் செய்யும் கலைஞனாக்
கற்பொழுதும் எற்பொழுதே யாகுன்கொல்! - வெற்பாம்
அலையாசைக் குண்டுகரை; ஆராப்பே ராரிவக்
கலையாசைக் குண்டோ கரை?

அற்பத்தி லாசை யடங்கா அருங்கலைஞன்
உற்பத்தி செய்யு மொருவடிவு - கற்பித்தாள்
குற்றனரும் நோக்கி வனப்புள்ள முற்றதெனில்
மற்றதுசா வற்ற மதிப்பு!

செய்யு மெதுவொன்றும் செய்பவனை யேற்பித்தா
வய்யு முலகை யுடப்பிக்கும்; - மெய்யாய்க்
கலையின் வரலாறே காலத்தை வெல்லும்
நிலையில் நிறுத்தல் நெறி!

செய்து முடித்துத்தன் சிந்தைகளி கூர்ந்ததன்பின்
பெய்து முடித்தமுகில் பெற்றிந்தாய் - எய்திக்
கழலி, கவின்காணல் காட்டாரும் காணப்
பொழுதுவந்த போக்கினாள், போய்!

வல்லவன்-பாழமதி வந்ததும் தன்மகனைப்
புல்லிப் புனைந்து புனகம்போர்த்-தொல்லவே
பொங்கு முவகையொடு போய்ப்புகுந்தார்; புவையர், தம்
கொங்குலவும் கொல்லைப் புறம்!

அழுந்தமெய் புல்லி, யகம்புல்லி யார்வம்
பொழிந்துகலை யொன்றிப் பொலிதல்-கொழுந்தனின்
கைத்திறலில் கூட்டார் கலைத்திறனைக் கண்கள்தன்
மெய்த்திறனை யுண்டு மீனிரந்து!

கூர்த்தமதி கொட்டவன் கோமதிதான்; கூர்ந்துற்றப்
பார்த்தறிந்து கொட்டவன் பாழமதி! - 'நேர்த்தி'யென
உல்லிடும் போதுண்டு பண்ணோ னுள்ளத்தில்
மன்னிடும் நோது மருத்த.

"கற்பித்த கல்லியே மககொடுத்திக் காக்கு 'மெனச்
சிற்பத்தில் தீட்டித்தல் சிந்தைநிலை-சொற்பத்தில்
காட்டினான், தம்பி; கடிமனத்தை நாமினிமேல்
கூட்டினோ மாக்கல் குறிப்பு!.."

உற்று வயதுக் குரிய வுணர்வனைதும்
மற்றவர்க் குய்த்துணர்ந்தும் மாயமான், -சற்றுமினிக்
காலம் கடத்தல் கருதாது கல்யாணக்
கோலம் கொடுத்தல் குணம்!.."

"உல்லுளத் துள்ள னுரைப்பதோ ருறன்றே;
உல்லுளத் துள்ளதே வுண்மையெனின்-எல்லுளம்மற்
றேற்றுக்-கொள் ளாதித"ன்றா னென்றமே தல்லுளத்தை
மாற்றிக்கொள் ளாதமட மான்!

"உள்ளத்தி லுள்ள னுரைத்தேன்; உரைத்ததனைக்
கொள்ளத்தான் வேண்டினேன் கோரேன்நான்; -தெள்ளத்
தெளிந்தார்க்குத் தேரார் தெரிவித்தல், தெள்ளப்
பிளிந்தார்தற் கெ"ன்றான் பிடி.

"காதலகத் தொன்றல் கருவுவதற் காவதன
சாதலகத் தொன்றல் சரியல்ல; -போலும்,
நமக்குள் விடுத்தவோம், நம்மகத்துச் செய்தி
உமிகுகரிசி யொப்ப ஒளித்து!

"சிந்தித்துப் பேசிச் செயல்படார்க் கென்றேனும்
நிந்தித்துப் பேசும் நிலைநேரும்; -சொந்தத்தில்
பாராட்டல் நந்திப் பரிவிழக்கச் செய்யும்; கன்
நீட்டிச் சிந்தும், நிலத்து!"

பக்காப் பருசுட்டி பாழமதி யாயினுமென்?
அக்காளின் அன்புக் கடக்கம்தான்; -சிக்கியபில்
காட்டாணை காட்டும் கருமை கழிந்திடவே
நாட்டாணை காட்டும், நயம்!

"காக்கோழி பாடிக் கனிக்கிறதாம்; காத்திருந்த
லாக்கோழி யாடிக் கனிக்கிறதாம்! -காக்கோழி,
'கொக்கரைக் கோ'வெனக் கலிலும் கேளாதாம்,
அக்கரையில் லாத அகத்து!"

"படுகெட்டிக் காரி பதம்பார்ப்பா' னென்று
குடிகொட்டு மாறு குணவன்-நொடிகொட்டிக்
தீர்த்தவனாய் வந்து திருக்கிடவே நிற்பதனைப்
பார்த்தனடிப் பாவையர் கன்!

தன்னை மறந்தான்; தனைத்தெய்வ மாய்க்கொண்ட
பொன்னை மறந்தான்; புனைவொன்றி-மீன்னைக்
கடிந்தஇடைக் காரிகையும் கண்மறையக் கண்டான்,
படிந்தமட மாண்கள் பதிவு!

"தம்பியென் றால்தம்பி தான்; தம்பி கைத்திறஞக்
கம்புவியி லொப்பொன் றறியேநான்; -நம்புங்கள்
மங்கைகளே! காங்க, கலை - மாண்களெழில், -மாக்கலைஞன்
செங்கைகளே பூங்க, சிறப்பு!"

"தம்பியகப் பாங்கு தமயனே பாராட்டற்
கம்புவியி லொப்பொன் றறியேநான், -நம்புங்கள்;
நன்மாண்கள் தந்தநம் நம்பிக்கோர் நங்கைதனைச்
சன்மானம் தந்தால் சரி!"

"என்னடி சொன்னாய் இனக்கியே! ஏன்றிதனை
உன்னடி! உன்னி யுரையடி!" -என்னஅவன்
"காதல்நோய் சிற்பத்தில் காட்டுவான் கண்ணுக்கு
மாதல்வ தினை மருந்து!"

"கொலைஞர்கள் னோட்டம் கொடும்பகைமேல்; கூடி
வலைஞர்கள் னோட்டம் வலைமேல்! -கலைஞர்கள்
வைப்பு வைப்பின்மேல், வாயாடிப் பெண்ணின்கண்
வைப்பு வசுவை வரைத்து!..."

"சட்டியிலே அட்டதுதான் வட்டிலிலே ஐட்டதெனப்
பட்டியிலே வுள்ளோர் பறையடிக்கும் - 'கெட்டதெ'வத்
தஞ்ஞவ் ராயி, தவறாகும்; தாமாறால்
என்னவும் நேரு மிருந்து!

"முன்னங்கி யொத்திருக்கும் முத்தங்கி! யென்பவர்க்
குள்ளைதச் சொன்னா டுடலொச்சல் -கொஞ்சு! மெனத்
தென்னத் தெவிந்தோர்சொல் தோர்; திகைத்தென்கொல்
தஞ்ஞவது சாலத் தவறு!..."

முத்தான் முகஞ்சுறித்தும் மூவா முதல்காவி
யாத்தா னெவச்சொற்குளான் -வாடுமேல் -கோத்தானைக்
கண்டு சிந்தித்தவனைக் கண்டுசொித் "தென்கொல்லில்
உன்முன்மை" யென்றா ழுரத்து!

"உயிருடைய தென்ற வுணர்வுட்கும் சிற்பம்
'செயிருடைய' தென்றெவரும் செப்பாரி; -சுயரடையக்
காரணமே இல்லை; கருத்தி லிருந்தகலாப்
புரணமாயப் புல்லம் புகழ்!

கலையில் கவிமுயிர்ப்பு கண்ணுறவே காட்டும்
நிலையில்நம் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தால் -அலையலையாய்
மக்களெல்லாம் வந்து மனமுவந்து கஞ்செலத்
தக்கதெனச் சாற்றத் தகும்!

சிற்பமும், சித்திரமும், சிந்தை தனைக்கவரும்
கற்பனைக் காட்சிக் கவிதைகளும் -பொற்பொத்துக்
காலத்தை வென்ற களிப்பிக்கும், நல்லகலை
முவத்தை யொன்றி முடிந்து!"

குன்றாக் குணமுடைய கோமதியில் கற்றவத்தி
லொன்றாயுந் முன்மை யுணர்த்திடவே -நன்றோர்ந்த
பாறுமதி சோமு பரவசமாய்ப் பாங்குபட
வானமுதே யாயிவி வழுக்கு!

அற்பர் பெருகி, அறிவு ரகுநியகக்
கற்பும் கருகிக் கழிசுடையாயிப் -பொற்பழிந்தால்
தற்பெருமை பேச்சாய்த் தருமம் பெருமூச்சா
யிற்பெருமை பேச்சா மிகத்து !

மமததுணை மான்பற்ற மன்னன் மறவன்கை
வைத்ததுப்பித் தந்த வரவழைப்பு -கைத்தனாகான்,
'சோமப்பன் நாளைச் சுடர்சோரு முன்வருக
தாமதம்செய் யாமல், தனித்து !'

தந்தலிச் செய்தி தரப்பெற்றதுக் கொண்டதுமே
சீந்தைநோ யெய்திச் சிலையானான்; -நொந்தவனைக்
கூலி யழைத்துக் குணப்படுத்து வானன்றோ
கூவ தறிந்தொழுது வான்?

'மன்ன'வென மன்னில் மறையோர்மூழ்ந் துள்ளுவன்
'இன்ன'வெனப் பன்னும் இடங்கழியன் -'சிவனத்
தனமென்ப தெல்லாமும் தன்ன'தெனப் பன்னும்
கனமென்ப தில்லாக் கசடு !

'குதாட்ட மாடான் சுகப்படா' வென்றும்சொல்
தனா ட்டு மென்று தெரிந்திருந்தும் -காடா ட்டிச்
சீமாக்க ள்கைச்சேர்த்துச் சீட்டாடு கின்றஇவன்
புமான், நாம் போற்றும் புவிக்கு !

'பொய்புகல அஞ்சின் பொருள்புகவும் அஞ்சுமென
மெய்புகல அஞ்சி மிழற்றிடுவான், -மொய்புகல்பொல்
கூயிரமை யாயிரமா யன்றன்ற கைமாற்ற
நேயரிடம் நீட்டுவான், கை !

காலையில் கங்கும் கறியும்; கரும்பகலில்
நாலையும் கற்றோன் நளபாகம்; -மாலையில்
சீமைச்சா ராயம், சீதல் புறா லுன்வகைகள்
சாமியின் சாப்பா டிது !

பரிசுச் சுகமாயிப் பகட்டுமொழிப் பாரும்
கரிசனக் காட்சிக் கவினாய்த் -தரிசிக்கும்
கூடு ரணங்கில் அடிவருடும் கூட்டகைக்குப்
பாரோரைக் காத்தல் பனி !

தீதன்றி நன்றொன்று தேராதான், தேர்ந்தெடுத்த
மாதொன்றி நின்றும் மரித்தான்பொல் -பாதகனின்
மெய்மறந்து ஞாங்கும்; மிழக்கி யவனிதயம்
பொய்மறந்து நீங்கும், புரிந்து !

'மனிதரெ'ன, தானிருக்கும் மன்னின்மேல் மன்னும்
'புனிதனெனில் தானெ'ன்றும் புல்லன் -கனமிதெனில்
'மன்னன் வழிபாடே மக்கள் வழிபாடெ'ன்
துன்னி யழிவோ ருளர் !

நொந்தவன் நெஞ்ச நொறுங்கவே நொய்கட்டித்
தந்ததுப்பும் வஞ்சத் தறுதலையன் -சொந்தமென
ஒன்றிருந்தும் ஒன்றா டுடல்பிறப்புக் காயொருகால்
சென்றவர ஒன்றும் செயல் !

உடைவீர ராகி யுறையுமொரு ஞாந்
கடைவீரர் காவல் கயவன் -குடைவீரன்
'வட்ட' மெனமனவு வையத்தில் கையகலம்
மட்டுமில் னான்கின்ற மன் !

'எழிவற்ற மாண எருமையேற் றுக்குப்
பழிபற்றப் பற்றி யளித்த -விழியற்றோன்';
என்றநொந் னுற்றா ரிகழந்த-சொல் லின்றம்மற்
றொன்றொந் தற்ற னளம்!

'கூடப் பிறந்த ஓலக்கொடியிக் கோமானிப்
பேடிப் பயலுக்குப் பெண்டாட்டி; -ஒடிப்போய்க்
கண்ணத்தில் பற்கள் கழன்றுதிரு மாறறையா
திகிலுயினைத் துள்ளதென் னை.

'பச்சைப் பசுங்கிளியைப் பாங்காயிப் பழம், கொட்டை
யிச்சித்துத் திங்கும் இளமையிலே -சுச்சனிடம்
கண்ணியை மவத்துக் கலங்கப் பிடித்தனித்தான்
அன்னெ'னக் றென்னிற் றயல்!

வாரும் ஓடிமகனை வாழ்த்தி வரவழைத்துக்
கோழிக் கறியால் குடிபழக்கிப் -பாழுக்குக்
காசைக் கறந்தபின் காட்டுநா யாய்விரட்டும்
வேசைக்கொப் பாண விலங்கு!

துள்ளி விளையாடித் தா யபசும் புல்லாரிந்து
பள்ளிச் சுனைநீர் புகுமுமழில் -புள்ளிமாண்
கூட்டத்தில் பாயும் குறங்கால், நகம்பல்நீன்
வேட்டித் து வேங்கை யிவன்!

காமாந்த காறல்; கடைத்தேற்றம் காணாதான்,
சீமாத்தா னாயின் சிதையுமீர்; -ஏமாந்து
சேமம் குறையும்; சிறமை மிகப்பெருகிச்
சாமம் பரப்பும், சகம்!

'அலையெழுத் தெ'ன அறிவறியார் சொன்ன
தலையெழுத் தென்றும்சொல் தாங்கிச் -சிலையெழுத்தாய்
நேரீகுலைந்து தீரீந்தார் நெடுங்கணக்கி லின்றிவனும்
பேரீகுலைந்து சேரீந்தான், பிறந்து!

'விடியாத வெள்ளி வீரும்பாது கஞ்சம்;
படியாத பாவினைப் பற்ற -முடியாந்தெ'ன்
றென்னி யியம்பினா னென்தங்கை; ஏற்குமெனப்
பண்ணினேன், நானே பணிந்து!

முட்டாரும் செய்ய முடியாத குற்றத்தைக்
கட்டாய மாய்ச்செய்து காட்டினேன், -'கெட்டாவம்
மேன்மக்கள் மேன்மக்க னே'யென்ற மெல்லியலான்,
தாக்கீக்க ளானான், தனிந்து!

தரும மறிந்தான்; தலைதாழ்த்தித் தாங்கி
வருமம் வளர்த்தாது வாரும் -கருமத்தில்
கண்ணாகிச் சென்றான் -கணவனொடும், கம்புகிப்
புண்ணாகி நின்றேன், புலன்!

ஒற்றைக் கொருகுமுத்தை யுண்டா யுதித்தலும்
மற்றை மறநாளே மாய்ந்தது; பின், -ஒற்றைவரை
காயாப் பசுக்கொடியாய்க் காலம் கழிக்கின்றான்,
'தாயாகே 'னென்ற தனிந்து.

'தந்தையே பிள்ளை'யெனத் தாயத்தார் தாழ்த்திடவே
நொந்தாரிக்கு மேலமொரு நோயாய்நாக் -சொந்தத்தில்
பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்தல் பேராநோ யாமெ'னவே
விள்ளவும் கற்றான், வெறுத்து!

'கோனான வெய்யோன் கொடியசினம் கொண்டதனால்
வானம் வியர்த்து வடியுதெ'னச் -சோனைமழைத்
தூ மதழும் ஊச்சோடு சூனினா ஊர்மன்றம்,
சூறதலைக் கான அகத்து .

என்று மொருசிலர்மற் றேறமா றின்றியிருந்
தொன்றியுரை யாடுமிடம் ஊர்மன்றம்; -நன்றன்றிச்
சன்டை வழக்கு, -சகலமும் சொல்வடிவம்
கொண்டு முழக்கும், குடிப்!

பன்னி பயிலும் பருவத்துப் பிள்ளைகளின்
உன்ன முவப்பிக்க வுள்ளவிடம்-தென்னி
நலன்பொலனை நாடி நவிலுமிடம்; நல்லோர்
புலநலனைத் தேடும் புகல்!

கோலி விளையாட்டுக் கூச்சலொடு கோமானிக்
கேலி விளையாட்டுக் கெக்கலிகள், -கலிகளாய்
வேலைக்கு வந்தயலார் வேசாறும் வீடெனவே
மாலைக்கு மாறும், மறித்து!

கொதிப்புக் குரியசொல், கோல்மால்பொய், குற்றம்
பதிப்புக் குரியதெனப் பட்டால், -மதிப்புக்
குரியவர்க ளோர வுரைக்கவுணர்ந் துள்ளிப்
புரியவைப் பார்க்க, புகன்று.

உள்ளத்தி லுண்மை யொவிரா தொழுகுபவர்
கொள்ளத்தான் பொய்மமை குலவுதெனத் -தென்னத்
தெளிந்தோர் தெரிவிப்பர் செந்தமிழில், தேனைப்
பிளிந்தோர் புரையப் பிரித்து .

நேருக்கு நேசமாய் நித்தமும் சத்தியத்தைச்
சீருக்குப் பேசிக் செயலாற்றப் -பாருக்குள்
ஊருக் கொருவ ருளத்தொனிசொல் லாயொலித்தால்
போருக் குயிர்போம், புலந்து .

சோழுவின் சொற்கள் சுகம்தருமென் றுற்றோர்ந்து
பூமியில் கற்றோர் புகழ்ந்திடவே -நேமமெனக்
காதாரக் கேட்பார்போய்க் கண்ணாரக் காண்பார், மெய்
சேதார மின்றிச் சிரித்து!

மன்னனைக் கான மறநான்தான் செல்லுவதைத்
தன்னினிய நன்பர்க்குத் தாலுரைத்தல் -நன்னயமென்
றென்னினா னன்றி இயைத்தில் வேறெதுவும்
கண்ணினா னன்று கனித்து .

இன்பமென என்னும்நா ளெய்திடிலும், ஏலாத
சுன்பமென என்னும்நா ள் தொன்றிடிலும் -அன்புமனம்
ஆதவனைக் கண்ட அரவிந்த மாய்மலரும்
மாதவனைக் கண்டான், மகிழ்ந்து .

குளமுக்கும் நீர்கொண்ட போதும், கழனி
களமுக்கும் நெல்கண்ட போதும் -உளமுக்கக்
கொண்டவர் போலுமது போலாதேல் கொண்டதனை
யுண்டவர் போல முவப்பு!

பொக்னைப் -போலுற்றுப் பொலிந்து புகழெய்தித்
தன்னைப்போல் மற்றவரைத் தானெண்ணி -மின்னைப்போல்
அஞ்ஞானம் நீக்குவோ ரானார்; மற்ற றானார்கான்
விஞ்ஞான நோக்கில் விளக்கு!

'கண்டு களிக்கும்தன் காதலனைக் கண்டு, தனை
யுண்டு களிக்க வுதவுகிற -பெண்டெ'னவே
வண்டு வரவும் வதனம் மலர்ந்நுதவல்
தண்டா மரைக்கும் தரும்!

'தீதனைச் செய்யத் தெரியாது, தேவைக்காம்
போததனைப் பொய்த்தல் புரியாது -மேதகைய
மாதவன், சோமன் மலர், மனம் போல்வரெ'னும்,
ஒதுவன ஒதுவா ருர்!

நல்லோ ருளமொன்றி நண்பரா வாராயின்
'வல்லோ ருளரெ'ன்ற வைப்பினில் -பொல்லார்
வனைக்குள்ளே முசிகமாய் வம்புவழக் கின்றித்
தினைக்குமார், நேசம் திகழ்ந்து.

'நல்லோர்க ளில்லாத நாடே நரக'மெனச்
சொல்லோந்த எல்லாரும் சொல்லிடுவர்; -நெல்லம்நீர்
காணாது, சோகம் கவந்துவிடும்; காடுகளின்
புணாது, மேகம், புலந்து!

'ஏது'வெனக்கொண் டதயத்தில் வைத்துள்ள
மாதவனைக் கண்டு மகிழ்ந்தவனாய்ச் -"சாதுவென
நீதி நிலையறிந்து நிற்பவனே! நீன்னாவென்
போதுநல மெய்கூற பொலிந்து!.."

"ஆற்றல்சால் புள்ளோ ரகிலத் துளரெனினும்,
'போற்றல்சால் புள்ள புனித'வெனச் -சாற்றற்
கொருவன்நீ! உன்னை யுறுகுணையாய்க் கொண்டு
மருவியதென் வாழ்வில் மனம்!

நெல்லிக் கனிக்கு நிகர்மன்நான்; நீயென்னை
அல்லிருள் நீக்கும் அகலாக்கி-ஒல்லம்
திரியெண்ணெய் நீயாய்த் திகழுமொளி தேன்க
ளரியுண்ணச் செய்தா யெழில்!

'சத்தியமே போற்றுகிற சாமி'யெனச் சாற்றியதென்
புத்தியுல மேற்றிப் புகழ்பெற்ற -உத்தமனாம்
சோமனைச் சுற்றிச் சுடருமொரு நான்மீன்நான்
பூமியில்மற்" றென்றான், புகழ்ந்து!

"நாடுநலி வெய்திற்று நண்பனே! நாம்பட்ட
பாடுபய னெய்தாது பண்பறவே -ஏடுகளில்
பொய்ம்மையைப் போற்றிப் புகழ்பாடிப் போதிப்பர்,
மெய்ம்மையைத் தூற்றி மெலித்து.

உன்மை யுணரா ருளத்தி லொளிகுன்றித்
தின்மை தினரத் திகைத்தவராய் -மண்மேல்
வளம்பற்றி வாழ்வார் வறட்டுவாய்க் கச்சல்
களிம்புற்ற வாளின் கதை!

ஒழுக்கத்தை யோம்பி யொழுகாதா னுள்ளம்
பழக்கத்தை யோம்பிப் பதங்கெட் -ஒழுக்கத்தால்
புண்ணாய்ப் புலம்புகிறான்; புத்தமுத வாழ்விழந்து
கண்ணீர் அலம்பக் கலழ்ந்து!

'சத்தியம், ஞானம், அனந்தம் பிரம்மமெ'னும்
புத்தமுத முண்ட புனிதனே! -சித்தமதில்
உள்ள ஐரைத்தினிநா னாருக்குப் போய்வருவேன்,
புள்ளெனநாட் காலைப் பொழுது!"

3. க த த ர ம

"தன்னை யறியாதான், தன்னைவசக் காளான
மன்னன் மறந்து மதித்தழைத்தான்; -என்னை
விருந்தாவி யாக விரைந்துவரு மாறாய்த்
திருந்தாவி யாகித் தெளிந்து !

பேனார்க்குப் பிள்ளை பிறந்தென்ன? பேரழகு
காளார்க்குக் கிள்ளை கரந்தென்ன? -மாணார்க்கின்
காட்சி யமைந்தும் அறமமையா தான்வதனால்,
மாட்சி யமையாது மன் .

பசியாகி நொந்த பறவையைப் பார்த்துக்
'குசியாகி வந்து குழுமி வசி'யெனவே
காயாய்க் கவியாய்க் கருணையொடு காத்தனிந்துத்
தாயாகித் தான்கூம் தரு !

சோலைக் குயில்வாழ்த்தச் சொக்கப்பொன் னொக்கும்புன்
மாலைக் கதிரோன் மலைமறைந்து -காலை
கடுகிவரல் போலும்நான் காவலனைக் கண்டு
முருகிவரல் சாலம் முறை !"

ஏதமொன் றில்லா னிதயத் தியல்பெல்லாம்
மாதவனைப் புல்லி மகிழ்விக்க, -"நீதியினை
யாற்ற வறமாகும்; ஆற்றா திருந்தால்பின்
நாற்றவற" மென்றான், தொகுத்து .

ஒதுவன வேனி யுனர்த்தோ ழுரைத்தகலச்
'சாது'வெனும் மேதை சமர்த்தறிந்த -மாதவனும்,
உன்னி-யுவந்தான்; உடல்புனக முற்றனரப்
பன்னவும் செய்தான், பரிந்து !

"புனிதன் புனிதனைப் போற்றிப்பு சிக்கும்
மனிதனின் மாண்பு மகத்தாம்! -பவியிலும்
வெம்மை வினைவிப்பான்; வெம்மையிலும் தன்மையின்
செம்மைவினை விப்பான், சிறந்து .

'வானி வெளிருயின் வன்னப் பிறை'யென்ன
ஒளயில் லானா ர் ஒளிர்விப்பான் -ஞானியின்
கால்பட்ட மன்னும் கமழும்; கமழும்மெய்
மேல்பட்ட விண்ணும், மிகுந்து !

உச்சி யுருப்பத்தி லன்னமுனப் பிக்கவரும்
மெச்சுமிந் தென்றலாய் மூராவான், -அச்சம்
அணுவளவு மில்லான்; அறிவதறிந் தான்வான்,
குணியும் கொள்ளத் தொடுத்த !

பூஞ்சோலை போலப் புலனிற்பம் பூப்பிப்பான்,
மாஞ்சோலை போல மகிழ்விப்பான்; -ஒஞ்சோலை
மிட்டாருக் கெல்லா மிதயமினிக் கச்செய்வான்,
கெட்டார்க்குக் கேளா யினன் !

வாழ்வை யமைத்தான், வாலிவய லாயிவ்வூர்
தாழ்வைத் தவிர்த்தான்; தவசியென -வழ்வை
விரட்டினான், வீரம் வினைத்துத்தன் வெற்றி
திரட்டினான், தீரத் தெளிந்து !

கண்ணக் கவர்வான் கமலமாய்க் காதுகளைப்
பன்னாயிப் பரவசம் பன்னிடுவான்; -புன்னுக்கு
மாமருந்து மாவான்; 'மனமாட்சி யெய்திமகிழ்ந்
தோமெ'னவே கருமின் ளுர் !"

பன்னிய பாவம், பரிகாரம் பன்னியபித்
புன்னியர்க ளாகும் புதுமையது - நன்னவே
கோவிலைக் கட்டிக் கொடுத்தானாம், கோமாலும்
குவலைக் கொட்டி யகத்து !

பாவத்தைப் பற்றிப் பயின்றிப் பக்தியொடும்
சேவித்த ஐற்றச் சிலகணங்கள் - நாவொத்துப்
பாடிப் பரவித் பகவதியே பன்னலும்
தேடித் தருமாம் தினம் !

கோடு கிறிக்கத் தெரியாத கோமானி
நாடு கொழிக்கும் நலனறியான்; - காடு
கடுக்கவே செல்வான், கவுதாரி, காடையெனப்
பிடிக்கவே கொல்வான், பிவித்து .

அரசி னொழுக்க மறியா னரசனாமாய்
முரசு முழக்குகிற முடல் - விரசமெனப்
பட்டும் திருந்தான், பழக்கத்தால் பாழானான்;
கெட்டும் பரிந்தான், சினை !

பண்டமிடப் பாத்திரத்தில், பாவையாயிப் பால்சோற்றை
புண்டு முடிப்பதுபோ லுண்டாக்கித் - கொண்டபசி
ஏறவது முண்டோ? அறிவறிந்து கூறஞ்சொல்
ஏறவது முண்டோ செவிக்கு?

உள்ளங்க நெய்யை யொழுக்கிப் புறங்கையை
எள்ளவே நக்கு மிழுக்கவிவன் - 'தொள்ள' எனைக்
கொள்ளுவது கொள்ளான்; - குணமறியான், கக்குரலில்
ஒள்ளியது கொள்ளா னுயர்வு .

தன்முகத் துள்ளதைத் தாக்காளான், தாங்காம
"துன்முகத் துள்ள தழுக்கெ" ல்பான்; - 'என்முகத்தை
நாக்கழுவிக் கொள்ளாத நாளில்லை', யென்பேனெல்
காக்கழுகாய் வீழ்வான், கருத்து !

'காட்டான் கடிந்தால் கலங்கிடுவா' எனெற்றென்னி
நாட்டான் நடித்து நகர்ந்திருவான், - கோட்டான்
பகல்வரவு கோலப் பசுப்பட்டூப் பம்பிப்
புகல்விரவல் போலும், புகுந்து !

'கூடிப் பருவமழை யற்றதெனின், சூலயத்தின்
கூடிப் பகவதியைக் கொண்டாடித் - நடாது
முடி முகில்மாதம் மும்மாரி பெய்யு'மெனும்
பீடையிவன், நாட்டுப் பிவி !

விண்ணொளம் தோற்றி விளக்கு மிளம்பிறையைக்
மண்ணொளம் போற்றி மகிழ்ந்திடவே - கண்ணொளி
காட்டிக் கழறலெனக் காணாதான் கற்சிலையைக்
காட்டிக் 'கடவு' எனை !

சூசைநெறி யாகா தறிவுநெறி யாயொழுவி
மாசையறச் செய்து மகத்தாகிப் - பூசை
புறத்தெய்வம் போற்றல் புரியாது, பூப்போ
வறத்தெய்வ மாற்ற வழகு !

'மூட னரசான்ரு முன்னுக்கு வந்தவொரு
நாடு டெனநவிவம் நாவுண்டோ? - பாவுண்டோ
பாடாகிப் பட்டதெலாம் பாழாகிப் பார்முழுதும்
காடாயிற்' றென்னும், கதை !

'அமிழ்தனை யாராதா ரென்னை, அருமைத்
தமிழ்திறனை யோராது தாழ்ந்தார்'; கமழ்தருநல்
ளா க்முகத் தொன்றி அலுகை நுகராதிக்
காக்கிகும் குன்றி யகத்து.

'சாப்பாடே வாழ்வெ'ன்ற சாற்றுகிற ஓர்கனிலே
கப்பாடும் வாழக் குடிக்கொள்கும்; -ஓப்போடு
தீராத அன்பம்; திகைப்பு, தெருச்சென்னை
பேராது பின்பிப் பிணி.

'எதிராளி யானா விவெ'னின் நியம்பாப்
புதிராளி யானோன் புரவி, -கதிராரும்
வானமும் தாழ்ந்து வழியலதன் காலொலியைக்
'காணெ'மன வாழ்த்தும், கனித்து.

மன்னர் மணங்கவரும் மாண்தஞ்சீர் மாறாத
நன்னர் நலியும் நயப்பித்தத் -அன்னியுனம்
போற்றவே நோற்றப் பொலிவித்தான், போகவர
அற்றமத னாற்ற வறிந்து!

தோற்றப் பொலிவே குணையாகும்; னா யவுட
லேற்றப் பொலிவோ டுணைந்தியல்பாயிப் -போற்றம்
நடைப்பொலிவு நெஞ்சை நயப்பிக்கும்; நவிவிப்
புடைப்பொலிவு மிஞ்சும், பொலிந்து!

காராரும் மின்னல் கவினாரிந்து காண்பதென
ஓராரு முன்னி யுவந்திடவே -சாரார்
பயனத்திற் கேற்ற பரியாகிப் பார்க்கும்
வயனத்திற் கேற்ற வடிவு!

அரகம் னா ரீவோர்க்குத் தொய்வுகனி தோன்றாத்
சரகதியாய்ச் சாணையைச் சாரிந்து -வருகதியைப்
பாரிப்போர்தம் உன்னம் பரவசமாய் பாராதோர்க்
கீர்ப்பூர விற்கும் ஓயல்பு.

'முப்பதுகல் னா ரத்தை முற்றுகல் னா ரமெனச்
செப்பவே செய்யும் பரியு'வென் -றொப்பவே
ஊரா குறைப்பா ருவந்தான் -குயர்வதனைப்
பாரிப் பதியப் பகுத்து!

எரிவிருந்தா லிவ்வை யிருன்மற் நிதயம்
சரிவிருந்தா லிவ்வை சமர்கள்; -பரிவிருந்தால்
இவ்வை, பயனத்தி லேதமிழ் மொகற்றிருந்தால்
இவ்வை, 'யை யோ'வென்று மில்!

மனமே பரியாய் மனிதாபி மாணக
கனமே கடிவாராயிக் கண்டித் -கிணீமெநாய்
வாழ்வுப் பயனத்திற் வாடிக்கை யாய்வைப்பின்
தாழ்வு தவிர்க்கும், தடம்!

சாமி யிவ்வொன்ற, சங்கீதம் மற்றென்றால்
பூமியில் வாழ்வுப் புனிதம்போயிக் -காமக்
களியாட்ட மாகிக் கசிந்தழவு மாயிற்
றொளியூட்ட மாகா னனம்!

அக்கிரமத் அக்கெல்லாம் அக்கிரமம், ஆவயத்தில்
விக்கிரகம் வைத்துவினை யாடுவதே -வக்கிரத்தை
யார்புகுத்தி னாரோ? 'அயம்ஆத்மா பிரம்மமெனப்
பார்புகுத்திப் பாரார், பயந்து!

'படபடப' டென்ற பரியின்கால் பட்டுத்
'திருதிருதி' டென்ற தெழிக்கக்-கடகடென
நண்டமுன் வேலி நெடுஞ்சாலை நேர்மாறாய்
முண்டுமுயல் றோடும், முனிந்து .

வேலித் தழைதின்னும் வெள்ளாடு கன்வேகம்
காலக்குக் கற்பித்துக் கத்தலொடும்-சாலைக்குக்
முலைக்கொன் றோடும்; முயன்று முனைந்திடையன்
கோலைக்கொன் டோடக் குலைந்து .

மறியுட்டிக் காட்டும் மகிழ்ச்சிநிலை, மாறிக்
கொறியாட்டுக் கூட்டம் குலைந்து, - 'வெறியுட்டிக்
விட்டவா றெ'ன்ன வெனியெலா மோடிவெருள்
டொட்டாமல் அக்விற் றலைந்து .

விலங்குகனி வஞ்சி விலகாமல் மேய்
நிலங்குனிந்த நெஞ்சரம் நீங்கிக்-கலங்கி
எருமையும் முந்தி யிடம்பெயரத் செய்யும்
அருமையுடைத் தந்தப் பரி!

காதிருந்த தால்கேட்டும் கண்ணிருந்த தால்கண்டும்
ஏதிருந்த தாலவிலகி யேறிட்டுச்-சாத்ப்
பசுமாட்டுக் கூட்டம் பரபரப்பாயிப் பார்த்துக்
குச்சுட்டிக் காட்டும், குவிந்து .

நிந்தையில் லாதிற் நிலத்தில் நிலைத்துழைத்துத்
தந்தையாயித் தாயாயித் தனர்த்தோர்தம்-சிந்தையில்
'எகிறும் மறக்க ஐயலாத காட்சி'யென
நின்றனர், நெஞ்சு நிறைந்து .

உருப்புக் கிரங்குமுழம் ஏசும் கந்தல்
உருப்போ டுருண்ட வுடலர், -அருப்புப்
படிப்பு முடித்துப் படியாளாயிப் பண்ணைப்
பிடிப்பில் ஓடிப்பார், பிறந்து .

ஏவலர் பாட்டில் எசமான னாவலர்க்குப்
பாவலர் பாட்டில் பகவானாய்-நாவலரால்
சாமிகதை, சங்கீதம்; சாதிசம யப்பேச்சில்
பூமிகதை மேளமும், புதைந்து!

சிறந்தாரும், பேருரும்-செல்லம் வழிமுழுதும்
உற்றோர்கண் டோர்க் குரைத்திடவே-கற்றோர்ந்தார்
மற்றோர்க் குரைத்து மனத்தீவறு மங்காது
பற்றாக்க ளற்றார், பகுத்து!

'ஆடாது வல்வே அகவத்தின் மீதமர்ந்து
வாடாது செல்லம் வடிவழகன்-நாடாரும்
மன்னக்கா' னென்பர்; 'மதிவதன் னென்பார்' மற்
றுன்னியுவந் தலுபுற் றுனத்து!

'பிறப்பிப்போன், பேணுவோன், பேருவகில் வாழ்ந்தோயிற்
திறப்பிப்போன், ஏறுற்றிருப்போன், -சிறப்பிப்போன்,
மன்னம் மனிதன்; மனம், வாக்கு, காயமெனத்
துன்னியில் புன்னி யுணர்ந்து!

ஏவலனும், காவலனும் எப்போதும் தானாகி
நாவலனாய் நற்சொல் நவீனமுடலில்-நோவிலனாய்
ஆய்ந்தறிந் தாண்டடங்கு வானாயி வானாக்கான்,
மாய்திருந் தங்கு மகத்து!

தொழவும் தொழவும் தொகைதொகையாயித் தொக்குக்
கறவும் கடார்பக, காலை-புறவந்
தெனியோரே மேய்ப்பா ரிணம்பெருகக் கண்ணீர்த்
துவியோராய்க் காப்பார், தொடர்ந்த .

'ஆடொருகல், மாடொருகல் துண்டுகளுக் 'கெண்ட ரார
வடொருகல் னாடி விளம்பிடுவர்; - 'ஆடிக்குச்
சோறும் கறிச்சோறும் சோடிப் புதுச்சுவியும்
பேறெ 'கவே கூறம் பிழைப்பு .

இடலோம்ப வேற்கா எசமாக்கல் மந்தை -
கடலோம்ப வேற்கும் கரைபோல் - உடலோம்பி
மேய்ப்பதற் கென்றம் மிடைவென்பர் கூவி, உயர்
மாய்ப்பதற் கின்றி மருத்து .

கல்வியில் லாது, கருணையுமில் லாதுகனம்
செல்வரொல் லாத செருக்குடைய - வல்வயிறர்
வேந்தலுடன் சேர்ந்தருப்பர், வேறாயும் வேறாகாக்
காந்தழுடன் சேர்ந்தான் கயம் !

'விந்தை'யென மக்கல் விரும்பி வினைப்பருத்தும்
சிறந்தயிழிக் கந்தக்க செய்யாராய் - நிந்தைக்
கூரியனவே வுற்றோர்ந் துவந்தரைத்துச் - செய்யும்
பரிவுபாடி கற்றோர் பலர் .

பயிராய்ப் பயில்வோர் பயல்படுவர்; பாரில்
செயிராய்ப் பயில்வோரின் சேர்க்கை - ஞாயிராய்க்
கனையுமா நிறிற் கசிற்பருகிக் கண்ணீர்
வினையுமா றொன்றம் ~~வினைவு~~ ^{பிழி} .

'மண்ணொரு கோநாயாய், மந்திரிகல் பூணகனாய்,
இன்று மிருப்போ ரெலிக் 'எனைப் - பகலிடவே
'தம்முடைய தேந்தி, தவறே பிறர 'தெனம்
இம்மடையர்க் கிவ்ரு ரிடம் .

ஆத லறியான் அரசனவல் ஓட்சியிலே
நதி யறியான் நதிபதி; - வாது
வழக்கறியான் தாக்குற்ற வானி; வரிக்கோ
முழக்கறியான், ஸர்வமு வல் .

மாகுடையோன் நெஞ்சில், மடியில் மலைபோலும்
காசுடையோன் கஞ்சல் கனவாழ்மற் - றேசடையான்
வாரும் வகையறிந்து வாழ்பவனை வற்புறத்திற்
தாழ்வகை செய்தல் தகவு !

பாராண்டாக், பண்பு பகையாகப் பல்வாண்டு
போராண்டாக்; பொய்மையைப் பூசித்தாக்; - ஏராண்டா
வில்லை; யிந மில்லைமத மில்லையிந யதிதமைதி;
யில்லைதுயர்க் கெல்லை, யிகுத்து .

தருமம் தவிர்த்துத் தரணியான் வாண
வருமம் தவிர்குகாது வைத்துச் - சருமம்
உரித்துப்புத் தேய்த்துலர்த்தி யோயா தொலிக்கத்
தரித்தடிக்க வேலும் தருக்கு .

தன்னை யறிந்து தருமம் தலைதாங்கி
மன்னியிர் காத்து மகிழ்ந்திடவே - பன்னம்
புடவி பொதுவாக்கிப் போற்றப் பொலிவோன்
கடவுளைப் பட்டாக், கவித்து !

இன்பங்க ளெஞ்சா திடம்பெயர; எய்த்திருந்த
இன்பங்கல் மஞ்சாயித் தொடர்புறவே-அன்பகத்
தற்பமா யாசை யதிகரித் தாக்கமறக்
கற்பபொயித் தெய்வக் கதை!

மச்சொன்று கட்ட மடிகளில் லாமனிதன்
ஞ்ச்சொன்று கட்டிக் குடிக்கொன்னா-தச்சோ!
திருவோ டெடுதலுத் திரிவின்றான், தேரா
வுருவோ ருடலைச் சுமந்து!

பாடுபட்டுத் தேய்ந்து பழுத்தபழ மாய்க்கிழவன்
கேடுகெட்டுச் சாய்ந்து கிடக்கின்றான், -கருவிட்டுச்
'சீவனே செவ்வெனவும் செப்புகிறான், சேர்ந்தோர்தம்
ஏவன்புன் சொல்லா விடிந்து!

கூட்டுக்கல் லம்மிக்கல் லாரீவமாய்ச் செய்தனிக்கும்
நாட்டுக்கல் கொத்தன் நவிவுற்று-! வீட்டுக்குள்
புக்க வறுமைபுறம் போகவே இல்லை! யென
ஒக்கலொடும் சொல்வான், உயிர்த்து!

'தாழ்வைத் தவிர்த்துத் தகவு தழைத்தோங்க
லாழ்வை வனமாக்கி வைப்பதே-ஊழமுறை! யென்
றென்னாத-மனை னெமனெ'னன் றிகழாதோ,
புண்ணாவி யுன்றும் புவி!

சிறுமை வினைவிக்கும் சீமானெசல் வாக்கே
வறுமை வினைவிக்கு மென்ற-! -பொறுமைமாய்ச்
சிறந்திக்கக் கோரும் சிலர்பலராய்ச் சேர்ந்தரசை
நிந்திக்க நேரும் நிலை!

அரசமுறை யோரா அவனியிலே மக்கள்
முரசமுறை யோர்ந்து முழக்கிப்-பரசமுறை
கோவியுக்குச் சென்ற குழுமித் தொழிறுமறு
காவலக் கொன்றாத கல்!

'அகத்திலொளி ராத்மாவே ஆண்டவனெ'ன் றோர்ந்து
முகத்திலொளிர் சாத்மீகம் மொய்க்க-இகத்திலொளி
ராக்கமா யென்றும் அறிவதறிந் தாளாரை
தா க்கும்நா ளொன்றிடை, நோன்பு!

பாரிப் பரிவுறவே, பாமரர் கண்படினும்
சேரப் பரிவைச் செலுத்துவான், -நேரிவது
போவதனை யோர்ந்து பொறுதோர்ந்து போயன்கே
குவதனை, யோர்ந்தா னகத்து!

காவேரி யோட்டம் கடுகிவந் குற்றக்கால்
நோவாற மேட்டுர் தழைவதென-மாவாறும்
வேந்தனை யோர்ந்துரை வேன ரைச் சேர்ந்தவுடன்,
சாந்தனை யூர்ந்த சலிப்பு!

'பரியாயிப் பிறந்துபயன் பட்டநான் நன்றெ'ன்
றாய் வுடல்மறந் தோடி, -! அரிய
பயனம் முடிந்த! தென்பி பாண்காய்க் கனைத்த
வயனம் வழுத்தும் வகை!

கனைத்தவொலி காது கடுகக்கை கப்பி
மனைத்தலக் காவல் மனிதன், -நினைத்ததுபோல்
வாசல் கதவை வசமாய்த் திறந்தாண்கான்,
பாசம் பதியப் பணிந்து!

பல்வேறு பட்ட பலர்க்கும் பகையானோல்,
சொல்வேறு பட்ட சுயநலமி; -இவ்வேறு
பட்டிருந்த மாவல் பதனழியா னாயுற்றான்,
கட்டிருந்த காவல் கடந்து!

தீருக்குறள் கற்றத் தெவியாதான் சிந்தை
செருக்கிருள் பற்றிச் செறிந்து -கருக்கிருளாய்
வீடெங்கும் வெட்கம் விளைவித்து விட்டுளதான்
நாடெங்கும், நட்பு நலிந்து.

அன்ன மருந்தி அயர்வகற்ற ஆர்வமொடும்
மன்ன னிருந்த மயக்கறிந்து -பின்நடந்தான்,
அப்பு மறவா அறிவுசால் தந்தங்கை
ஊம்பம் ஊறவா இடம்!

'குன்றுகி லென்றோ கடப் பிறந்தவுற
வொன்றியதில்' கென்றான் குவந்தவளாய் -நின்றான்மல்,
போதிலிக்கக் காட்டிப் புலனிலிக்கத் தோழியும்தன்
காதிலிக்க ஓட்டக் கவித்து!

'அன்னா' எழமார்வம்; 'அன்னா' எழமவன்வாய்;
'அன்னா' எழம்பென்மை அன்புநீளம்! - 'அன்னா' வெண்
றில்ப மிதயமுற, ஏற்ற மிகத்திற்ப
புன்முறவல் பூக்கும், முகம்!

'அன்னாவி னம்பே அரியவுயிர்க் காதர' வெண்
றென்னா தீருக்க வியலாமல் -அன்னாடிச்
செய்திருந்த சிந்தையோ, சீர்சால் செயலியல்போ!
எய்தியதில், தென்பா ரெவர்?

பங்கயத்தைப் பார்க்கும் பாரவுதமிழ் பாவலனாய்த்
தங்கமய மாயொனும் னா யவிழித் -தங்கைதனை
ஒத்தொன்றிப் பார்த்தான்; 'அத்தொகை தீர்ந்தான், பின்
முத்தொன்றிப் பூத்தான், முகம்!

அறிவொன்றை யன்றி யரன்மனையில் வேறு
குறைவொன்றை கருவதற் றுண்டோ? -அறிவொன்றி
அன்னைக் காண தனைத்தும்செய் வித்தான், தான்
என்னியதற் கேற்ப, இருந்து!

அன்னியர் மெய்நலம் ஆர்வமாய்க் கேட்டான், பின்
பன்னி னினியுரல் பாவைகள், -அன்னைய
புன்னியத்தில் தோன்றிப் பொலியும் புதல்வனைக்கேட்
டென்னியதில் தோன்றிற் றிதம்!

ஊர்நலம் கேட்டுவந்தான்; உற்றபசு மாடாடோ
டோர்நலம் கேட்டா னியல்பாக, -நீர், நலம், நெல்
காவலம் கேட்டுக் கடைசியாய்க் கேட்டான், தன்
நாவல் மரத்தின் நலம்!

ஓவல் மிகத்தன் அறியாப் பருவத்தில்
நாவல் விதைநட்டான் நாகமணி! -காவில்
மரமாகி மாந்த மலிந்துகனி நல்கும்
தரமாயிற் றின்றித் தரு!

நாவல் மரத்தின் நலம்பற்றித் தந்தங்கை
ஓவல் ஈரத்தற் ககமகிழ்ந்து, -"காவலன்நான்
இன்னும்ந் யங்கே யிருந்துகனி ய்கின்றாய்
மன்னியெமக்" கென்றான், மகிழ்ந்து!

"தங்கைந் யங்கு தருவா யிருக்கின்றாய்;
இக்கிவ் வருவா யிருக்கின்றாய், -பங்கயமே!
உற்றகுறை யுண்டே ஹரை"யென்றான், உற்றாரைப்
பற்றுமுறை கண்டோன், பரிந்து.

'குறையுளதேல் கூறுகெ'னக் கூறக் குரிசில், -
நிறையுளதேல் கோர நிறைத்தான், -"முறையுளதால்,
கூறுவதற் கென்றே குறித்து வரவழைத்தேன்,
தேறுவதற் கெ"ன்றான், தெளிந்து.

பொலிவுவவு புன்முறவல் மூத்தமுகம்-நோக்கி,
நலிவிவதச் செய்தியென நம்பி-நிலவும்
உளவறிய "உட்காந்த் ஹரை"யென்றான், உண்மை
அறவறியும் ஓர்வ மகத்து!

"உன்டு பசியாறி யோய்வெடுத்துக் கொண்டதன்பின்
கொண்ட குறிப்புணறக் கூறுகிறேன் -கண்டென்
மரங்களிக்கு மாறே மனைகளிக்கும்; மற்றம்
இனங்களிக்கு" மென்றான், இருந்து.

"பென்வென்ற போதும் பிடித்ததுசா திக்கும்ந்
மன்னொன்றி யாகும் மனைக்கரசி! -அன்னென்றான்;
ஆயிமுழுக் காணைய மறுவதற் காகாது,
ஞாயமுமன் றெ"ன்றான், நகைத்து.

நகைமுடித்தி லொன்ற நவின்றதனா விச்சொல்
பகைமுகத்தி லொன்றாத பாவை -தகைமகத்தாய்
அன்ற மலர்ந்த அரவிந்த மாயமைய
ஒன்றி மலர்ந்தான், உளம்!

"அரன்மனைச் சோற்றக் ககத்திலவா வற்றோர்
மருன்மனை யுன்மத்த ரென்பார்; -பரன்மனையில்
வாழுகிற தாபதரிக்கும் வாயில்ந் ருற்றொழுக்கித்
தாழுகிற தாக்கும், தவம்!

சோற்றச் கவையுட்டிச் சொத்துக் குரமுட்டற்
கேற்றவனா யென்னை யியக்காதே, -சாற்றுகிறேன்;
உன்ன லுடலுறதிக் காணதஃ துள்ளத்தை
நன்னாத தெ"ன்றான், நயந்து.

"மன்னர் குலத்துதித்த மங்கைநா னாயிருந்தால்,
இன்னசொல் சொல்வ தியல்பெனலாம்; -அன்னோ!
உழவர் குடியிழத்தித்தவனென் னுள்ளம்
இழிவு படைபா திகத்து!"

'ஆடம்ப ரத்துக் கவசியமா யுள்ளதெலாம்
வீரும் பரத்தி விளக்கமுறத் -தேடுவதே
ஆட்சியழ' கென்னும் அரச னரன்மனையில்
காட்சியழ கென்னுமிக் கண்!

'மன்னா லாஸப் படுவதில் மன்'னென்பர்;
'மன்னனை யாரும் மது'வென்பர்; -'மன்னனெனும்
சொல்லும், கருகாரும் சோகத்தை யூட்டுமிடம்
இல்'வென்பர், இல்லா தவர்.

மதுமயக்கம் மாயும்முன் -மைத்துனைக் காணும்
புதுமயக்கம் புந்தியில் புக்கு -விதிமயக்கும்
மன்னும் வந்தான்; மலர்ந்துமட மங்கைமுகம்
கன்னிற்றால் ஞாய வெளரி!

வேந்தனைக் கண்டோர் விரைந்தடிமேல் வீழ்ந்தெழுதல்
மாந்தரிதும் கொண்ட மரபெனினும், -வேந்தன்தான்
வந்தின்று வந்தவனை வாழ்த்தி வணங்குவது
தந்தொன்ற வைத்தல் தவம்!

மெய்மை மெலியாது மேதீவியின் மேல்மினும்;
பொய்மை பொலியாது பொகிறிவிடும்; -'நொய்மைமயின்
மாற்றுக்கு வாய்த்த மருந்துமெய்'தா எனினும்
கற்றுக்கு வாய்க்கார் குரல்!

மன்னனைப் பார்த்த மடமான் மதித்தெழுந்து
புன்னகையும் பூத்துப் பொலியவே, -"எல்லையிரே!
அன்னாலும் நயும் அவ்வளவாய் கால்வந்திங்
கெண்ணாது செய்தே விடர்!"

"வேலை விளைவிக்கும் வெப்பத்துக் கிம்மருந்தாய்
மோனப் பனையின் முதிராக்காய் -கனலொளி
வாய்வாங்கும் தங்காதி வாய்த்துவந் தீருங்கல்
தாந்தாங்கும், என்றல் தலை!

அறிவினை யாய்ந்தகத் தாருவ் ராகி
மறவினை மாய்த்த மனித -வுறவினநர்!
உய்கள் முகத்தி லொளிரு -முளத்தொளியே
எய்கள் அகத்துக் கிணைப்பு.

திறந்தெரிந்து வாயும் திறவினைத் தீர
அறிந்திருந்து மூடா வகத்தை -மறந்திருந்து
மண்ணைநா னாண்டேன்; மனத்தைந் ராசுகிறீர்,
கண்ணியமா யாங்கும் களிந்து.

ஒழுக்கத்தை யோம்புவோ ரானீரநர்! ஓராப்
பழக்கத்தை யோம்பினேன் பாழாய், -முழக்கத்
தறியாதார் தம்மை யடங்கி யறிவானாச்
சிறியேயையா" எனென்றான், சினந்து!

கடிக் குறையாக் கோணாய்க் குணங்கொண்ட
கூடவனாய்த் தோன்றி யரசாள்வான், -நாடிக்
வதய்கி வணப்பிழந்து வாய்குளர வந்தும்
ஒதுங்க நினைத்த னனம்!

உடலிருந்து மில்லை யுறதியதில்; உள்ளே
கூடலிருந்து மில்லை குணமும்; -கெடலிருந்து
தெல்லாமும் செய்தா வினிதென் றவையின்று
பொல்லாத செய்யும் புழுந்து!

'மூச்சு விடவும் முடியாது; முனைந்துள்ள
பேச்சு விடவும் முடியாது -பேச்சு 'தென
வஞ்சலில் மெல்ல வுட்காரிந்தான், ஓய்ந்தவுடல்
மூச்சலாய்க் கொல்லப் பொரிந்து.

பகலாற்றி வந்திருந்த பாழவைப் பாவம்
முகலாற்றி வந்திருந்து மூடப் -புகலாற்றி
மாலை மலைமீது மண்கி மடிந்தது -போகம்
சீலமில் வாதான் செயல்!

'ஒள்ளியதொன் னொன்று முனமுற்றா லவ்வுன்னைத்
தூள்ளியதொன் னொன்று முயர்ந்துறவு -கொங்கு'மெனும்
மெய்க்கதை கற்று மீளிராதார், மென்மேலும்
பொய்க்கதை கற்பர், புனைந்து!

மன்னன் மயக்கம் மறக்கும் மறமொழிக்காய்த்
தன்னை யறிந்தோன் தகவுரைத்தான்; - "மன்னவனே!
என்னை யொருபொருட்டா யென்னி வரவழைத்தீர்க்
கென்னசெய வேண்டுமென நான்?"

"!மூன்றாம் பிறையெனவே முதற்கு ஈன்முகமும்
சான்றோர்க்குச் சாந்தி தரு 'மெனவே - ஈன்றோர்
உரைத்தசொல் லொன்றென் னுளத்திருந் ஞாக்கி
இரைத்தனா" வென்றான், எரிந்து!

"அரசிக் கடியேன்நான்; அன்னன் ராகிப்
பரசும் படியுறவு மானீர்! - தரிசிக்க
என்னி வரவழைத்தே" னென்றா விதயத்குள்
புண்ண வரவழைப் போன்!

கஞ்சாவும் கள்ளும் கலந்த குடிவெறியில்
நெஞ்சாற எள்ளும் நெடுமொழிகேட் - டெஞ்சாது
சோமன் வெறப்புக்குக்கச் சோதரிகன் னருக்குக்கக்
காமுகனும் முடினான், கண்!

முடனைப்போ லன்றேல், முழுமுட னைப்போன்ற
நாடனை யென்றும் நயவாதான், - வாடி
வருந்தும்தன் தங்கை வதனத்தைப் பார்த்தான்,
புரிந்துகொளக் கங்குல் புதிர்!

'கத்திமுனை பட்டதிலே காரமும் பட்டதெ'ன
முத்துதிரக் கண்ணில் மொழியுதிர்ந்தான், - உத்தமியின்
கோவை யிதழ்குழலாய்க் கொள்கை குழலிசையாய்த்
தேவையைத் தீர்க்கத் தெளிந்து!

"உண்ணா ஞறங்கா ஞரையா ஞயிர்சுமக்கும்
பெண்ணாய்ப் பிறந்துளதிப் பேரில்லத் - தண்ணா! நான்
எண்ணாத தில்லை; ஐயம்பாத தில்லை; யிதம்
பண்ணாத தில்லை, பரிந்து!

பச்சைப் பசுங்கிளியைப் பார்வேந்தர் பார்த்துருகி
நச்சி நயங்காண நாடினும் - அச்சோ!
ஞாங்காணக் குந்திக் குறிப்புணரக் கோரின்
மணங்காண முந்தான், மதித்து!

'தேமாங் கனி'யென்று தேர்ந் 'திவனென் தேவி'யெனக்
கோமான் மனத்குள் குடிவைத்தும் - ஏமாந்தான்,
பொற்றட்டை வைத்துப் புசிக்க வுணவிடின்றாம்
கற்றட்டில் வைக்கிறான், கை!

ஆற்ற விருந்தும் அணங்கா மவனைமனம்
மாற்ற வறியேன்; மனம்மறுகித் - தேற்றமினி
யாதென்று தேர்தற்கா யண்ணா! உணையழைத்தேன்,
தொன்று தீர்க்கத் தெளிந்து!

ஒவியம் தீட்டும் உளங்கொண்டான், ஒந்தமிழில்
காவியம் தீட்டும் களங்கண்டான்; - நாவியெனத்
துள்ளி மகிழ்வான், அயர்வுடைக்கு மாறறியா
முள்ளதென் உள்ள முடைந்து.

கூடப் பிறந்த குலக்கொடியைக் கோமனனும்
நாடிப் பிறர்க்களிக்க நாடானேல் - நீடியே
'செய்வதினி யென்ன'வெனச் சிந்தை தெளியாது
நெவதிலும் காணேன், நலம்! . . ."

"வாருதியில் சங்கு வைத்திருக்கும் முத்தெ'ன்கைக்
காரெதீரும் கூந்தல் கயற்கண்ணி-நேரெதீர்ந்தான்
குள்ளத்தீல் வைத்துள்ள உத்தமனா ர் பேரென்ன?
தெள்ளவுரை" யென்றான், தெரிந்து!

"காவலன் கண்காணக் கண்கவரும் காட்சிகளாய்
ஒவியம் சிற்ப முருவாக்கக்-கோவிலில்நம்
தம்பி யுடந்தருணி தங்கியதால் வந்தவொரு
வம்பிசுமற்" றென்றான், வகுத்து.

"உழவ னுடனுதித்த வுண்மைமனம் கொண்ட
மழவ னுடனுதித்த மங்கை! -அழியா
வடிவெய்த வாய்த்து, வளமையும் வாய்த்து
விடிவெய்த வைத்த விளக்கு!

கையில் கவிநயுவிக் கண்கவலை காட்டும்முன்
நெய்யில் விழுந்தவொரு நீர்மைத்தாய்த் -தையல்நம்
இல்லத்தீற் கேற்ற இளங்கிளிதா" னென்றான்கான்,
சொல்லொத்தங் காற்றிச் சுகித்து.

"நீட்டநான் நெஞ்சில் நிலைத்த நிலைவிசுதான்;
'ஆண்டகைக் காண அணங்கொருத்தி-யான்முனெ'னன்
றோயாரதென் னுள்ளம் உறுத்திக்-கொண் டுள்ளதனை
நயாகித் தீர்த்தாய், நிலைத்து.

விலைகுருமை நிற்கும், விலைப்பொருளில்; வேட்கும்
கலைகுருமை நிற்கும் கவினில்; -நிலைஞானச்
சிற்பிமே லாற்றல் செல்வியுள முற்றதெனில்,
'பொறிபெனவே போற்றும், புவி!

'சேயில் சிறப்புக்குச் செய்வதனைத் தும்செய்யும்
தாயின் தகைமை'யெனத் தான்செய்தாய்; -ஆயின்
தமயன்நான் செய்யத் தவறியதைத் தாங்கித்
தமக்கைந் செய்தாய், தனித்து!

அன்னைக்கு நன்றி யறிவித்தார் யார்? யாரேந்
முன்னைக்கு நன்றி முறைவைத்தார்? -தொன்னைக்குள்
நெய்போல மின்றென்றிணைவில் நிலைத்தாய்-நீ!
செய்போல முன்றல் செயல்!

"சிக்கலியம் சிக்கலிக் காதல்; சிறுவானிக்
'கிக்கரைக் கக்கரை' யென்றது; -தொக்கிடவே
கண்ணனில் காணேன், கனிப்புறநா னக்கரையைப்
பெண்ணனவிற் கெழின்றான், பிரித்து!

'தம்பியைப் பற்றித்தன் தங்கை தரும்தகவல்,
கம்பலம் பற்றாக் கருத்தெ'னவே-நம்பிச்
செயத்தக்க தாக்காது செப்பினான்: சிந்தை
வியத்தக்க தாக்கி விரைந்து!

"ஓதலை வைத்தான் உபநிசத்தில்; உள்ளத்துக்
காதலை வைத்தான் கலைமீதில்; -கோதிலனால்!
வாதெனைத்து மோரான்; வதுவைக்கொப் பாடு'னன்றான்,
தீதெனைத்தும் நேரான், திகைத்து!

சிற்பக் கலைச்செம்மல்; சிந்தை சிதறவிடாப்
பொற்புக் கலைஞன்; போகமெனம்-அற்பப்
பொருளின்பம் போற்றான்; புனிதவதி காதல்
மருணின்பம் போற்றான், மதித்து!"

"அகத்தா ய்மை யாக்க வறிவெல்ப ராக்றோர்,
முகத்தா ய்மை யாக்கல் முறையெல்பர், -இகத்தாய்மைக்
கிவ்விரண்டு மேற்புடைத் தென்றறிந்தா னென்தம்பி
செவ்வெபரி தென்றாக், சிவிர்த்து!

கோவிய் சிலையாய்க் குறநகைபோய்க் குன்றியுமை
சாவிய் தலையைச் சரித்ததுபோல் -கேவலொரும்
பேச்சடங்கும்; சீலத்தைப் பேணுவோன் பேச்சால்பென்
முச்சடங்கும் போல முயிர்ப்பு!

சங்கீதம் குன்றாத் தகைமைசால் முத்தென, நீர்
செங்கமல மன்ற சிதற்றிற்றால், -கொங்குபுகழ்
நேரிழையாள் நெஞ்சுறதி நேயம் நெகிழ்ந்தின்று
பாரிழையா யெஞ்சப் படிந்து!

'ஈரம் இகலா யிருந்தவிற கில், தீபின்
வீரம் மிகலாய் வினைத்த 'தென -நேரம்
கழியத் துயர்கழியக் கல்லருகக் கன்னி
மொழிய முயன்றாள், முனைந்து!

கொங்குத் தமிழர் குலக்கொடியின் கோலவிறி
செங்குமுத மொப்பச் சிவந்துசினம் - 'தங்குமெழில்
மாமதியும் தட்பம் மறந்ததெ 'னச் -சொரிந்தாள்,
தாமதியாத் தட்பத் தழல்!

"வட்டிருளை நீக்கும் விடிவிலக்கை வேண்டாத
காட்டிருளை நீக்கக் கனித்திட்டீர்! -காட்டிலிருள்
நீங்கவே சாது நிலையிலது நேர்ந்தெரிந்தும்
கூங்கதனால் யாது பயன்?

பூனானாற் காகும் - அனிகலனை யார்வமொரும்
பூனாளுக் காகப் புனைவித்தீர்! -பூனான்
அருமை யறியா தனிகலன்வீ னாக்கிப்
பெருமை யுகுத்தாள், பிரித்து!

நஞ்செய்க்குப் பாயும் நதிநீரை நாடாது
புன்செய்க்குப் பாயப் புர்வித்தீர்! -என்செய்யும்
விண்ணீர்க்குக் காக்கும் விருநிலம் வணாக்கிப்
புண்ணீர்போல் போக்கும் புறம்!

இன்பக் கடலில் இணைந்துவினை யாடிடநான்
அன்புக் கடலா யயர்ந்திருந்தேன்; -அன்புக்
கடலாகிச் சாரிந்து கலங்கறையே காணாத்
திடலாகி நேர்ந்த தெனக்கு!

அன்னலும், தமிழியும் கூட்டகைக ளாயிருந்தும்
பெண்ணொருத்தி வெம்பும் பிறப்பானேன்; -கண்ணீரால்
உள்ளத் துயரை யுலகுண்டு மாறென்றும்
விள்ளத்த காது விரிந்து.

தங்கையின் தொல்லைக்குத் தங்கையே தாண்கரித்தா
பங்குங்கட் கிலலை பகிரிந்துகொனக் -கங்குலிலே
'எல்லாய் தலைவிதி'யென் றெண்ணியித யம்புன்னாய்ச்
சொல்லா துலைதல் சுகம்! . . "

குடிகொன் றுருந்ததுயர் கோபமாய் மாறி
வெடிஞ்ஞு போலம் வெடித்தக் -கடிகொண்ட
அண்ணன் செவியை அடைத்ததுகான், குருயிர்தாள்
விண்ணென் றவிய விழுந்து!

"காமம், கன், சுது, களவு, கொலையெழுமிந்
நாமம்கொன் தீது நனிபற்றிச் -சேமங்கொன்
புய்யுமிடம் ஆள்வா ருளெ'மன் றுரைத்தீடுவர்,
புய்யவுட லாள்வாரீ, குனிந்து!

'அறிவுக் கடலிலமிழ்த் தாராய்வே மாயின்,
பெறுவதமிழ் தெ'ன்பர் பெரியோர்; -உறுவ
ததற்குள் னொருவனிற றன்பர் சுவர்கண்
புதற்கிளியல் சேல், நீ' யெனல்!..."

சோகம் படர்ந்துமுகம் சூழாது சுந்தரியின்
தாகம் படர்ந்தகழும், தாழாது -யோகம்
படர்ந்துமுகம் பற்றப் பயில்வதகம் பற்ற
அடர்ந்துசுகம் பற்று மறிவு!

வெல்ல விரும்பாத வில்வீரன் விட்டகணை
புல்ல விரும்பாத போர்வீரன், -கொல்ல
முயலா சூருவ முனியாவா றன்னன்
அயலா யிருந்தா னமைந்து.

'மயக்க மளிக்கின்ற 'மண்பெண்பொன்', மாண்பை
இயக்கு மிழுக்குக்கென் றென்னி-வியக்கச்
செய்தாந்தன் தம்பி'யெனச் சிந்தை செருக்குறவே
எய்தியதுன் பெண்ப திது!

தவறன்று தங்குகசொல்; தன்னிதயத் தன்மை,
தவறென்றும் தாங்கத் தயங்கும்; -'தவறெ'ன்று
பொன்மீது பொய்முலாம் பூசுவது புன்மையெனத்
தன்மீது வைத்தான், தவறு!

சிந்தா குலம்மிக்க செல்லியின் செவ்வரிக்கன்
நந்தா விளக்காதல் நாடியெழுந் -'தந்தோ'வென்
றங்குகையத் தங்குகதலை மீதுவைத் -'தஞ்சியகம்
பங்கமுறே' லென்றான், பரிந்து.

பற்றியெரி நொய்தாய்ப் பரவிப் பதைக்கும்முன்
உற்றமுகில் பெய்தான் குதவிடவே -முற்றி
உயிர்போக்கும் தீயின் உயிர்போன தொத்துத்
சுவர்போக்கும் தோகை யுளத்து!

"கூடப் பிறந்து குறையற்றுள் ளேன்நான்; நீ
முடித் திறந்த முளரிமலர் -நீடியே
தேனொழுக்கல் போலத் திருநெடுங்கண் நீரொழுக்கித்
தானழுதல் சாலத் தவறு!

உன்னுளத்தை யோரா தொருதவறு செய்ததனால்
என்னுளத்தை யீர்ந்த எறியீட்டி -மன்னியுள
தின்று மொருதவறு செய்ய இனியதயத்
சுன்னின், உகுமென் உயிரீ!

'கொம்பினில் குந்திக் குயிலிசை கட்டுங்கால்
அம்பினை யுந்தும் அரக்கெ'னனத் -தம்பியுளத்
சுள்ள னனரா தொருதலையா யொப்புவதும்
எள்ளத் குனியும், செயல்!

'சிந்தை செயலற்றால் சீருமறம்; சீறியெழும்
நிந்தை நெறிதவிர்க்க நேரு'மெனம் -தந்தை
தழல்கண் தனிச்சொல் தரித்திருந்தா லின்றுள்
எழில்கண் இறைத்திரா நீர்!

*பசிக்காத போதுநாம் பால்சோறு வைத்தும்
புசிக்காத போதுமெறும் பூனை-வசிக்காத,
'வாவாவா' வென்ற வருந்தி யழைத்திடிலும்
'வேவே'யென் றேகும், விரைந்து!

தமயன்சொல் தட்டாத தம்பிநாள்; ஓயில்,
சமயன்சொல் தட்டவும் சாரும்; -இமயத்தில்
டச்சியில் உள்வனை 'ஒடிவா' என்றால்நாள்
'பிச்சிவ' வென்பார், பிறர்!

வந்தனையும் வாழ்த்தும் வழங்கவே வாயித்தவாய்
நிந்தனையி லாழ்த்தல் நெறியன்ற; -சிற்தனையத்
'தாயெ'ன்பர் ஓக்கச் செயலுக்குத் தாங்காமை
நோயென்பர், நோக்கோர்ந் தவர்!

'உற்ற உறவினம் உற்றோர்த் துனமொன்றக்
கற்ற கலையறிவு காப்பெ'ன்பர்; -மற்றும்
உடலோ ஓய்ரொன்றி யுள்ளதொத் துள்ளம்
மிடலோ ஓயர்த்தும், மிகுத்து!

மலைக்கழகு மாறும் மயிலமெனில், மாந்தர்
நிலைக்கழகு நேர்கொண்ட நெஞ்சம்; -கலைக்கழகு
உண்மையை யோர ஷுனர்த்தல்; உலப்பித்தல்
பெண்மயின் பேரா அழகு!

காணவே கூங்கைக் கவரும் கவின்கலையைப்
பேணவே பன்னும பெருமையைப் -பூணவே
சிற்பத்தில் வைக்கின்ற சிந்தை சிதறஇனி
அற்பத்தில் வைக்கா னகம்!

ஓராது செயித வெருதவறென் உன்னத்தைப்
பேராது பிய்த்தப் பிசைகிறது; -தேராது
மேல மொருதவற மேவாது செயிதாலித்
ஞாலமயிர் வாங்கும், நலித்து.

ஓயிலும் தம்பி யகமமையு மாயினிதி
தாயிலும் நம்பித் தயவுடனே -'ஒ'யெனும்
நேரத்தில் செயித நிறைவேற்றி நீக்குகிறேன்,
அ ரத்தி ஓயித்துக் ஓயர்!

* 'பிறவிப் பயனாய்ப் பெறும்பேறக் கன்றிப்
பறவை பசுவெனப்ப -பாரில்-உறவுந்
தடலோம்பும் வாழவுக் ஓயிரோம்பே' வென்றே
அடலோம்பு கின்றா லவன்!

'என்ன இருந்தாலும், என்ன இழந்தாலும்
மன்ன ஓடல்பிறந்த மங்கைக்குச் -சின்ன
மனிதனை மாப்பிள்ளை யாய்மதித்தா லன்றே
எனையின்போ' மென்பா ரீவர்!

அனை மெருத்தநிலை யாயின் அறிவுநிலை!
மன்னல் நிலையோ -மரபுநிலை! -பல்வின்
உரும்புப் பிடியா யுயிர்போக, ஒன்றா
நிரும்பிணக்குக் கிவ்வ டிடம்!

கூதலா லன்னத்தை யாதாயி னும்கூக!
காதலால் தம்பி, கடத்தினையாய்ப் போதல்
அறிவுடைமை 'யென்றென் அகமுரைக்கு மென்றன்
குறவுடைமை செய்தா னுரைத்து!

அடக்கும் நிகழ்ச்சியி: தாகா தருகில்
நடக்கும் நிகழ்ச்சியே யாகிப் -படிக்குமெழில்
காட்டுக் கிளியுடனாய்க் காத்திருந்தாள், காலதார்பால்
வீட்டுக் கிளியும், விழைந்தாள்!

'அன்னியின் மாட்சிக் ககத்தா யிமை காரண'மென்
றென்னியின் புற்றிதய மேமுறுமால்! -மன்னி
அரசனோ, ஆண்டியோ, -ஆன்மிகரா னோர்தம்
தரிசனமே வேண்டித் தகும்!

'தனக்காக வாழ்தல் தரித்திரம்: தென்றம்
இவில்காதெ'ன் றென்னவும் செய்தின் -றெனக்காகக்
கன்னி ருஞ்சூக் கருத்தை வலவுறத்தம்
அன்னியோ தெய்வ அமைப்பு!

ஏறமா றாகி யிரவுபக வாயெதிர்க்கும்
ஈறமா றாகாக் கொடுமைகளை-வறமா
றாதிருந் தாற்றி யகத்தமைதி யாகுபவன்
மாதரீயமா சற்ற மணி!

ஆன்க விருவர்: அனங்கொருத்தி யன்னி, அரும்
பூன்க னவியாப் புனிதவதி! -வன்கவிடம்
சொல்லாடாள்: சொம்பியிராள்: சொக்கித் சுதந்திரமா
யில்லாமும், ஏழுந் திசைந்தா!

கோயில் குளமறியாள்: கூடிக் கெடுத்தறியாள்:
வாயில்பொய் வார்த்தை வரவறியாள்: -நோயில்
படுத்தறியாள், பாரில் பயமறியாள்: பாங்கில்
கடுத்தறியாள், காட்சியிற் காண்!

ஆனவம் காணேன், நான்: சுற்றாமை யுன்காணேன்:
கோணுவது காணேன்: குறிப்போரீந்து -காணுவது
கன்கவாறக் கண்டாள்: கடவுளையும் கண்டாள்போலம்
மன்னாரும், வின்தார், மகிழ்ந்தா.

பொன்னை மதியார்: புலியை மதியார்: மற்
றென்னை மதியா ர்வராயின், -பின்னை
'மனித'ரென மாட்டேன்: மனிதராய் வாரும்
புனிதரெனக் காட்டும், புலன்!

படலியை ருன்னவரை யுன்னத் தொனித்தென்
முடறுறைய வுன்னவரீக்கற்றி-மடம்படேன்,
கொம்பு முனைத்தவொரு கோமாவ்வந் தா ர்புருந்த
தம்பித்த போலும், தளர்ந்தா.

பிறப்ப தொருமுறை, பேரெய்திப் பேனி
யிறப்ப தொருமுறைதா னென்றால் -சிறப்ப
தனைத்தம்நன் காற்றற் கறிந்தாக்கை பற்ற
நினைத்துநெறி நிற்பேன், நிலைத்து!

பெற்றோர் விருப்பம் பெரிமுவே றென்றாலும்
உற்றோர் வெறுப்பை யுஞ்சுத்தாலும் -கற்றோர்
கருத்தில் கடைத்தேற்றம் காண்பதுமெய் யாயின்
விருத்திவிடை தேற்றம், விதி!

பொன்னன் புகழே புனக்கிப்ப போது'மென
வுன்னி வுன்குளிர்த் தொன்றினான், -அன்னம்
மதவிமை மாற்றத்தில் மாமனிதன் தோற்றம்
புதினமெனப் போற்றிப் பொலிந்தா!

தேமெனப் பேச்சு தெளிவுநிலை யெய்தியதும்
சோமனில் சொந்தச் சுகவுக்கம், -கோமதிபால்
மக்கள் மகிழ்ச்சி, மனநலன், மற்றமுன்
ஒக்கலெனப் புக்க சுவதன்!

வயலும் செழித்த வளர்ந்திடவே வாய்த்தப்
புயலும் பொழிந்து புனலாயிப் -பயிலும்
சுனைகள் சுரந்து, சுகப்படவே நொய்யல்
வினைகள் பரப்பும் வெளி!

நீதி நெறியறிந்து நிற்காது; 'நீச'ரெனச்
'சூச' சுயநலமே சூத்திரமாய் -வாதம்
வழக்கு வளர்த்துவதால் வையம்பா மெ'ன்ற
முழக்க முயலமவன் வாய்!

'சத்தியமே மன்னில் சர்வான சக்தி'யெனும்
உத்தமரி னெண்ணம் உளங்கொளார் -வித்தகராய்ச்
சாதிப்ப தொன்னம் சகத்தினில் இல்வையெனப்
போதிப்ப தொன்றம் புலன்!

காடு-கடிந்தவொரு காரணமாய்க் கார்முனிலம்
ஊடி புலகை புலர்த்துமென -நாடியினிச்
செய்வதனைச் சிந்தித்தான்; செந்தழவைத் தஞ்செவியில்
பெய்வதெனப் பேசும் கினி!

'உள்ளத்தை யன்னிக்கொண் டோடி ஒளிநூல்கள்
தன்னனைக் காட்டிக் கொழுப்பார்க்கு -வள்ளத்தில்
தங்கம் முகந்து தருவான், பர்செ'னவே
கொங்கறியக் கொட்டும், பறை!

சூசையை முட்டி அறிவை அறவொழுக்கி
ஓசையைக் காட்டா தொளிந்துள்ள -'கோசைக்குப்
பாசமும் இல்லை; பர்வுபாந் கில்லை'யென
ஏசுகொண், செல்லக் கினி!

'பாலம் பழமும் படைத்துப் பசியாற்றிச்
சில மறிந்தொழுகும் செல்மகள் -கோலமுகம்
கண்ணுற்றுப் பாசக் கவலை களைந்திடவா,
என்னுற்'றென் றேசும், கினி!

'முன்புத்தி யில்லை'யென முத்தோர் முகஞ்சுழிதும்,
'என்புத்திக் கில்லை யினை'யென்பாள் -'இன்பத்துக்
காதலனே! வந்து கடிமனம் காணினி
தீதிலனா' யென்றும் கினி!

'காவில் உலவும் கனிவண்டே! காதலர்களை
வாலிக் கமலம் வழிபார்க்கும்; -பூவில்
பொருந்திப் புதுமனவைப் பூசித் தருந்தித்
திருந்தவா', வென்றும் தெளிந்து!

'உல்வரவுக் காக உயிர்சுமந்தே னொன்றாயேல்
எல்வரவு காப்பா னெமனெ'ன்ற -பிள்வரவு
வேண்டாது தீஞ்சாற்றுச் செங்கரும்பு வேண்டுகொண்
ஆண்டாணை' யென்றும், அது!

'வாழப் பிறந்த வனிமத வண்ப்பனைதும்
நாமப் பறந்த தருகனைச் -சூழப்
பிறந்தவனே மாறாய்ப் பிரிப்பா' னெனப்பேச
அறிந்ததுகா னீராய்க் கினி!

"வீட்டுக் கிளியின் விருப்பம் வெகுவாகக்
காட்டுக் கிளியும் கருத்தற்றது - கேட்டறிந்து
காதிலிக்கப் பேசிக் களிப்பித்த தென்றானிம்
மேதிலிக்கன் மேலோன், மீதந்து!

சோகமணி யெனும்தன் சோதரன் சொல்லோர்ந்து
நாகமணி தானும் நயந்தவனாய் - "மேகமணி
கீற்றப் பிறையாயிக் கிடுகிடுப் பூட்டிலும்
நோற்றன்தன்" கென்றான், நொடித்து!

"கற்ப தவனதும் கசடறக் கற்றறிந்த
சிற்ப மெனத்தக்க செல்வமகள், - பொற்பாய்
மணக்கும் மகிழ்மலர்; மனத்தை மகிழ்விக்கும்
குணக்குற காணக் குயில்!

வெண்கதிர் வெப்பம் வினைப்ப தியல்பாயித்
தன்கதிர் தட்பம் தரவியல்பே! - பன்குதிரும்
மாங்குயிலாய், மானாய், மலராய், மலர்மணமாய்
பாங்கியற் பாணை படிவு!

"பொருளொன்ற மட்டும் புகல்லைப் போற்றல்
மருளென்ற தட்டி மறப்பான்; - அருளொன்றி
புற்றற் றூய் அறிவமைதி யன்புடையான்,
போற்றற் றூய் பொருள்!

காத வெனும்தனைக் காத்துக் கடைப்பிடித்தும்,
கூத வழிதலதை யாராய்ந்தும், - பேதமிதில்
நோதல் குறைந்தூய் நோற்றல் திறைந்திருந்தால்,
போதும், போற்றும் புவி!

பாணமதி போலப் பயமறியான்; பன்புகளால்
ஞானமதி போலம் நடைநயங்கள் - வானமதி
நானி, எழிலிக்குள் 'நன்கை யெழில்முறவல்
பூணை' னென்போய்ப் புகும்!

மன்னிடும் மன்வேண்டாம்; மாடு, மனைவேண்டாம்;
பொன்னில் புணைபூணும் வேண்டாம்மற் - றன்னம்
அறிவொன்று கொண்டே அகிலத்தை யாகும்
திறவொன்று கண்டான், தெளிந்து!

பனியிரா துற்ற பருதியொளி பட்டால்,
பனியிரா துற்ற துணைவி - தனியிரா
தா சினா வாகி யுறவொன்றி யோர்ந்தொழுதின,
தேசநா றாகும், தீனம்!

வானோக்கிச் சென்றகல் வையத்தில் வந்துவிழத்
தானோக்கி நின்ற தவச்செல்வி - மேனோக்கும்
நம்பிக்கை நெந்தால் நலமாகக் காக்குமுயிர்
வெற்பிவெளி யேறும், விரைந்து.

தொகுத்துரைத் தாலும் தொடர்கதையாம்; சொல்லை
மிகுத்துப் பெறுவதொன் றில்லை, - அகத்தில்,
மலப்பற்றொன் றின்றி மனைமாட்சி மல்கும்
கலப்பற்ற தங்கயிற் காண்!"

அனைத்தைத் தம்பி அணுகாத காரணத்தை
இனைதென நம்பி இயைத்தோர்ந் - னுன்னி
மொழிந்த தவனதும் முறையாகி உன்னைத்
தழுந்தப் பதிந்த தது!

'செம்பொன் னுருக்கிச் சிறக்கவார்த் தன்னகவின்
வம்புலாம் பொய்கை வதியின்ம்-தம்பியைப்
பார்க்க விரும்புகிறான், பாமனி! பாங்காய்நம்
அர்க்குப்பி: ஒன்னி யுணர்ந்து! '

ஆனமுத லப்பொழுதே ஐந்தாமடங் கானதுபோல்,
பாமனி ஒலை படித்தவுடன் - 'ஞான' மிதென்
முள்ளும் பூரித் துடல்பூரித் துச்சிகுளிர்த்
'தொன்னியதி: தெ'ன்றான், உரத்து .

தம்பியும் வந்து தனிமகந்தன் அன்னிமுகம்
தம்பியும் வந்து துணைநிலைமலர்ப் -பம்பியவா
முற்றநற் செய்திதனை யோர்ந்து கொளவற்றான்,
பற்றுபரி வெய்திப் பகுத்து !

கொழுந்தன் முகமதியைக் கூர்ந்துணர்ந்-தன்னி,
"இழந்த தெதிர்கொண்ட தென்னப் -பழந்தனமாய்த்
தேடி வரவுளது, தேர்ந்தெடுத்தத் தரவுளை
நாடிநம் வடு நயந்து !

காலத்தில் முற்றிக் கனிந்தின்று கன்னிமனம்
ஞாலத்தில் மற்றோர் நயந்திடினும் -சீவத்தில்
ஒங்காரை யொட்டா தொதுக்கி யுனையெதிர்பார்த்
தேங்கிடுதா மெட்ட, இசைந்து !

'அன்ன'மெனில் வானிற் கழகனிக்கும் அ:தொன்று,
'அன்ன'மெனில் ஆகார ம:தொன்று, - 'அன்ன'மெனில்,
'இன்றுமொன் றெ'ன்ன இருந்தின் றழைக்கிறதாம்,
தன்னிடத்துக் குன்னைத் தனித்து !

கோவைக் கனியிதழாய்க் கூர்முல்லை யேபல்லாய்
நாவில் கவிதை நலமெய்திக் -கோவில்
குடிகொண்ட சிற்பமுயிர் கொண்டுன்னைக் கண்டு
பிடுகொண்ட தாக்கப் பிணித்து .

உள்ளமதில் காத லொளித்துகொண் டுற்றார்க்குப்
புள்ளிமா னாக்கிப் புலப்படுத்தும் -கள்ளுக்கங்
கக்காரும், அண்ணலும் ஆசிரிந் தாரெனவே
ஒக்கவுவக் கின்ற னுளம் !

சென்றுவா தம்பியுன் சிந்தைகனி கூர்ந்திங்கு
நின்றவன் செய்யாது நேரத்தை -என்றென்றும்
நல்லவர் குன்றார்; நலமறியா ரொன்றார்;ந்
செல்லலா: "மென்றான்", சிரித்து .

பூசி:மெழுகிப் புகழாமும், போதுமென
ஆசி யொழுக அகழாமும் -பாசமெனப்
பேசியது பெற்றுப் பெருமையுறல் பேரன்பின்
மாசமற வற்றார் மனம் !

"தாய்செய்த நல்ல தவப்பயனாய்த் தானிருந்து
நோய்செய்த தெல்லாம்நன் நோன்பாக்கிச் -செய்செய்த
தத்தனையும் மன்னித் தறிவூட்டி யாட்கொள்ளும்
உத்தமியுன் சொல்லென் உயிர் !

ஆழ்தனம் அவலத்தை ஆசியத் தாலகற்றித்
தாழ்த்தும் தவறு தவிர்ந்தென்னை -வாழ்த்தும்
அன்னிநின் வாக்கை யகத்தில்வைத் தங்கிவிநான்
நன்னிலவின் நாள்நல்ல நாள் !

'தாமரை யல்லி தளையவிழத் தன்னளிநீழ்
தேமருவும் நல்ல திருக்குளம்போல் -கோமதியின்
இல்லயின் குள்ளதனார்' 'எங்கனும் இன்ப 'மெனல்
ஒவ்வமென உள்ளதல் லார் !

உண்மையும் தாலும் 'உயிரும் உடம்பு 'மெனப்
பெண்மையைப் பேணிப் பெருமிதமாய் -வண்மையொடும்
வாழ்கின்ற கோமதியின் வாய்வழங்கும் வாழ்த்தினையும்
ஈழ்குன்றா ஈற்றான், உவந்து .

'பொய்யொன்று சொல்லிப் பொலியாது, பொய்ச்சொல்லை
மெய்யென்று புல்லி மெலியாது -செய்யொன்றி
வைகுந் தவத்தில் வளம்பெருக்கி வாழ்பவனில்
வைகுந்த ' மென்பர், வசித்து .

புகலப் புகி, புலவில் பொய்ப்புகுதல் போலப்
பகலியம் பொய்ப்புகுந்து பாரிஸ் -முனிமம்
பொழியாது பொய்ப்புகுத்தின் போற்றும்நம் வாழவில்
வழியாது வைகு முயிர்க்கு ?

முற்றத்தில் சால முனைப்பாக நின்றுருந்த
கொற்றக் குதிரை குறிப்போர்ந்து -பற்றற்றவே
ஏறி யமர்ந்தாம்; இதமா யினைந்திவிமேல்
வேறுமுனை வேண்டி விரைந்து .

'அஞ்சாமை, யாக்கம், அறிவடக்க மன்பமைதி,
அஞ்சாமை யூக்கம், துணையாகி -மிஞ்சாமைக்
காரிணன் இல்லை யொருவனென, ஊர்ந்தாணிகான்
பாரிணன் சொல்லைப் பதிந்து !

'பொன்னல் புரவி புதுமைப் புரவி'யென,
'மின்னல் விரைவு மிதவ' மன்னப் -பன்னிரால்
கன்னலம், செந்நெல்லம் காத்தாக் கழனிகனம்
தன்னிழைப்பி பாரி, தமிழ்து !

நேரமும் நீங்கும்; நெறிநீங்கும்; நேரெதிரீந்தான்
கோரமாய் நீங்கா ருயிரீநீங்கும்; -நா ரயி
நீங்காது நிற்கும் நிலையிலலை; நேர்ந்தநிலம்
தங்காது தாலும், பாரி !

'பாங்காது லுர்தி பரி'யெனவே பார்த்தவர்கள்
நீங்காது நின்ற நெகிழ்ந்துரைப்பர், -தேங்காது
பேறு பதிவாறும் பெற்றிருக்கும் பேரறிஞர்க்
கருவரா தென்ப துணர்ந்து !

'சிறுவாணி நீர்போல் செயல்படும் செல்வ 'ரென
உறவேளாக் கர்போ டதவ -மறவாணைக்
காணக்காத் துள்ள கவிக்குயிலைக் காண்பான், போய்
புணக்காத் துள்ளி புரிந்து !

கண்ணம் இவன்மீது; காசும் இவன்மீது;
என்னும் இதய மிவன்மீது; -மண்ணம்
மறகி, மனமாழ்கும் மங்கைக் குருகிக்
குறகக் குறையும், வழி !

வீசிக் கமழும் வினைவில்லை; வித்தகிலும்
மூசிக் கமழும் முழுரோசா ! -நாசிக் கு
நல்ல விருந்தாகும்; நாணைமன மாலையெனப்
புல்லவும் கடும், புனைந்து !

ஓவ லகத்தி லரும்பிப்போ தாயன்மை
பூவில் முகத்தைப் பொலிவிக்கக் -காவல்
கடந்தறிவில் காத்துக் கமழ்ந்திடவே, காலம்
நடந்தறிவில் பூத்ததந் நாள்!

'தோழி சூயருறவும் தொகை யுயிருறவும்
நாழி நயந்துநா ளாகியொரு -பூழியெனக்
காத்திருந்த காரிகையைக் காண வருக! வெனும்,
கூத்திருந்த தாய்குழுமி யூர்!

குவளைவிழி கூர்ந்து, குதிரைவரக் கண்ட
பவளைவிதழிப் பாவைமுகம், பைய -அவிழுமெழில்
செந்தா மரையாய்ச் சிவந்து மலர, "அவர்
வந்தார்!" எழுவன் வாய்!

"இருளஞ்ச வந்த இளஞ்சுடரே! என்றன்
மருளஞ்ச வந்த மதியே! -அருளஞ்ச
வந்தீர்! வருக! வதன மலர்மணக்கத்
தந்தீர், தவிர்க்கா ஓயிர்!

லககுவித்துக் கால்தொட்டுக் கண்கலங்கி முத்திர
மைகுவித்த கந்தல் மலர்குவிய -மெய்குவித்த
பொன்னிகள், மின்னப் புலன்மின்னப் "போவோம்நாம்
மன்னவனே!" என்றாள், மகிழ்ந்து!

"காய்ந்த கழவியிலே கால்வாய்நீர் கண்டாங்கென்
ஓய்ந்தவுயி ரோடாமுன் உற்றீர்நீர்! -ஓய்ந்தில்
வண்மாவைப் போழ்தி லணிவித்தே விடென்
மணமாவை" என்றாள், மலர்ந்து!

மணம்சாட்சி யாக மணத்தோம்நாம்; மற்றும்
இணம்சாட்சிக் கண்டியுள ரேற்றோர்! -தீனம்சாட்சி
தீய்க்குள், செந் தேனாய்த் தெவிட்டா இளமாவை!
கங்குல் கவினார்ப் பிறை!

வரகும் தினையும் வயிறருத்தி வாழவேன்
மிருகமென மீளென்மற் றங்கே, -நரகிலும்
தாமுமிடம்; இங்கினிநாள் தங்கி ஓயிர்தாரியேன்,
வாமுமிடம் செல்வோம், வரித்து!

அன்னத்தின் பேரன் பமிழ்தா யகம்பற்றி
மின்னாத்தின் பெய்த மிளிர்ந்திடவே -பொன்னப்பன்
கண்ணொளிரக் கன்னிகையின் கண்ணீர் ஓடைத்தெருத்துப்
பண்ணொளிர வைத்தான், பரிந்து!

காணத் தகுந்தவொரு காட்சியது; காலமெலாம்
பேணத் தகுந்தவொரு பெண்ணுடனே -சேணத்தில்
நாளு மமர்ந்தவனாய்த் தாவுகெனப் பாயுதுகான்,
மானையை மேனிப் பரி!

தாங்கை தமயமூடல், தன்வீட்டுத் தாங்காமை
சங்கையறச் சாற்றும் சமயத்தில் -அங்கையிலே
நெல்லிக் கனியெனவே நேர்ந்த நிகழ்விதையார்
சொல்லவுளர் சோகம் சுமந்து?

வாழி மணமக்கள்; வாழி யவருர்தி!
வாழி வளமாயில் வையகமும் -வாழியரோ
சாத்தீகம் சத்துசித் தாணந்த மோமெனவே
சூதீம்க மாகி யகத்து!!